39. ÉVFOLYAM, 29. SZÁM

Ára: 3,– Ft

1983. JÚLIUS 21.

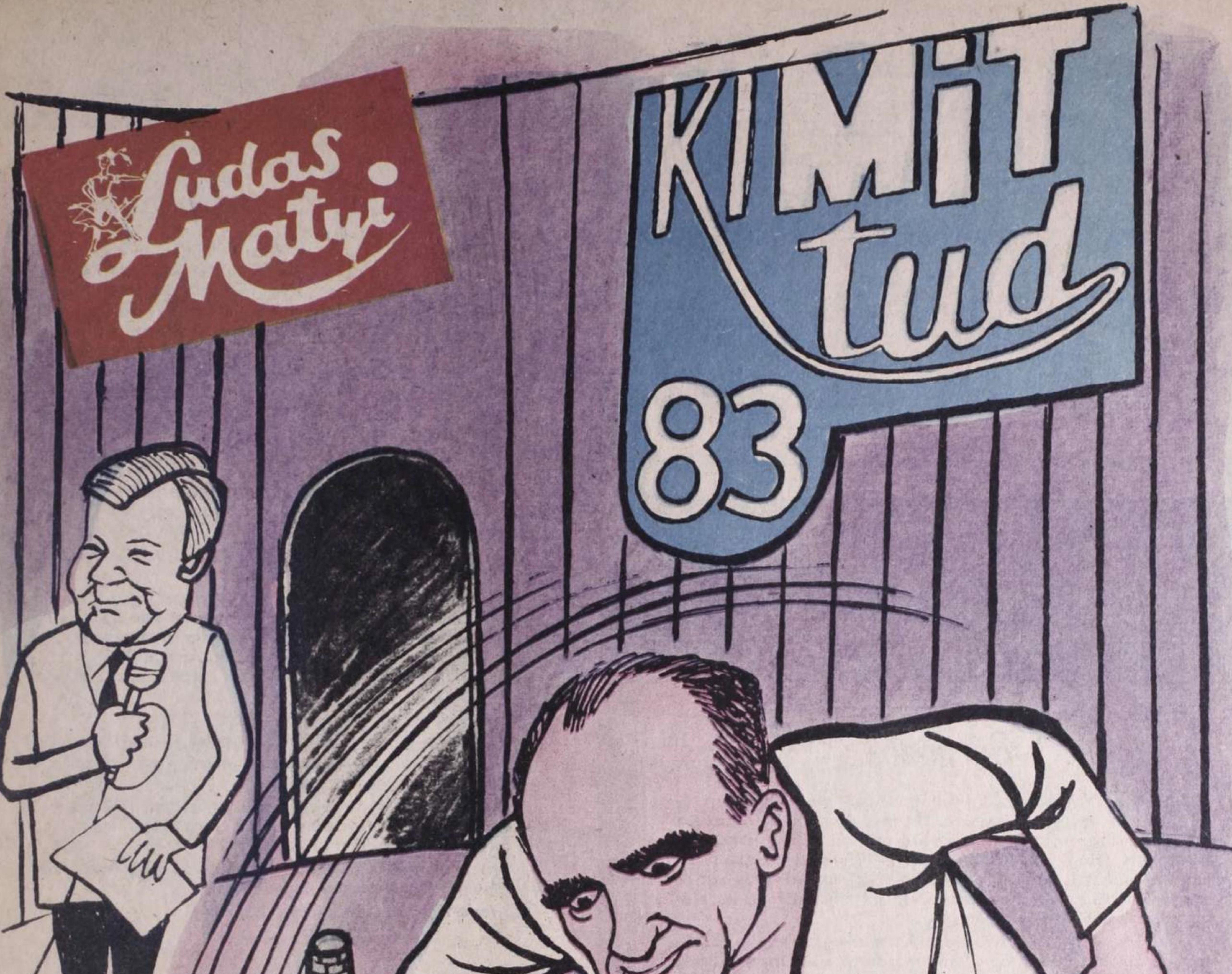
Ludas Matyi
KI MIT tud
83
CSE
PEL
MÜ
VEK
MÉHES LAJOS

Várnai György rajza

HETET EGY CSAPÁSRA

– Kedves nézőink, az ipari miniszter karate-mutatványát látták…

mondjuk a magunkét

LAKÁSTATAROZÁS

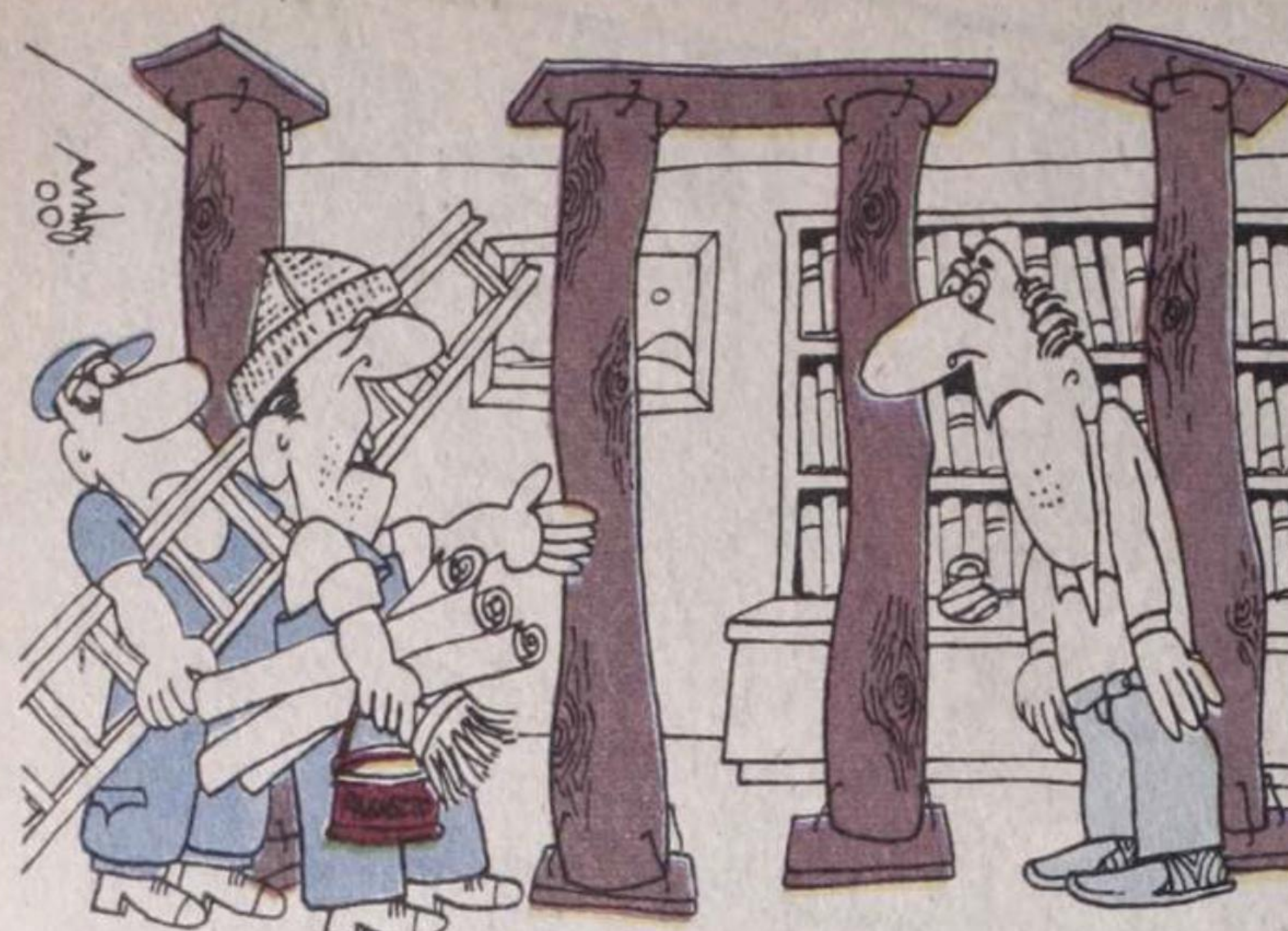

– Kívánja a kedves lakó, hogy tapétázzuk az aládúculást is?

Bérgőzös

Hívom a MÁV központi felvilágosítást, Kelenföldről Agárdra szeretnék utazni, meg vissza. Ha már ily nagy beruházásra szánja el magát az ember, nem árt tájékozódni: a vonat mikor indul? (Hogy mikor érkezik, azt fölösleges tudakolni, a korrekt választ ismerjük: később.) Két telefonszáma is van a központi felvilágosításnak, próbálkozom mindkettővel, de hiába. Percek telnek a csöngetéssel.

Sürgős, van hát idő bőven. Amíg élvezkedem, lapozgatom az újságot. Látom ám: lehet mozdonyt kölcsönözni! Bárki megteheti, legyen akár jogi, akár természetes személy. Egy normál nyomtávú „gőzgépely" napi háromezer-négyszáz. Forintban.

Csöng a telefon. Tovább. Föl se veszik. Szóval villamos mozdony is bérelhető, a legdrágább fajta (V 63-as sorozatú), naponta kilencezer négyszáz. Nagy az én dilemmám: vajon családi kedvezmény, vakációra szóló, kapható-e? Vagy más akció: „Félgőzzel – féláron" netán „Gőzöst fizet – dízelt kap!" Mert így egy kicsit drágácska. Négyen vagyunk, ugye, és akkor az üzemanyagról még nem is esett szó.

Csörög, csak csörög. Hát aztán! Nagy dolog! Egy természetes személy Agárdra utazna. Természetesen személlyel. De hogy is van ez azzal a kölcsönzéssel? Persze kéne még egy masiniszta, ki a gőzöst, ki a gőzöst igazítja. (Régen, amikor én tanultam, ez még nem szerepelt a tantervben. Ma már tán különórákat is lehet venni.)

Szóval izgat engem ez a mozdony-bérlet. Csábít a jó öreg 424-es. A súlya. A fénye. A hangja. Kapható, bizonnyal, beépített késéssel. Vágányzárral. Füttyös kivitelben. Moderneknek flancos dallamkürttel. Kisiklásmentes, matuskabiztos. Aztán, ha beválna, esetleg bérelnék hozzá egy bakterházat. Amolyan „csináld magad", önkiszolgálót. Később egy állomást. Majd pályaudvart. Végül, ha csak órákra is, egy központi felvilágosítást.

Ahol magamat várathatnám.

Münz András

Miért nagy az elefánt füle?

Nagy dolog a tudomány! Még a címben foglalt, szerfölött bonyolult és roppantul izgalmas kérdésre is kikutatta a választ. Egy amerikai zoológiai társaság kutatói rájöttek, hogy az elefántfül tulajdonképpen klímaberendezés. A vastagbőrűek fülének belső felületén a bőr nagyon érzékeny és vékony, hajszálfinom véredények sűrű hálózata szövi át. Az elefántok a fülükkel tudnak megszabadulni testük felesleges melegétől.

A júliusi kegyetlen kánikulában olyan ez a mi Budapestünk, mint egy afrikai elefánt, tele van felesleges meleggel, amitől szeretne megszabadulni. (Bocsánat a bolondos hasonlatért, a hőség az oka mindennek!) Csakhát a mi elefántunk füle, klímaberendezése nem elég nagy: nem szövi át parkok, szökőkutak, csobogók, vízmedencék sűrű hálózata. S ami kevés van belőlük, az se mind szökik, az se mind csobog. A legtöbb vízmedencén száraz lábbal át lehet gázolni.

Például a Rókus előttin is. Ok: a Fővárosi Kertészetnek nincs embere, aki kezelje.

Az említett medence partján van egy virágos- és egy újságosbódé. A bódékban dolgozó két aszony felajánlotta Fővárosi Kertészetéknek, hogy örökbefogadja a medencéjüket, táplálja, gondozza, feltölti, leereszti, kitakarítja. Nem kérnek ők ezért egy fillért sem, csak a vízcsap kulcsát és a medence dugóját kérik.

Azóta se kulcs, se dugó – se válasz.

A két asszony most a Ludas Matyi protekcióját kéri, hátha a mi közbenjárásunkkal sikerül elérni, hogy társadalmi munkában dolgozhassanak egy kicsit.

Nehéz a felfogásom (legyenek jók hozzám, írják ezt is a hőség számlájára), sehogysem tudom megérteni, miért nem kapott két kézzel az ajánlaton a Főkert?

Miért kell ahhoz közbenjárás, protekció, hogy valaki közhasznú munkát végezhessen, ingyen?

Na, erre feleljen a tudomány – ha tud!

Radványi Barna

DRÁGÁBB A GYÓGYSZER

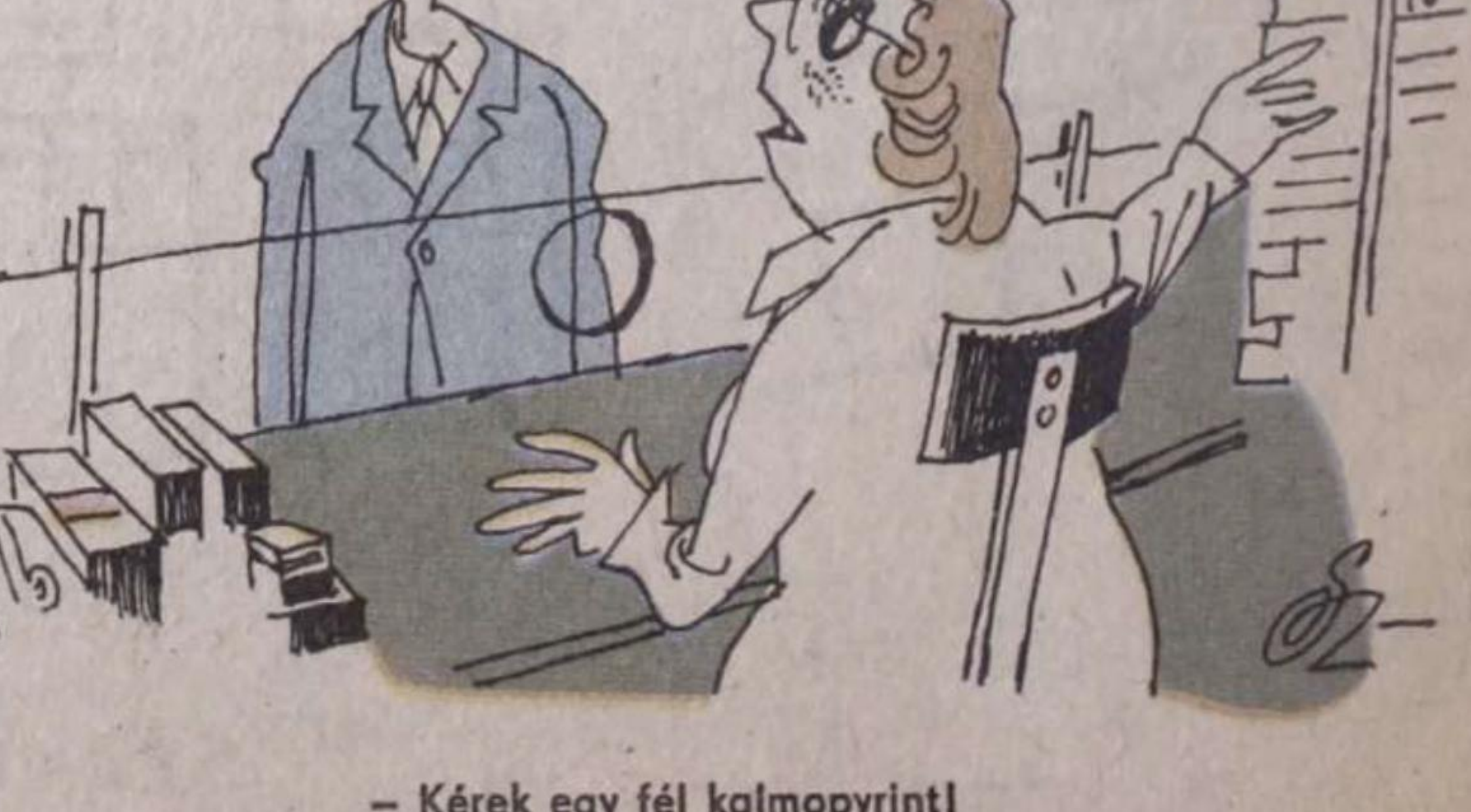

– Kérek egy fél kalmopyrint!

BRENNER GYÖRGY:

NAPJAINK TÉMÁI

VILMA NÉNI

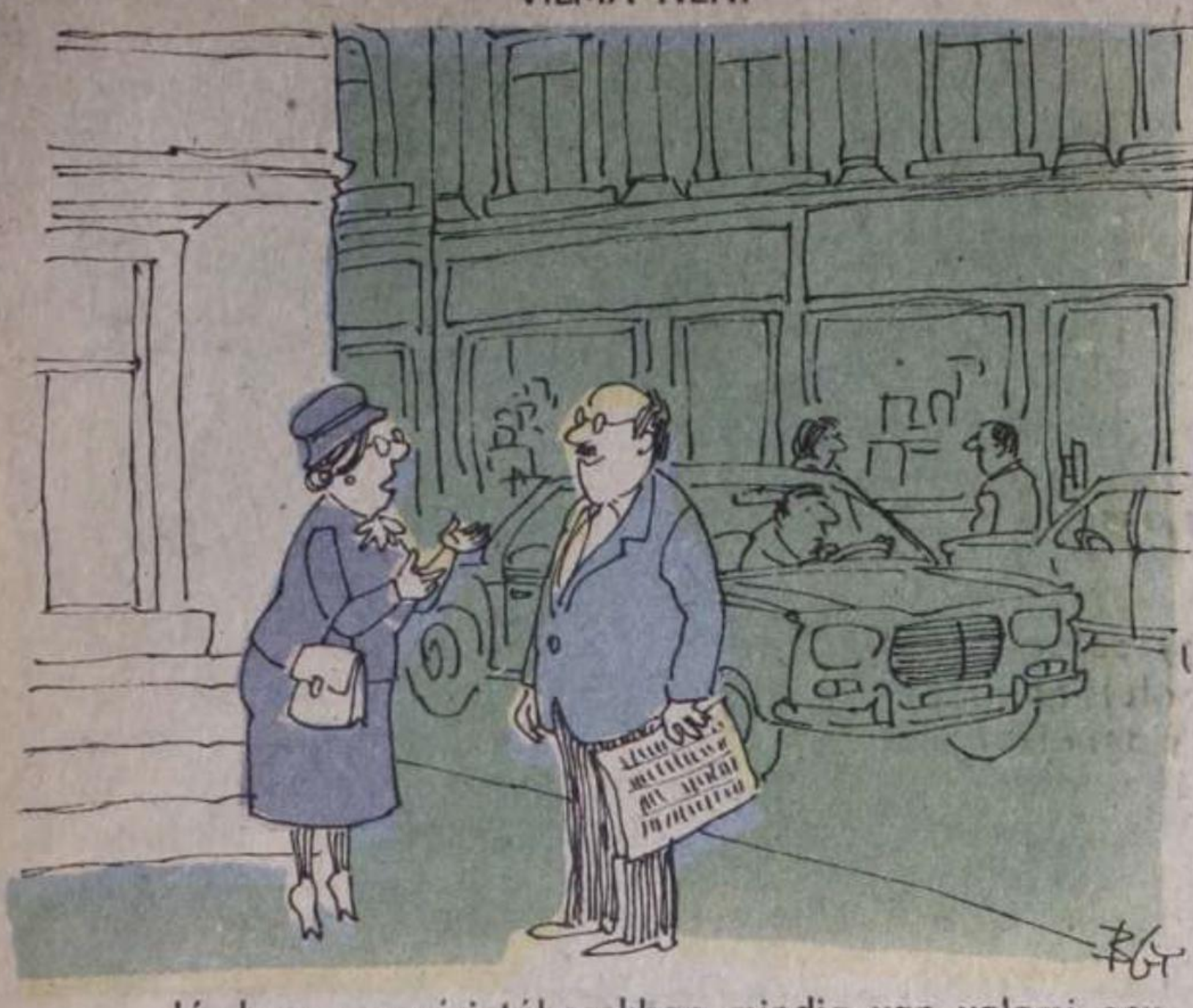

– Jó, hogy a nyári táborokban mindig van valami enyhe fertőzés, így mindegyik unokámról kapok hírt.

DOHOGÁS

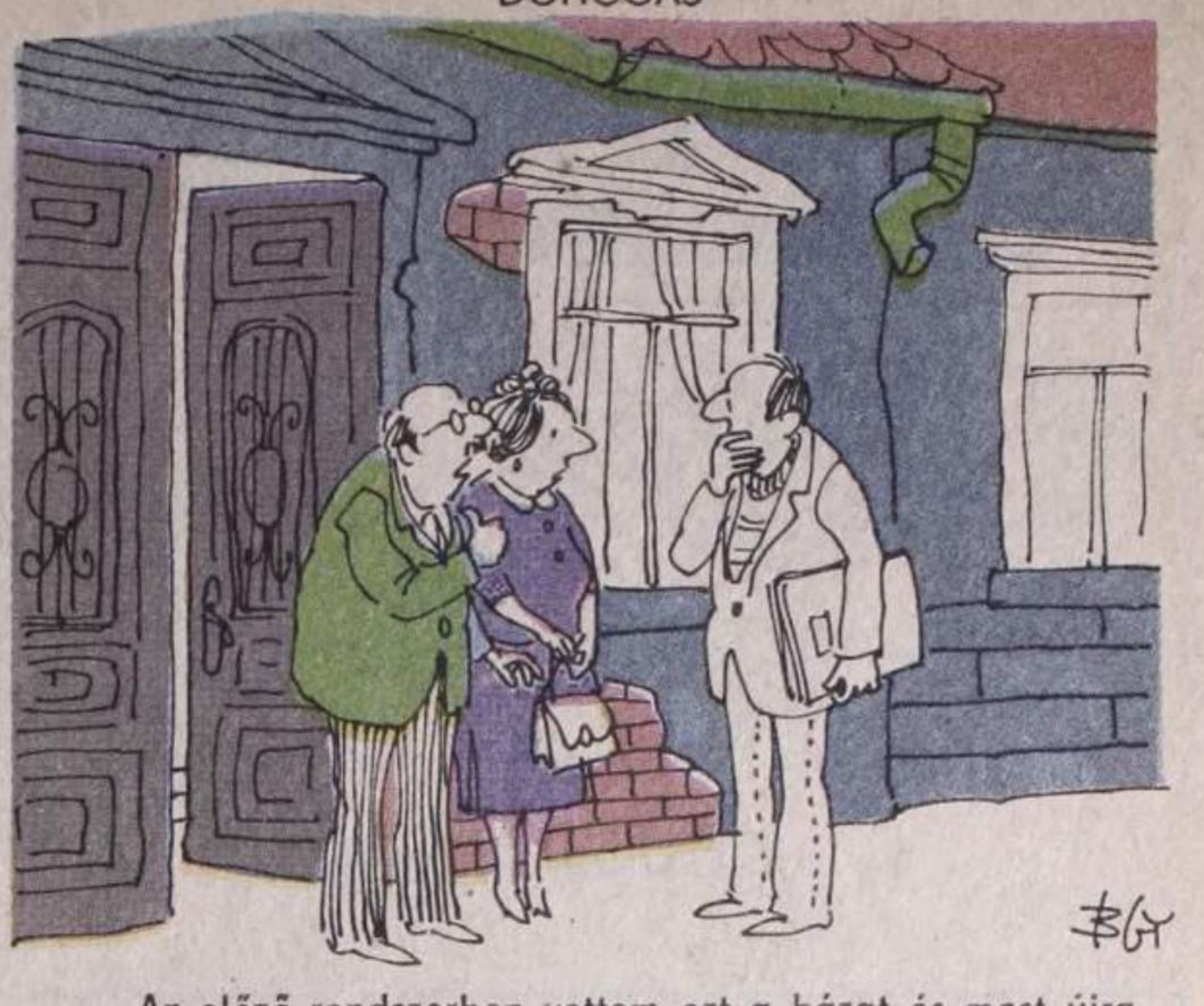

– Az előző rendszerben vettem ezt a házat és most újra eladják nekem a romjait . . .

MEGSZŰNT A HUNGÁRIA

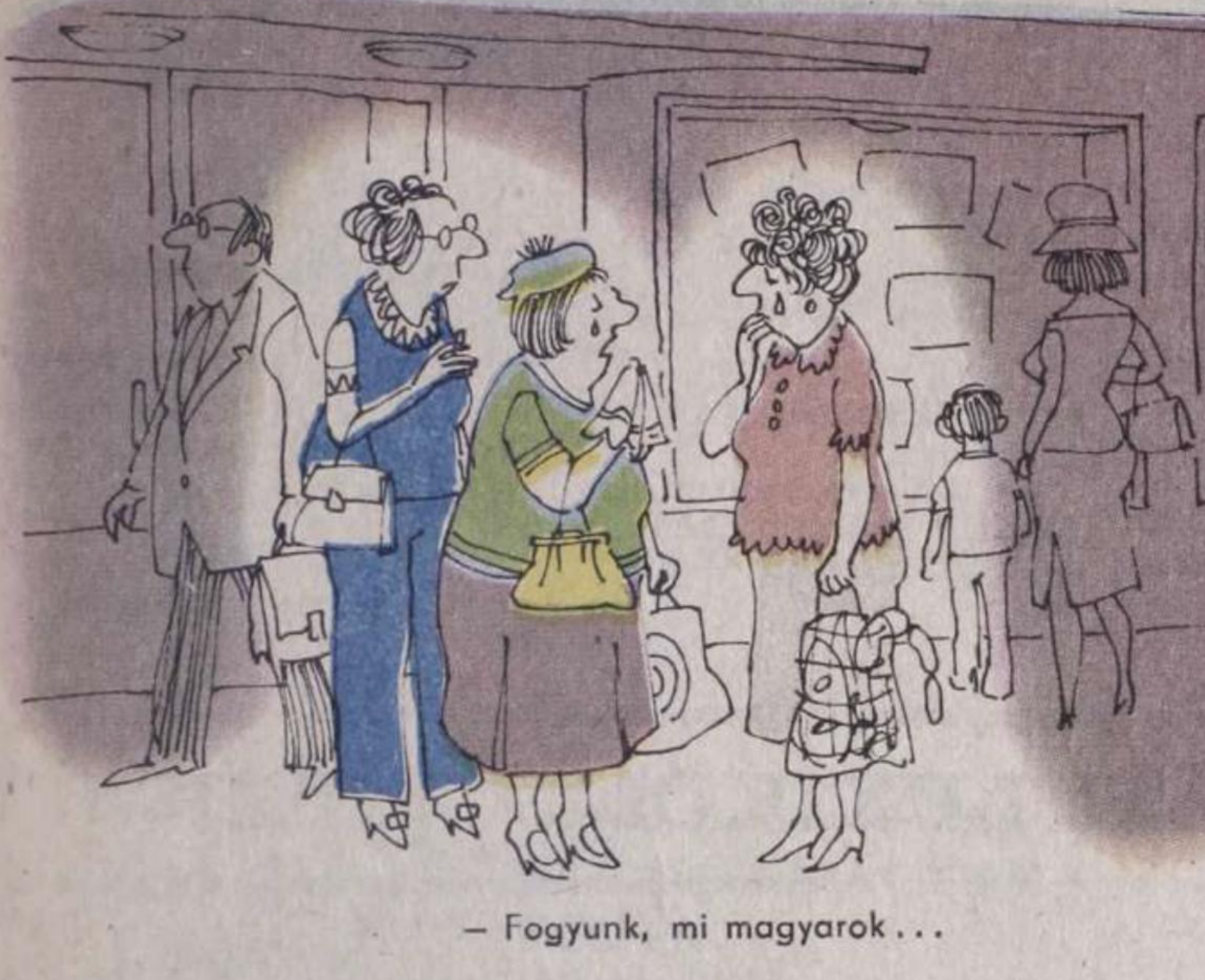

– Fogyunk, mi magyarok . . .

MASODVETES

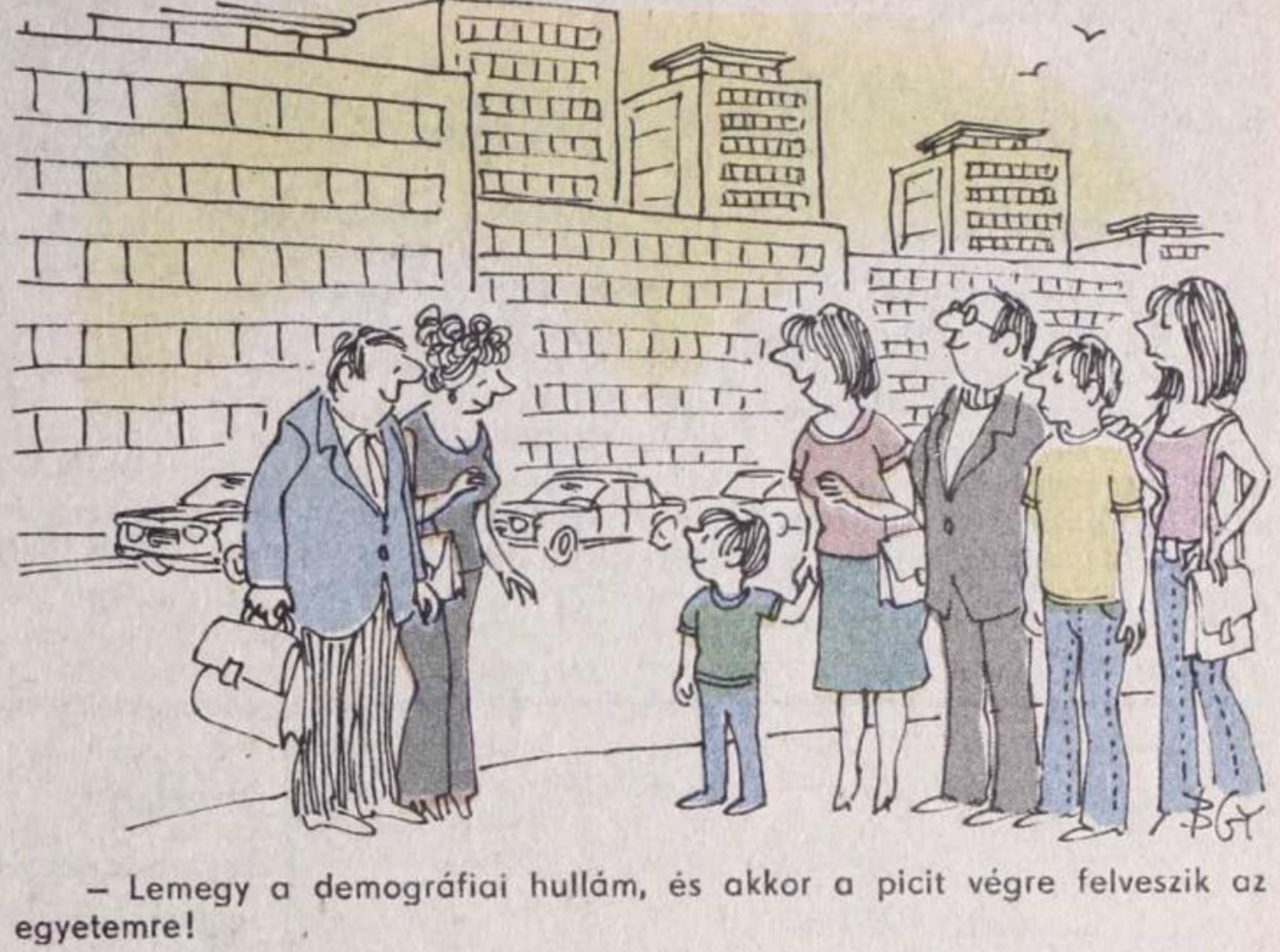

– Lemegy a demográfiai hullám, és akkor a picit végre felveszik az egyetemre!

A centi

A másfél méter hosszú, viaszosvászonból készült szabócenti a hölgyek számára csak egy jelentéktelen segédeszköz. Egy semleges tárgy, amely mérésre szolgál. Nem így áll a dolog a férfiaknál.

Az ország férfilakosságának egésze — mínusz a kriplik — különös gyengédséggel veszi kézbe a centit. Nekünk ez a mérőeszköz: szimbólum. A szabadság, a béke, a civil élet jelképe. Azt hiszem, el sem kell magyaráznom, hogy a „leszerelő centit" juttatja az eszünkbe. Midőn közeleg a leszerelés napja, minden katonaember beszerez egy százötven centiméteteres mérőszalagot. A 150 centi a hátralevő 150 napot jelenti. Minden lepergett napot egy-egy levágott centiméter jelöl a szalagon. Különös átalakulás ez: a hosszúságot mérő centi a seregben időmérő eszközzé válik. Ki ne látott volna már az utcán robogó katonai teherautót, amelynek platóján boldogan vigyorgó katonák lengetik a 20—30—40 centiméter hosszú „leszerelő centijüket".

Amikor mi annak idején Kalocsán vagdostuk a centiket, külön kis centivágó-frakciók alakultak. Az egyik klikk rögtön a reggeli ébresztő után levágott a centijéből, a másik csoport csak este metszette le az eltelt napot. Késsel, ollóval, foggal-körömmel. Parázs viták dúltak, hogy az esti vagy a reggeli vágás a helyes. Filozófiai, időelméleti érvekkel győzködtük egymást. A vitával is telt az idő, vághattuk a centit. Olyan boldogok voltunk akkor a centivagdosással, hogy nem cseréltünk volna még egy szelvényvagdosó milliomossal sem.

A nagybetűs Centi már-már mitikus tárgy lett számunkra. Kabalaként állandóan a zsebünkben hordtuk, a kezünkben szorongattuk, letekertük, összecsavartuk, simogattuk, csókolgattuk, reménykedő imákat susogtunk hozzá. A centi a sok fogdosástól kopni, foszladozni, mállani kezdett, már alig látszottak rajta a számok és a vonalkák. De mi mindig tudtuk, hogy hol is tartunk. Mennyi idő van még hátra a leszerelésig.

Ez az egész történet azért jutott eszembe, mert manapság egyre többet hallani a leszerelésről. Évek óta tárgyalnak Bécsben és Genfben, Madridban és az ENSZ-ben, de a leszerelésről, a háborúról és a békéről (nem a Tolsztojéról) folyik a szó az újpesti talponállókban és a londoni pubokban, a müncheni sörözőkben és a párizsi bisztrókban. Mindenki vitatkozik, javasol, ellenvet, egyezkedik, de csak nem akar közelebb jönni a leszerelés napja.

Pedig olyan egyszerű lenne az egész. Nem kell hozzá más, csak egy centi. Egy valódi „leszerelő centi". Itt az ideje, hogy beruházzuk azt a néhány forintot. Még azt is vállalom, hogy a nagyhatalmak vezetőit — saját zsebből! — megajándékozzam egy-egy centivel. Kedves dolog lenne, ha az atomhatalmak vezetői magyar centit vagdosnának.

Már holnap elkezdhetnénk, s a tél közepére el is fogyna a 150 centi. Szinte magam előtt látom a pompás jelenetet, amikor a világ vezető politikusai hatalmas, elegáns, nyitott gépkocsijaikon végighajtanak a városokon, s ünnepi mosollyal lengetik a 20—30 centire rövidült szalagot. A világlapok címoldalain minden reggel ott virítana a szalagcím: „Már csak 12 centire van a világbéke!" vagy „Este a párizsi Operában vágják a 6. centit!", Szenzációs fotókat közölhetnének a hírügynökségek: „Reagan a Fehér Házban arany ollóval vágja le a negyedik centit"; „Andropov főtitkár — a Varsói Szerződés vállalatainak kooperációjával készült — hatalmas ollóval lemetszi a harmadik centit!".

Aztán egy nap elfogyna a centi! S boldogan élnénk 120 évig. Ha időben elkezdjük vagdosni az éhező népek, a környezetszennyezés és a gyógyíthatatlan betegségek centijét.

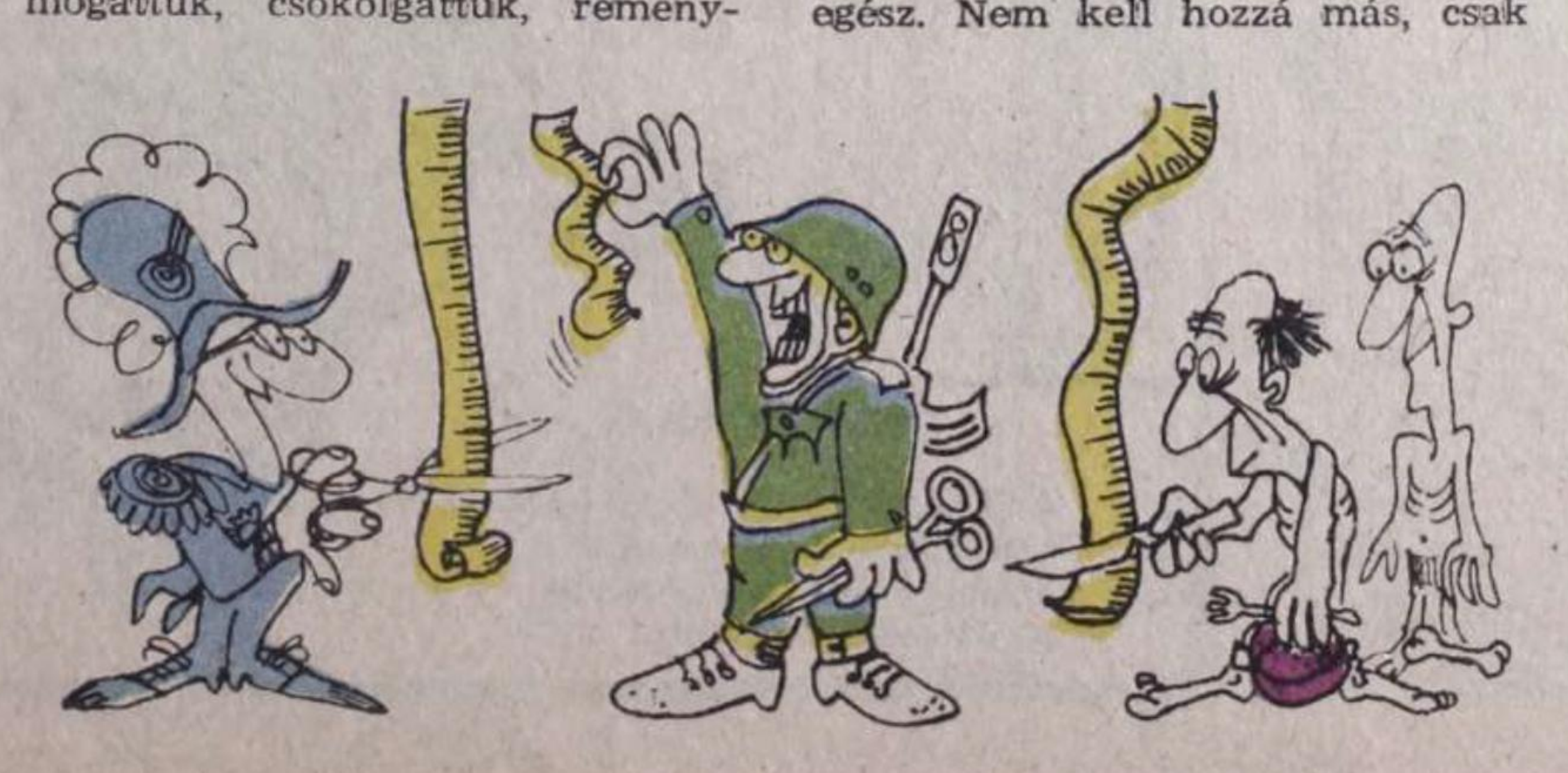

Majláth László

KAPASZKODÁS

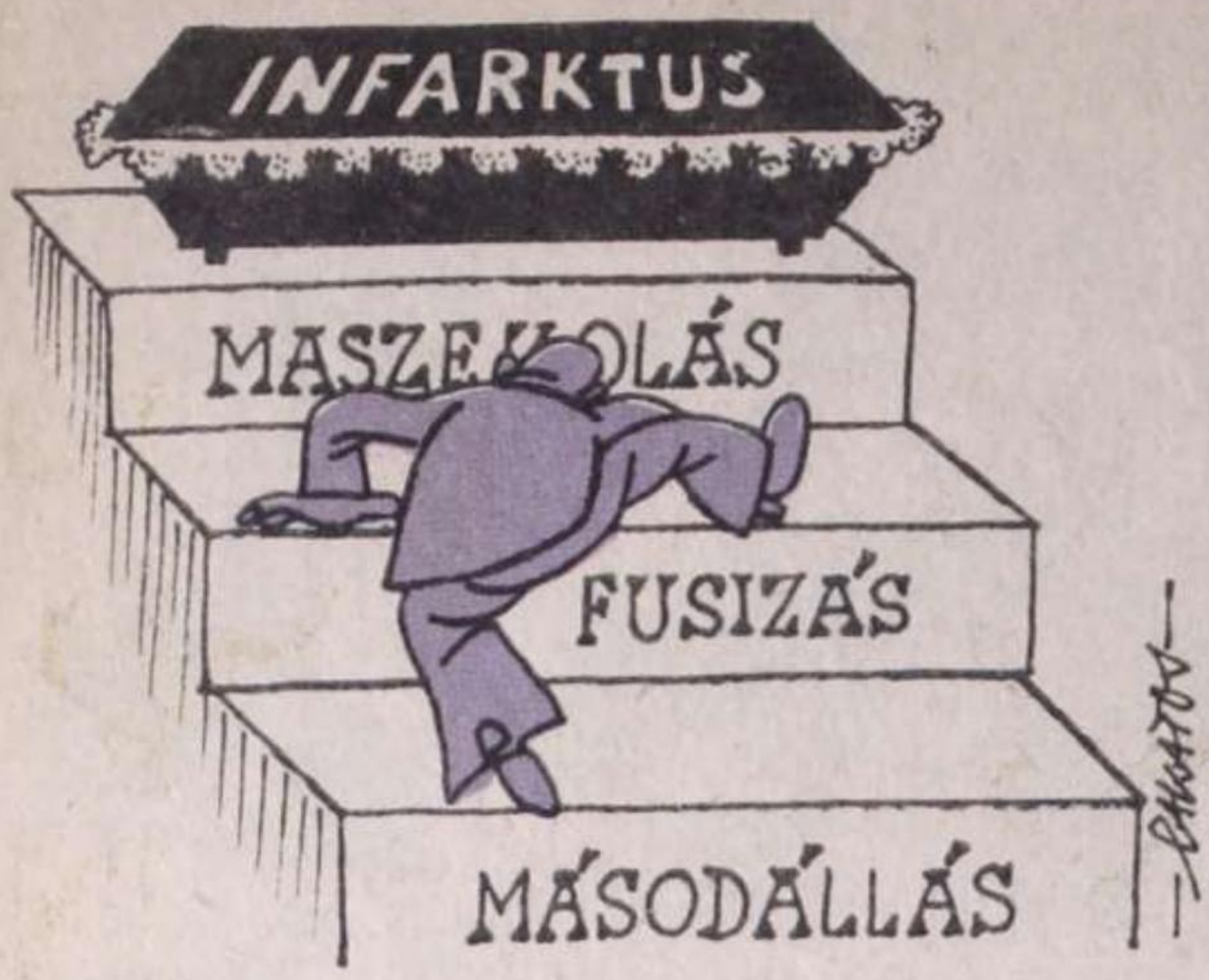

DIAGNÓZIS

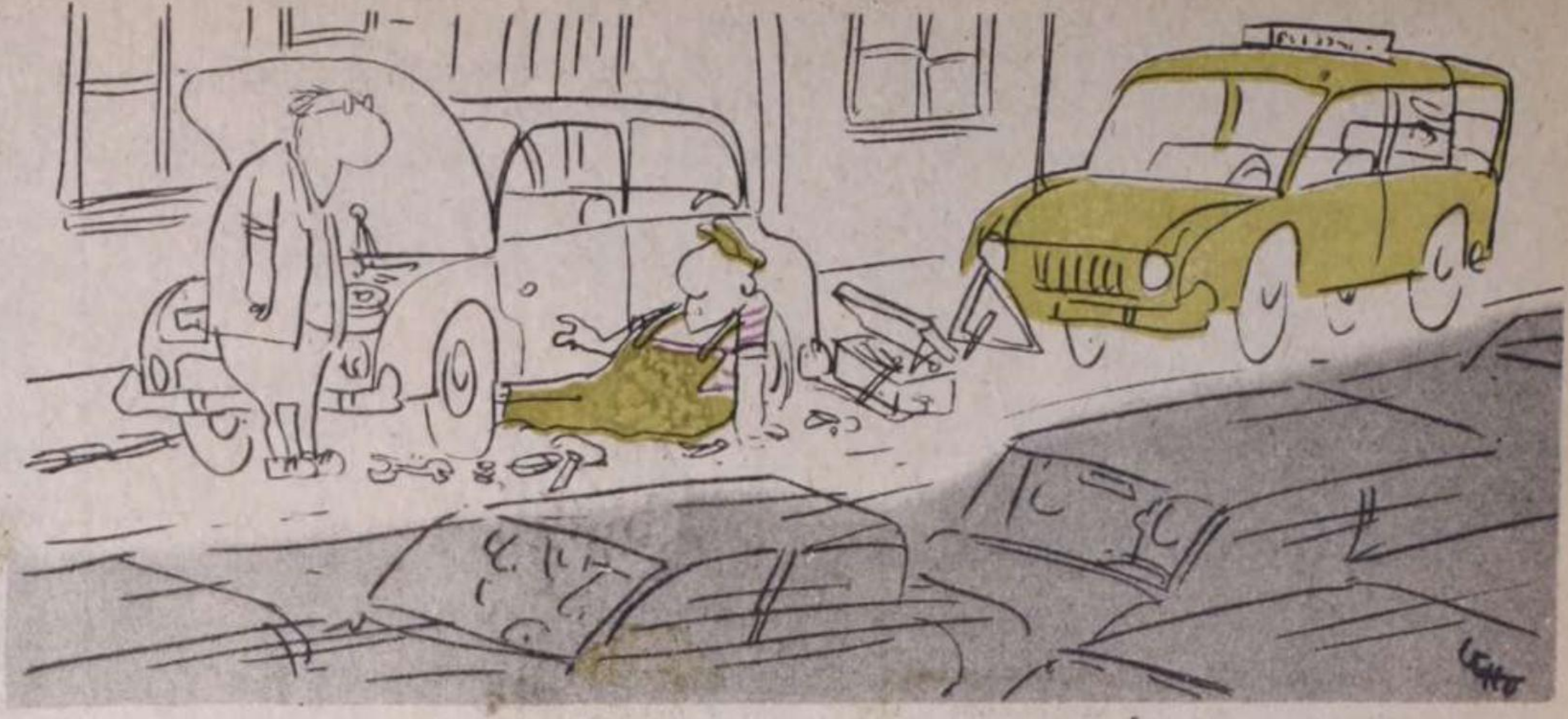

– Konkrét baja nincsen, csak teljesen ki van idegileg!

SZILÁNKOK

MAGÁNY

— Senkim sincs az Emberiségen kívül.

CSAPVÍZ

Brahovácz meséli
— Hajnali háromkor bementem az éjszakai lokálba, hogy egy pohár tiszta csapvizet kérjek. A pincér udvariasan kihozta, de közölte, hogy ötven százalékkal többe kerül, mint a pezsgő.

SZERVEZŐ ZSENI

— Szervezzük meg az érettségi találkozót — mondta Pisti az első általánosban.

KÉRÉS

— Nem tud ajánlani egy fogorvost, aki megállapitja, hogy nem is olyan rosszak a fogaim?

GONOSZSÁG

— A mások reménytelen szerelme engem boldoggá tesz.

ALBÉRLET

— Nem gondolja, hogy kicsi ez a szoba? Ha lefekszem, kilóg a lábam a lépcsőházba.

BONYOLULT LÉLEK

— Fogadj örök hűtlenséget és ne tartsd be.

MÚZEUM

Mariska néni azért jár múzeumba, mert a XVII. századbeli képek mellett ő a legfiatalabb.

INSPEKCIÓ

Éjszaka kihívták az ügyletes orvost, mert nem volt negyedik bridzspartnerük.

OK

— Azért iszom, hogy feledjek.
— Mit?
— Hogy iszom.

PESSZIMISTA

— Hat éve kaptam egy levelet. Fel sem bontom, biztosan rossz hír van benne.

FELHÍVÁS

KÉRJÜK A TISZTELT SZÜLŐKET, HOGY GYERMEKÜKET EL SE HOZZÁK AZ ÓVODÁBA. ÍGY KEVESEBB VELÜK A BAJUNK.

SZÉGYENLŐSSÉG

— Csak akkor vetem magam alá a műtétnek, ha nem kell levennem a hálóingemet.

Galambos Szilveszter

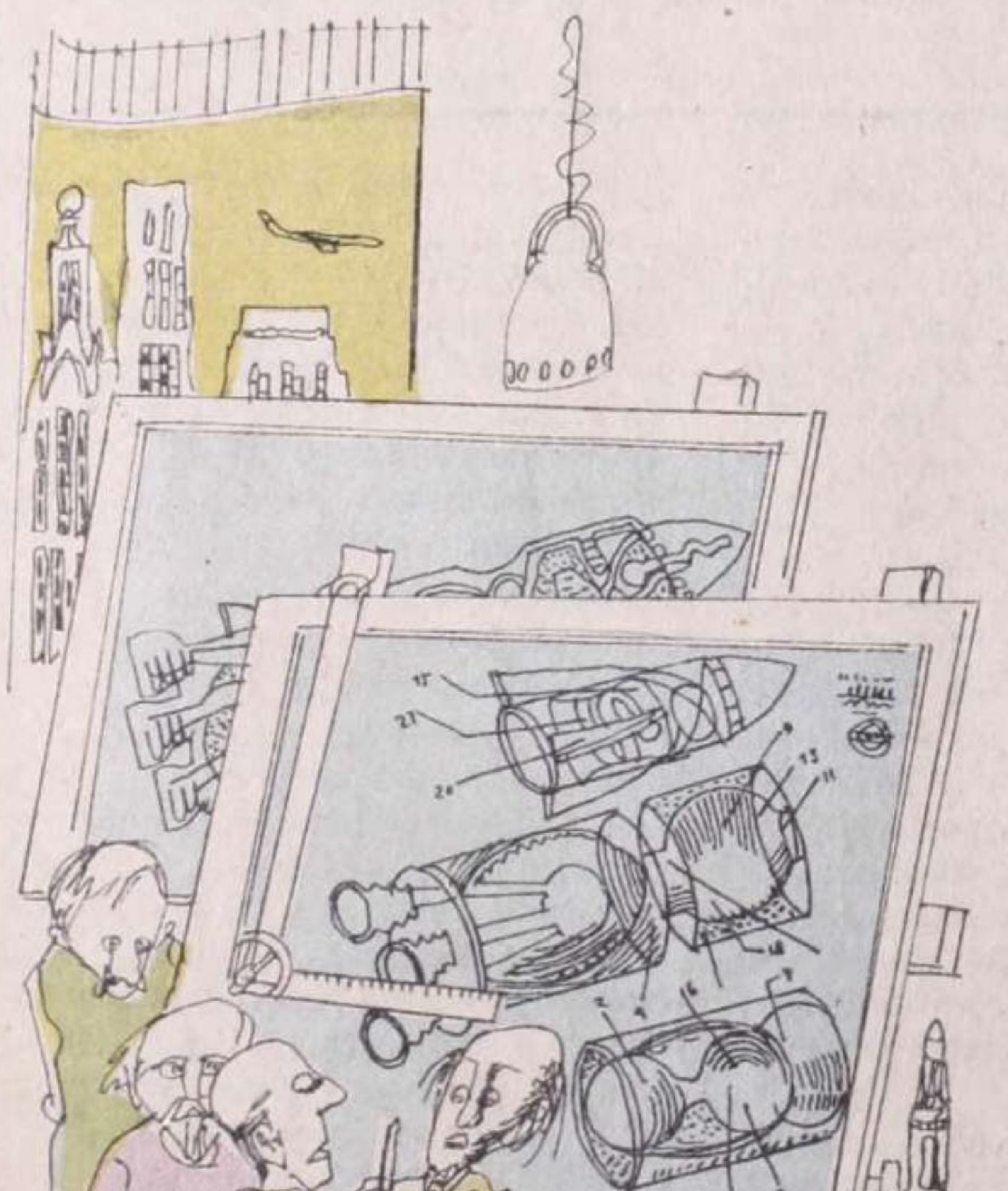

– Engem is bevesztek a békemenetbe?

FÜLÖP GYÖRGY:

ÁLLATI LEXIKON E AZ ELEFÁNT

ÁLLATKERTI ELEFÁNT

Kiflit kunyeráló ormány,
bús lapátfül, törött agyar
talán arra gondol: mit ér
az elefánt, hogy ha magyar?

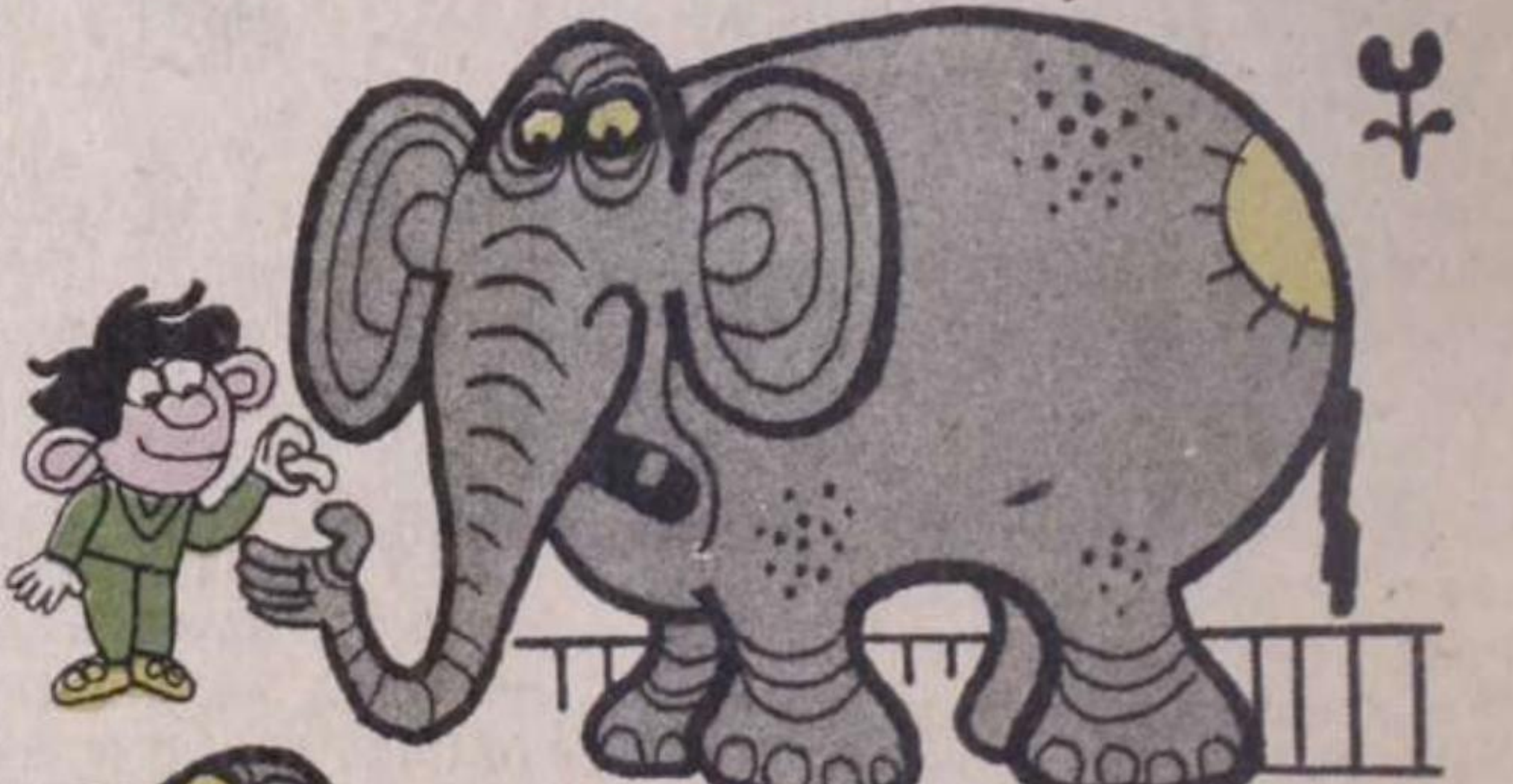

A NAGY FEHÉR ELEFÁNT

Öreg, szürke kis elefánt
A nagy hősről ír és regél.
Kész mázli, hogy kortársa volt
és ebből most szépen megél.

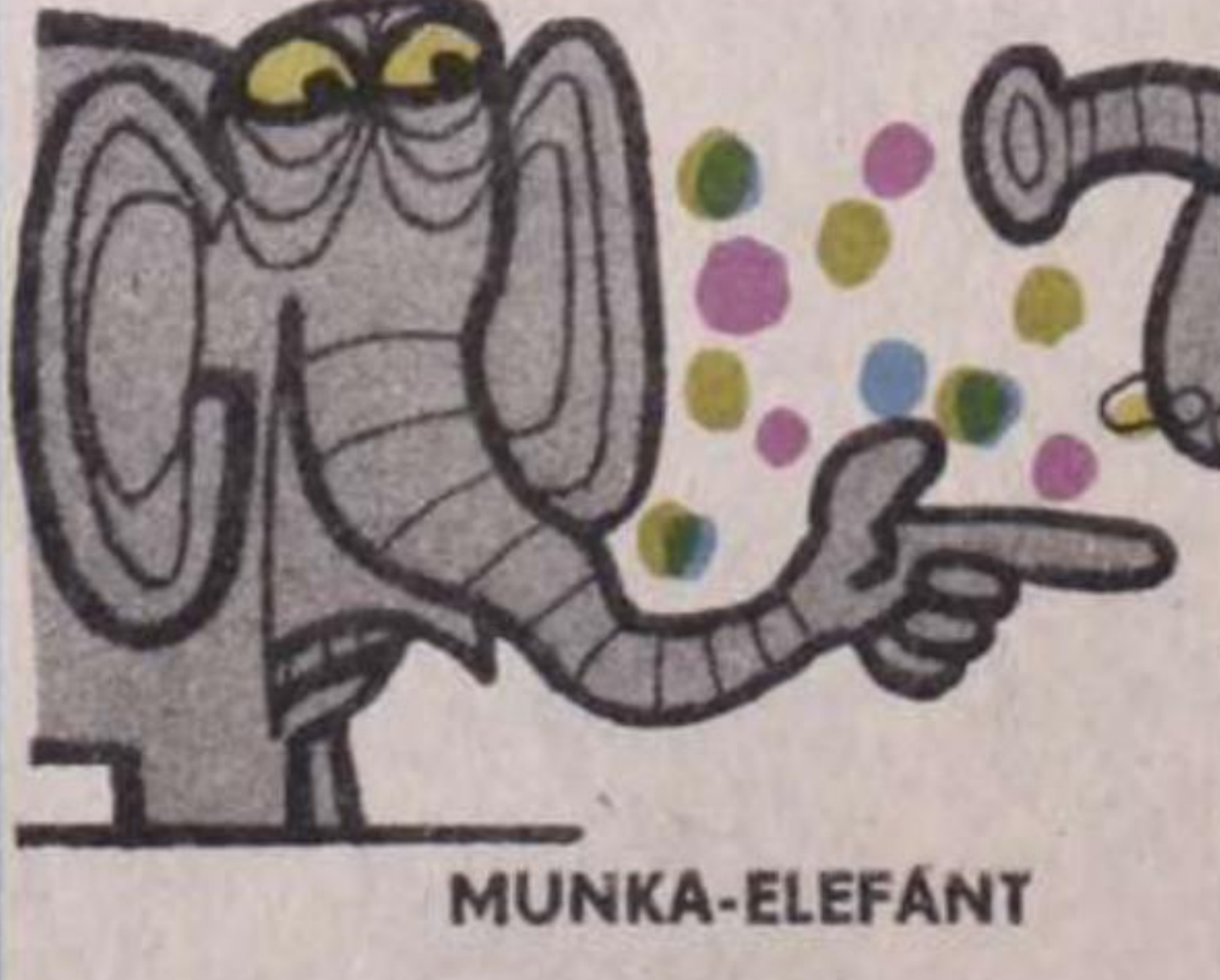

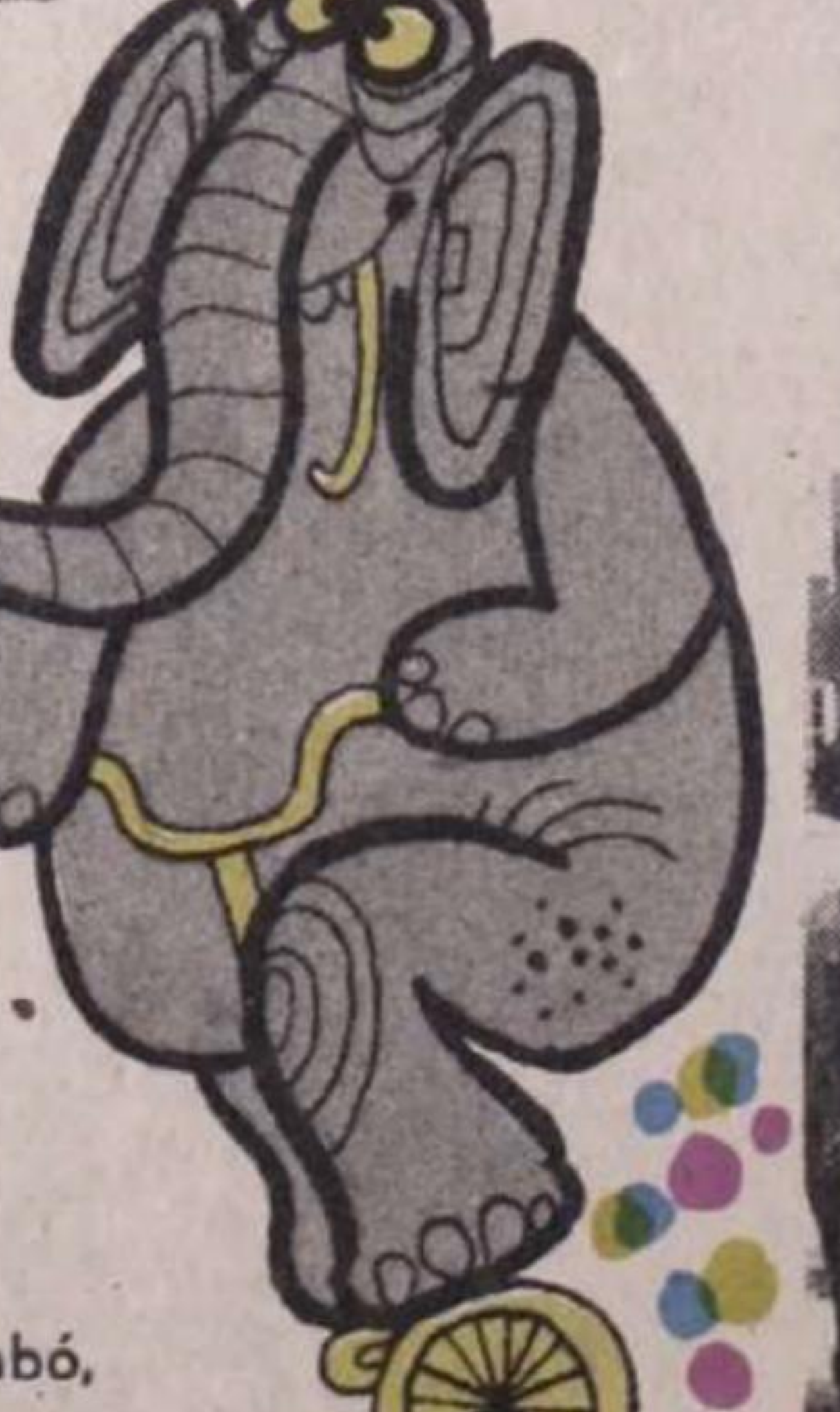

MUNKA-ELEFÁNT

– Rönköt döntök, – nyögi Jumbó,
gomdom, bajom hosszú lista,
némely ügyes kollegám meg
a cirkuszban biciklista!

DÖRZSÖLT ELEFÁNT

Jó nagy disznóságon értek,
egy vén, korrupt elefántot,
ki az ügyben három másik
elefántot belerántott.

Kizárólag csak focistákra vonatkozik!

ÉRDEMEI FÉLREISMERÉSÉVEL ÁTIGAZOLTÁK…

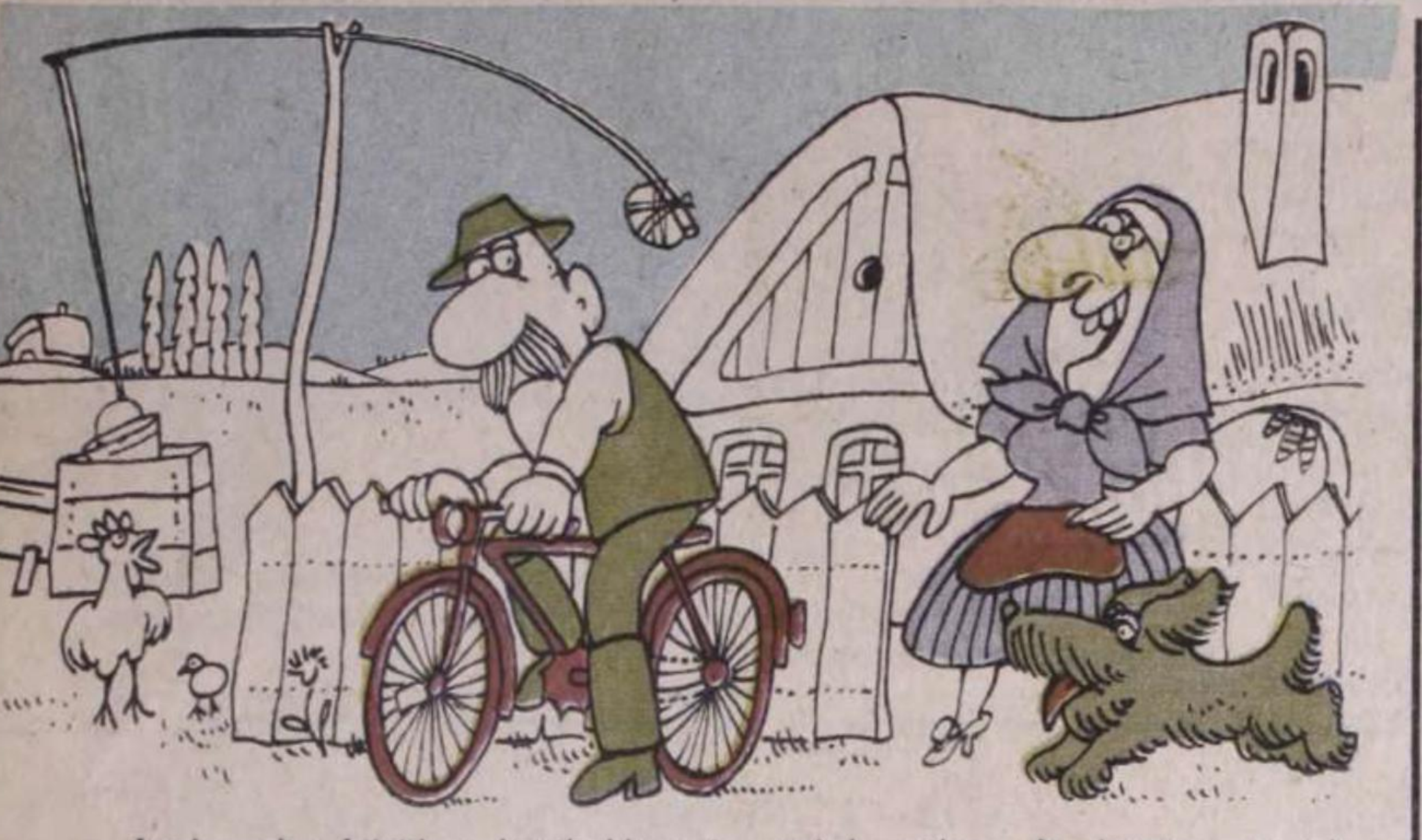

– Aztán nézz körül a butikokban is, apjuk, milyen új divatos cuccok vannak!

GAZDASÁGI EGYÜTT-MŰKÖDÉS

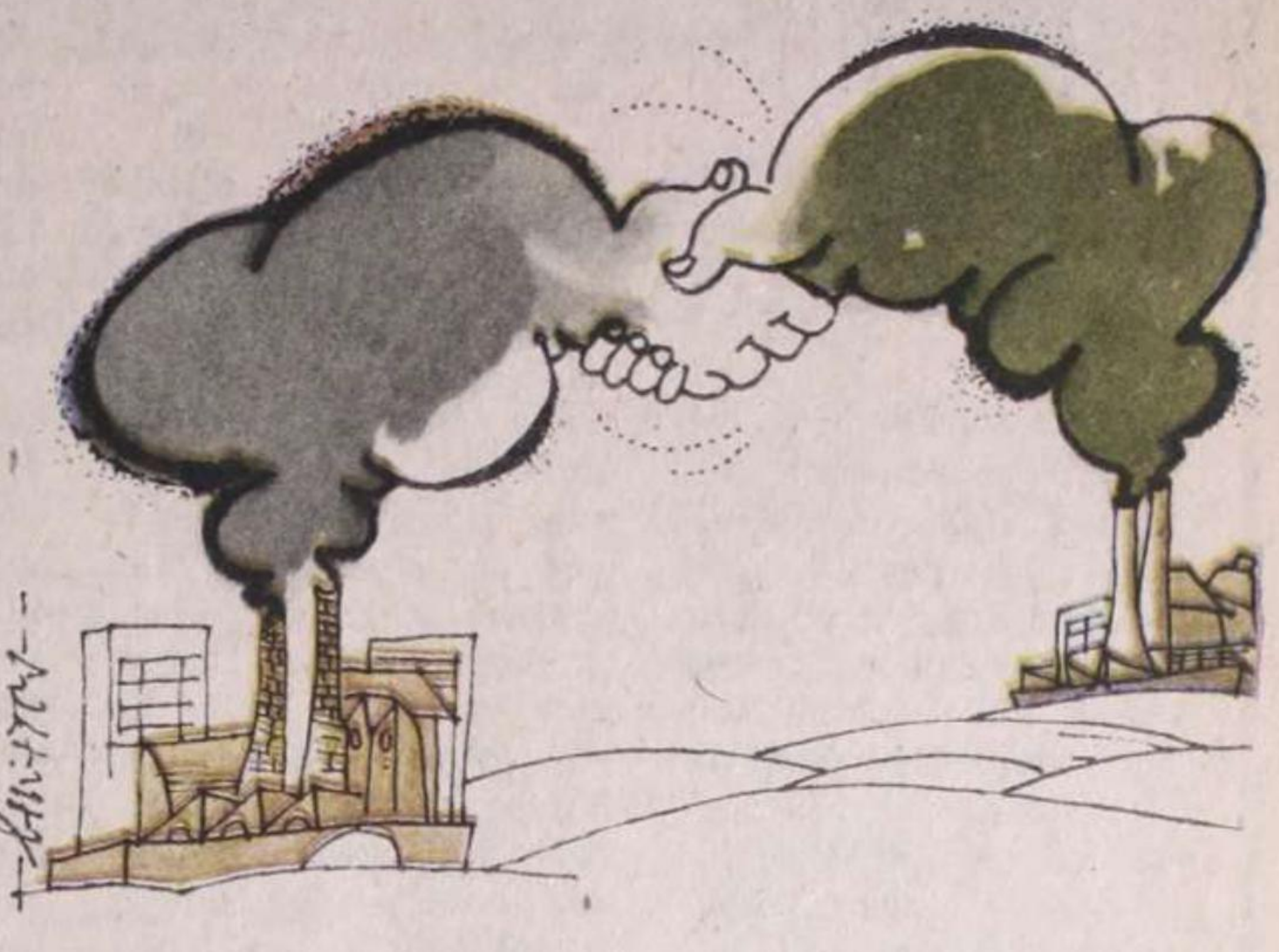

LAKÁSÉPÍTÉS MAGÁNERŐBŐL

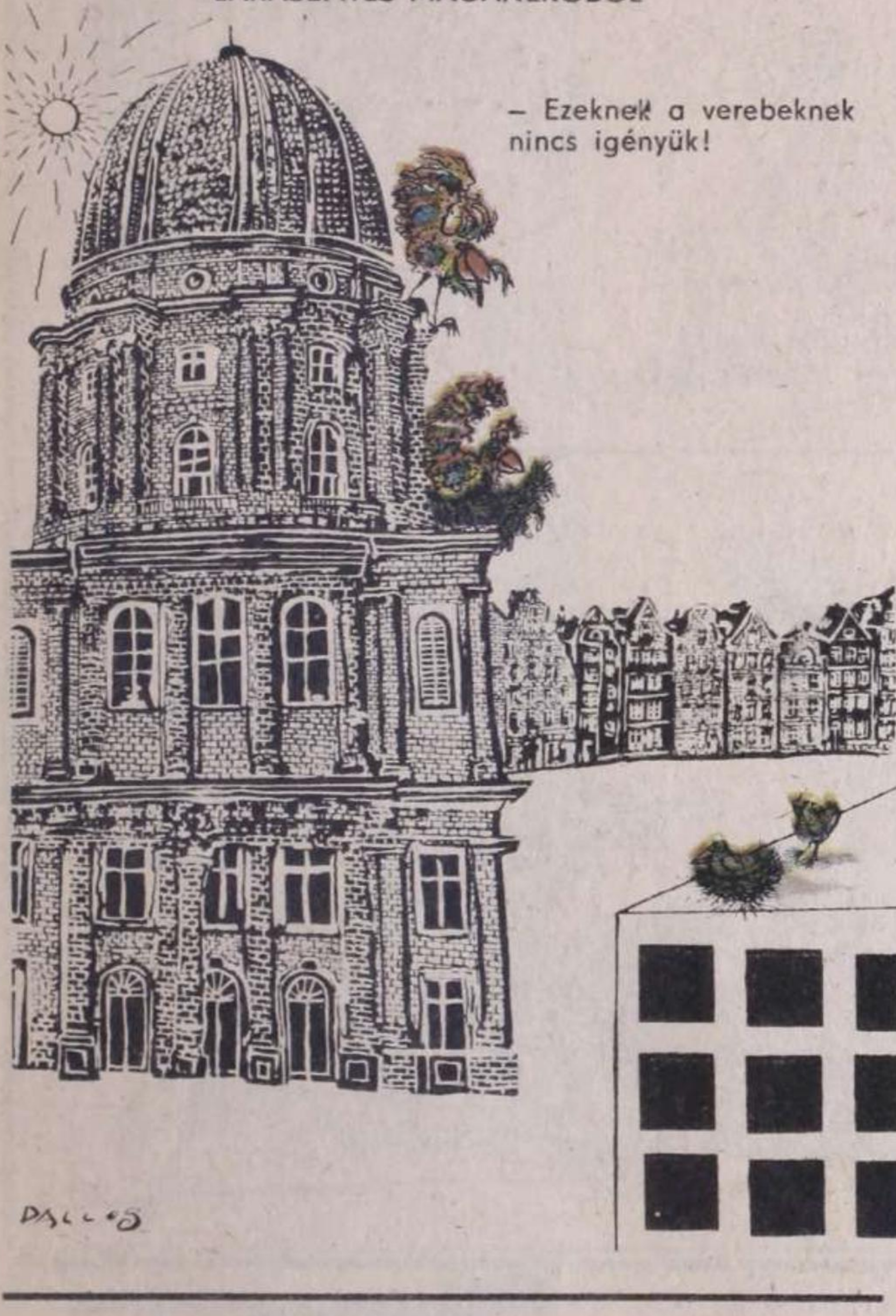

– Ezeknek a verebeknek nincs igényük!

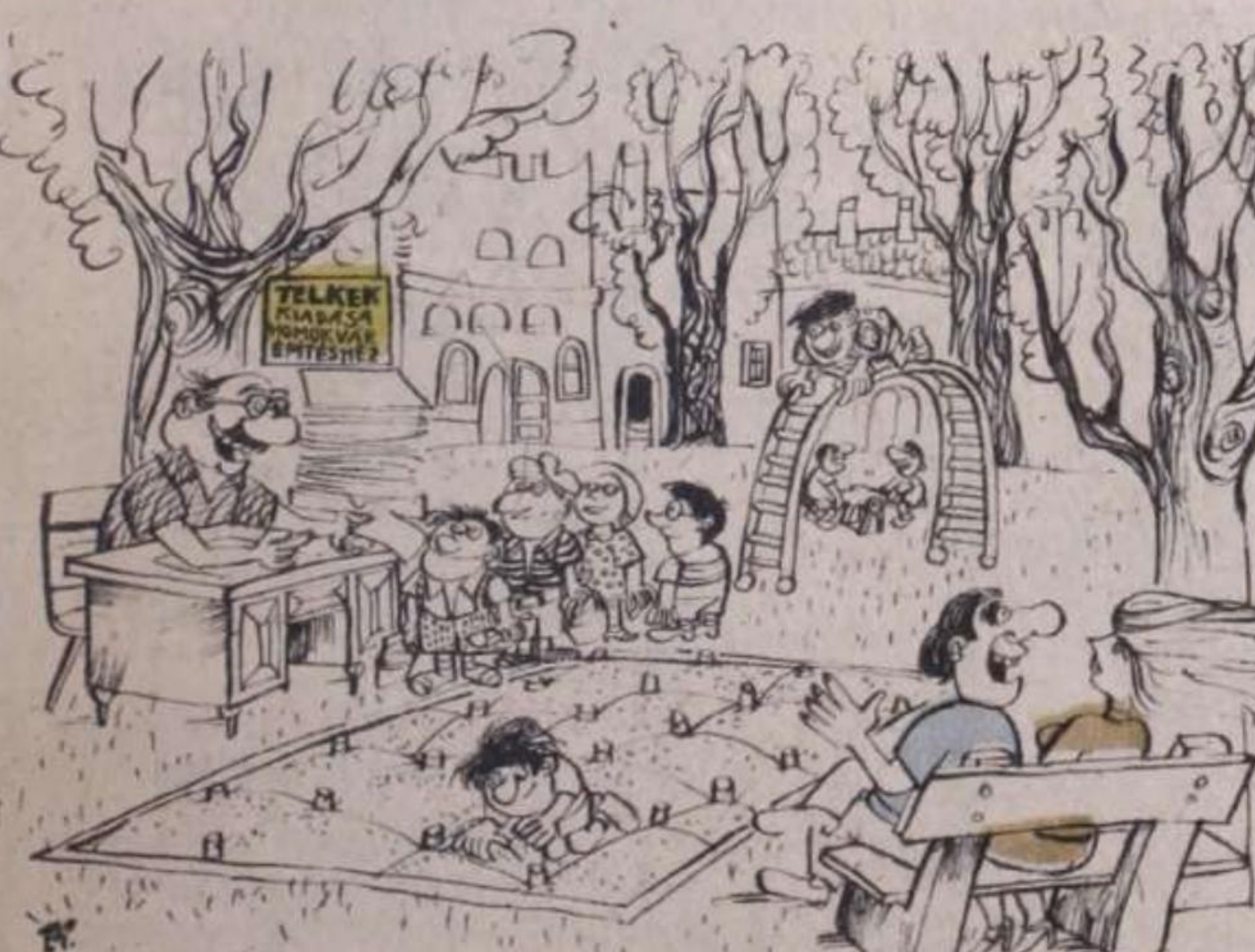

– A tanácstól ment nyugdíjba, és olyan jól eljátszik a gyerekekkel . . .

Szabadidőnkben – bűnözzünk

Szabadidőm egy részét mostanában aggodalmaskodással töltöm. Szabadidőm egy részét azért töltöm mostanában aggodalmaskodással, mert nem vagyok biztos benne, vajon hasznosan töltöm-e mostanában szabadidőm egy részét.

Nyugi, megmagyarázom.

Állok például a fejemen és a fülemen lélegzem. Mert Prad Ananzs Mehetne megmagyarázta nekem, hogy szabadideje egy részét az tölti hasznosan, aki szabadideje egy részét jógázással tölti. Mert ettől lesz virulens az ember metabólizmusa és ettől nőnek vissza a tejfogai. Szóval állok a fejemen és a fülemen lélegzem. Ezenközben egyszerre csak azt hallom, hogy fél életem kárba veszett, ha szabadidőm egy részét nem töltöm tarajos gőték nevelésével. Mármost az én életem olyan hosszú, hogy a fele is magában foglalja Tyukodi pajtást, Yma Sumacot és Jancsó Miklóst, s a fene megesz, ha mindez csak úgy kárbavész nekem.

Szóval nevelni kezdem a ronda kis tarajos gőtéket és éppen Tandori Dezső verseit olvasom nekik, amikor hirtelen azt hallom, hogy aki szabadidejének egy részében nem horgol konyhai szerveshulladékból torontáli futószőnyeget, az egyszerűen nem tudja hol lakik az Isten. Minthogy a lakásügyek mindig érdekeltek, elkezdem horgolni a szerveshulladékot szabadidőm egy részében és a torontáli már úgy fut, hogy Sebastian Coe kutyafityulája hozzá képest, amikor egyszerre csak megint meghallok valamit. Hogy szabadidejének egy részét csakis az tölti hasznosan, aki rendszeresen hallgatja Podhajszki-Unalmas Rezső atonális muzsikáját húsklopfolóra és konyhai lefolyóra. Szabadidőm egy részében tehát hallgatni kezdem Podhajszki-Unalmast és már-már reám teríti tarka selyemfátylát a nyálcsordító szender, amikor hirtelen újra meghallok valamit. Egy suszterbaritont a rabicfalon keresztül, hogy:

— Na idefigyelj, Maca, csak még egyszer hetyegj nekem a gázórással, majd prézlivé masszírozom azt a porcelán fejedet, te cafat!

Felrezzenek Podhajszki-Unalmas Rezsőből. Uramatyám, lehetséges, hogy ők töltik hasznosan szabadidejük egy részét? Ideje, hogy tisztán lássak ebben az ügyben, mert lassan belehülyülök a szabadidőm egy részének hasznos eltöltésébe, ami szintén nem a szabadidőm egy részének leghasznosabb eltöltése.

Megpróbálok tájékozódni.

Olvasom, hogy valami ütődött kis ürge ellopott egy kamiont. Csak úgy, ni. Beleült, lefurikázott vele Tápiószecsőre, aztán otthagyta. Ez lenne a szabadidő egy részének hasznos eltöltése? Lehetséges, hogy az ember egy kamion ellopásával jobban kifejezheti saját, modern és bonyolult egyéniségét, mint a ronda kis tarajos gőték nevelésével? Hm.

Aztán hallom, hogy egy másik ütődött felmászott a Zsolnay-díszkút tetejére és letörte a csücskét. Megeshet, hogy mégiscsak ő töltötte leghasznosabban szabadidejének egy részét? Meg bizony, mert a csücsköt pótolták és az új csücsök — a csücskök már csak ilyenek — szebb lett, mint a régi csücsök volt fénykorában. Hm. Sőt, hm-hm.

Kezdek tisztán látni.

Szabadidejének egy részét az tölti hasznosan, aki szabadidejének egy részét bűnözéssel tölti. Az ilyesmi mindig szórakoztató, nagyban fejleszti a találékonyságot, jótékony feszültségben tartja a petyhüdt idegrendszert és néha még kézzelfogható nyereséggel is jár.

Legfőbb ideje, hogy én is hasznosan töltsem szabadidőm egy részét.

Fekete nadrág, fekete trikó, fekete harisnya. Utóbbi az arcra. Hasmánt kúszom el a portás fülkéje előtt. Gumikesztyű. Az éjszaka sötét és tele van a sötét éjszakák neszeivel.

Szerencsém van.

Az első kulcs simán illik a zárba, puhán és zajtalanul fordul.

Az íróasztal jobb felső fiókja nyitva. A célnál vagyok.

Kihúzom a fiókot és máris hasznosan töltöm szabadidőm egy részét.

Hozzálátok a hivatali restanciám feldolgozásához.

Na bumm, legfeljebb nem nőnek vissza a tejfogaim.

Peterdi Pál

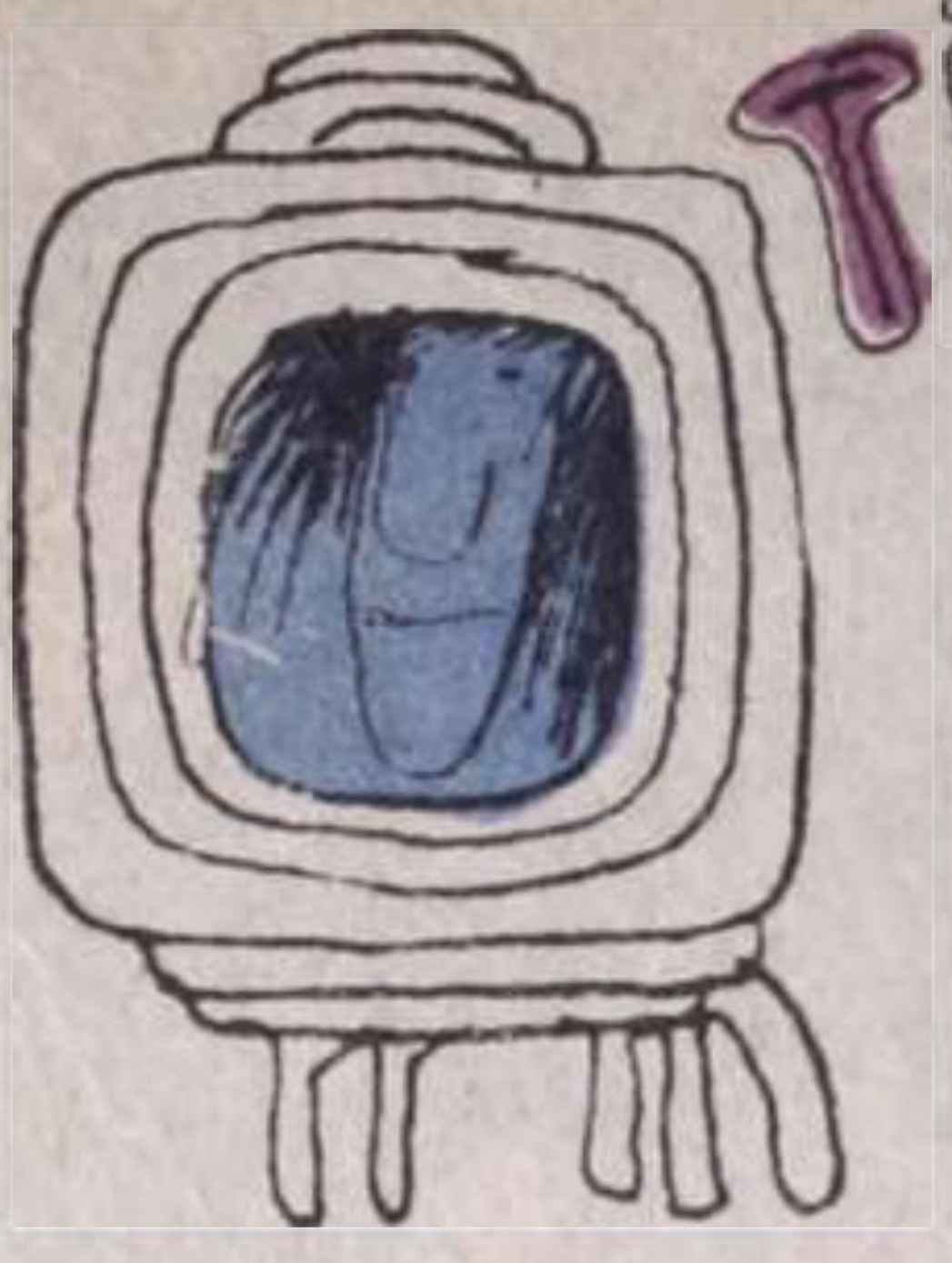

TÉVÉ-VESÉZÉS

(Óriáskerék) „... váratlan rohammal elfoglaltuk az óriáskereket... Reggeltől estig több mint 300 statiszta forgott egymást váltva, ég és föld között.” Nem egy tömeges magyar űrhajós expedíció szemtanúja számol be az idő múlásával sem érdektelen űrélményeiről, hanem egy tizenhárom részes tévésorozat készítője, aki sorsokról, bukásokról és sikerekről faggatja jobb sorsot érdemlő riportalanyait.

Ha valaki arra gondol, hogy Regős Pista bácsiék azért bérelték ki két hétre a Városliget óriáskerekét, mert ez volt a lehető legolcsóbb megoldás, legalább akkorát téved, mint a kis sündisznó, akinek az a bizonyos, sokáig emlékezetes esete volt a súrolókefével. Azért esett a választás e nem mindennapi helyszínre, mert „a Vidám Park miliője megváltoztatja, őszintébbé teszi az embert. Óriáskeréken ülve nehezebb viselkedni.” Így igaz, mondom csak úgy félhangosan, de meg kell jegyeznem, az óriáskerék mellett vannak kisebb kerekek is, ahol a közelben ülők számára problémát jelent a megfelelő viselkedés. De ha már ez volt az óriáskerekezés célja, mennyivel jobb lett volna, ha a műsor készítői beszélgetőpartnereiket a ciklonra ültetik fel. Aki már felült egyszer (a ciklonra), tanúsíthatja, hogy egy-egy veszélyesebb kanyar, vagy éppen váratlan zuhanás során akár még józan ítélőképességét is elveszítheti az ember, s ilyen körülmények között kevesen akadnak, akik ne az igazat mondanák. Tudom persze, hogy kicsit költséges szórakozás lenne a televízióban nyilatkozókat ciklonra ültetni, de azt hiszem, hazai használatra egyelőre egy forgószél, vagy egy kisebb, frissítő huzat is megtenné.

(Leg... leg... leg..) Ha nem is türelmetlenül, de legalábbis érdeklődéssel vártam a magyar legek újabb adását, s akárcsak korábban, ezúttal sem kellett csalatkoznom. Már legutóbb is csodálattal vegyes révülettel figyeltem, amint egy hatvanon felüli, egyébként teljesen normálisnak látszó honfitársam hátraszaltót ugrott egy medencébe, de mint az most kiderült, az ő nyaktörő mutatványa is csupán kismiska volt ahhoz képest, amit egy hetvenegy éves nyugdíjas produkált. Ez a vállalkozó kedvű úr ugyancsak szaltóval kísérletezett, ám az ugrás jókora hasasra sikerült. Ez még nem is lett volna különösen érdekes, ám amikor a legendás mosolyú Rózsa György megkérte, hogy a teljes élvezet kedvéért, ismételje meg a mutatványt, a vízben fuldokló önjelölt rekorder töredelmesen bevallotta: nemcsak, hogy ötven éve ugrott utoljára, de nem is tud úszni.

Sajnos a műsorból nem derült ki, kapott-e a televíziós stáb életmentő emlékérmet, amiért a hirtelenkedő idős urat kihalászták a vízből, de ezt a hiányt némiképp ellensúlyozta az a tény, hogy láthattunk még rajta kívül gerendával egyensúlyozó kőművest, villával levest evő fiatalembereket és 41 iskolai végzettséggel rendelkező, az életnek tanuló diplomahalmozót. A legnagyobb élményt azonban mégis az a töretlen optimizmus jelentette számomra, miszerint még e félresikerült hátraszaltó sem tudta a tévések kedvét elvenni attól, hogy tovább veszélyeztessék kétmillió magyar nyugdíjas testi épségét: újabb felhívást intéztek az idősebb korosztályhoz, jelentkezzenek, akik valamiben leg-nek érzik magukat. Mivel a magam szerény lehetőségeihez mérten én is szeretnék hozzájárulni a műsor sikeréhez, ezennel közzéteszem néhány, e tárgyhoz tartozó javaslatomat: jelentkezzen az a nyugdíjas, aki a legtovább ragadt benn egy elromlott liftben, aki a legjobban tudta kikerülni az utcai útfelbontásokat, vagy az, aki a legtovább képes kijönni a nyugdíjából.

Föld S. Péter

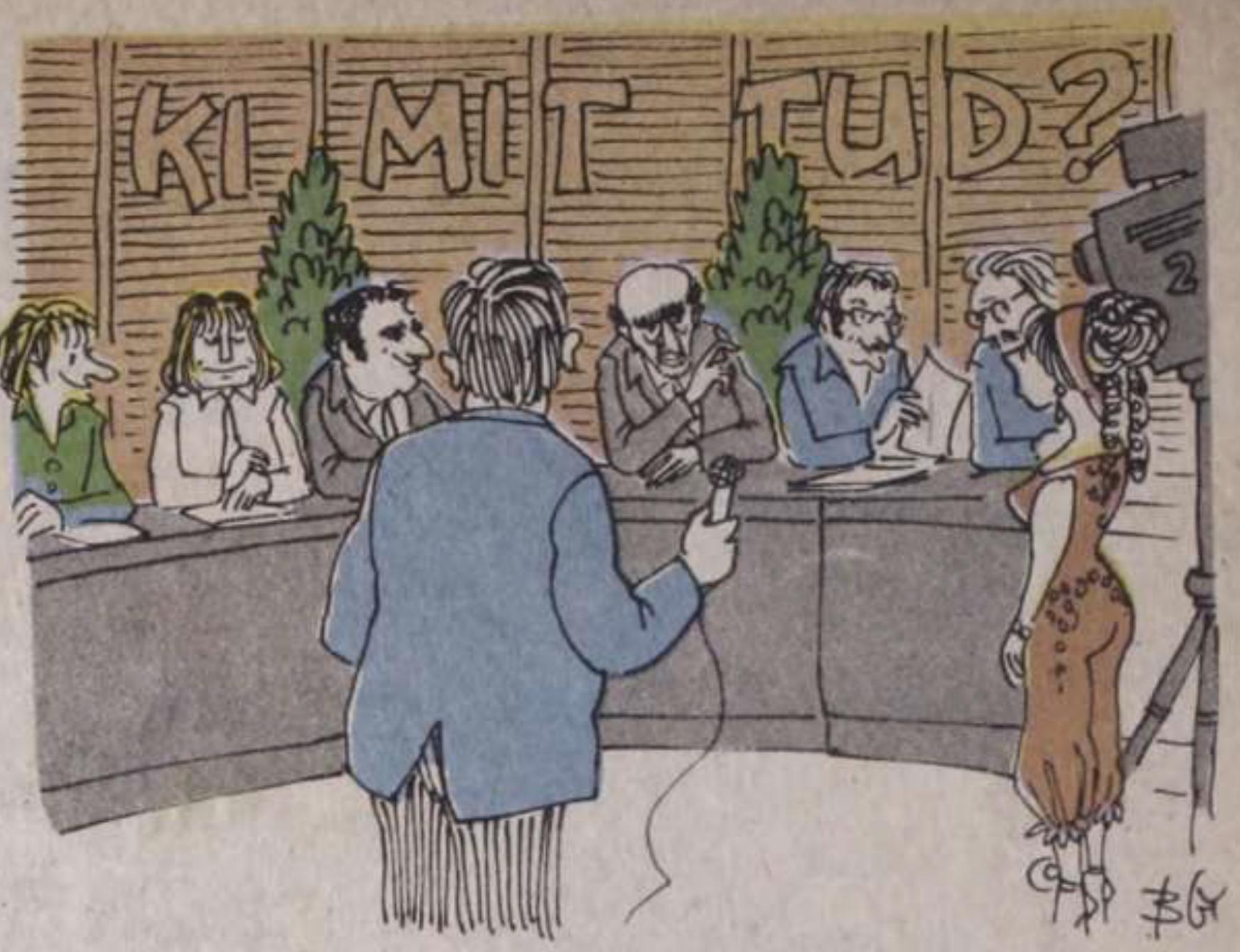

– A zsüri tagjai közül most ki óhajt valami szép magánszámmal szerepelni?

HÍRHÁTTÉR

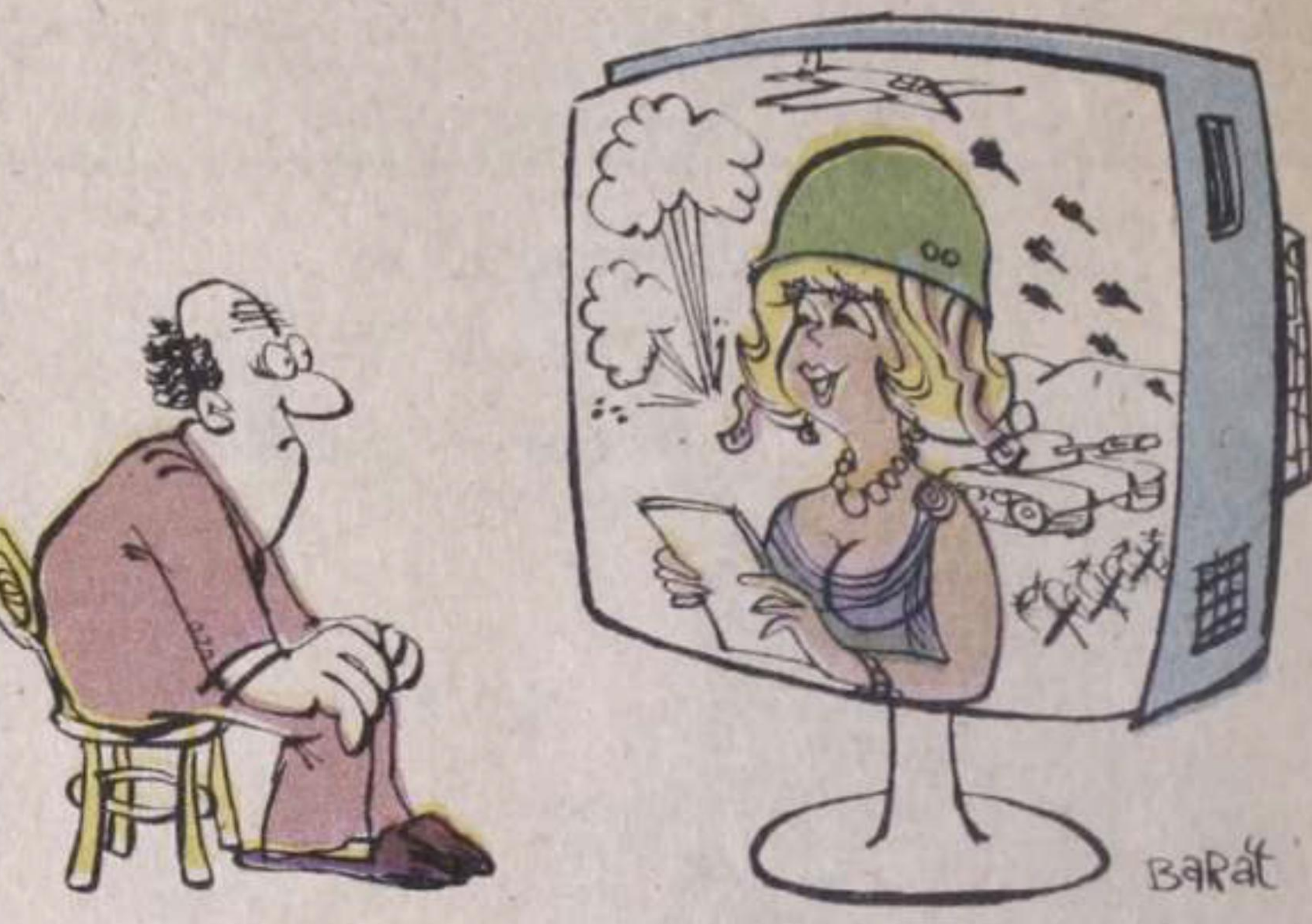

KÖZÖNSÉGDÍJ

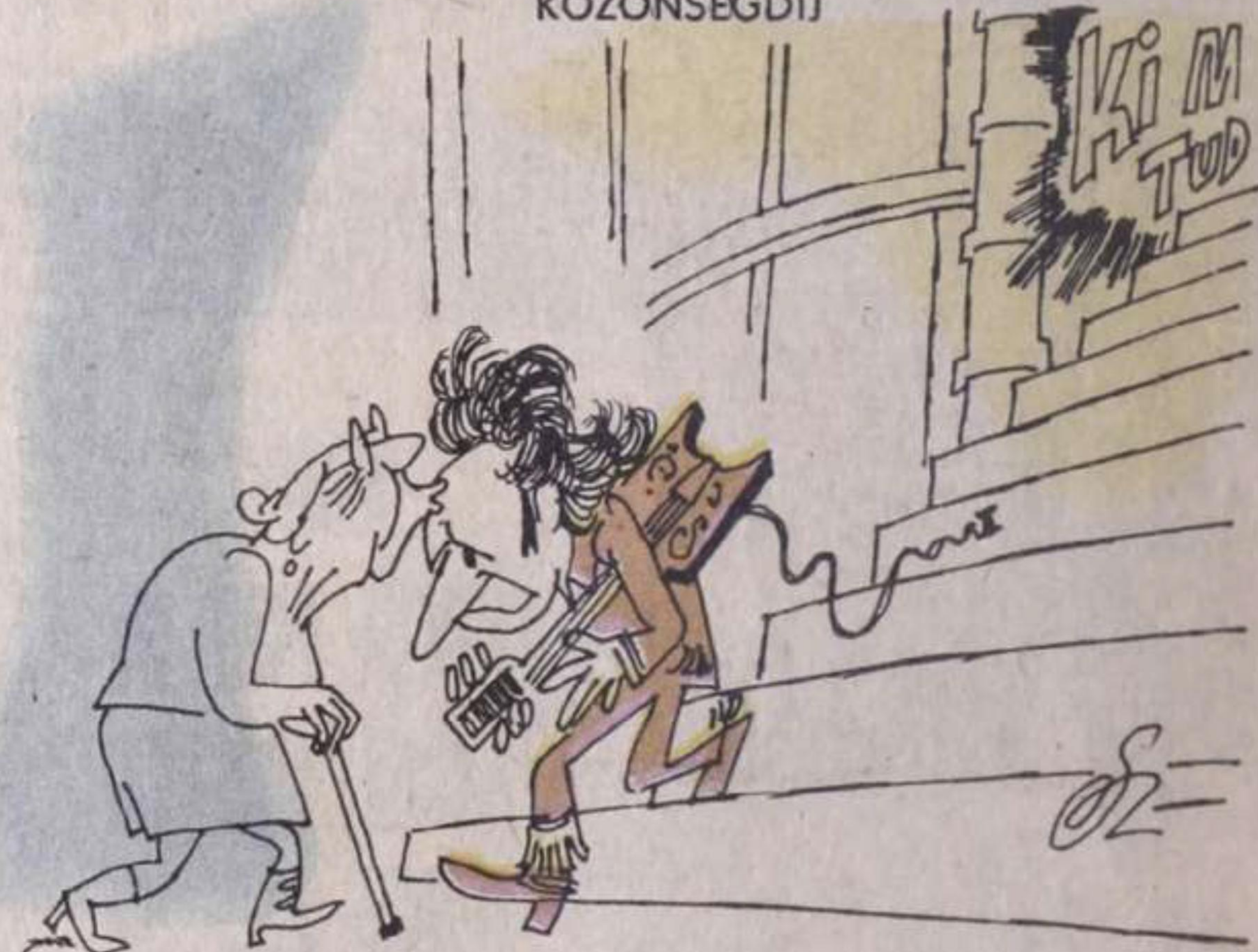

Különleges Óriáskerék a tévében:

EGYSZER LE,
EGYSZER
MÉG LEJJEBB.

MŰHELYBEN

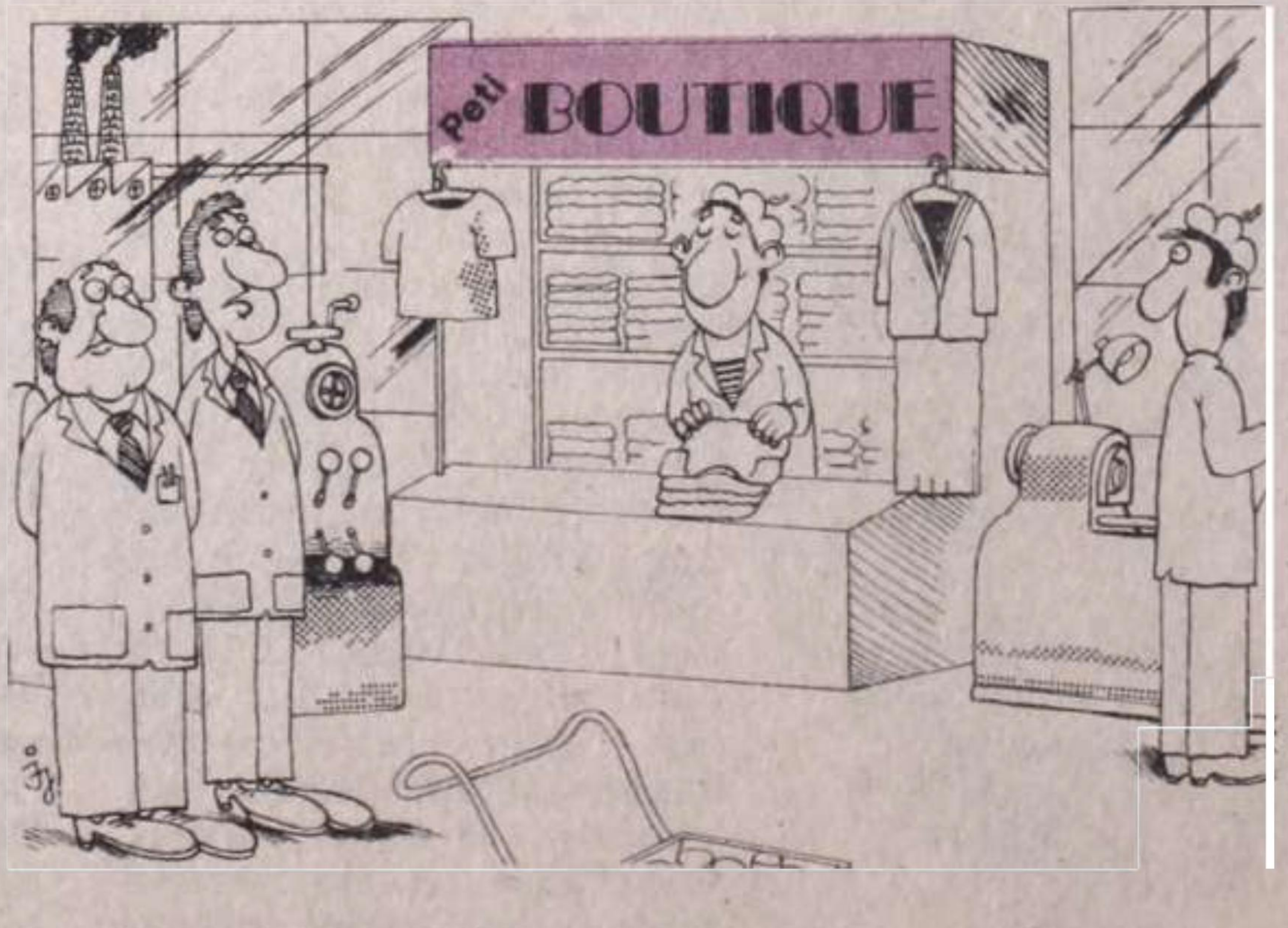

– Nem vittük egy kicsit túlzásba a kisvállalkozások támogatását?...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A részeg már a tizenkettedik pénzdarabot dobja be az automatába, és a tizenkettedik sonkás szendvicset szedi ki.

— Még mindig nem elég? — kérdi az egyik vendég.

— Most hagyjam abba — feleli a részeg és nagyokat csuklik —, amikor éppen ilyen szerencseszériám van?!

SZŰZ TERÜLET

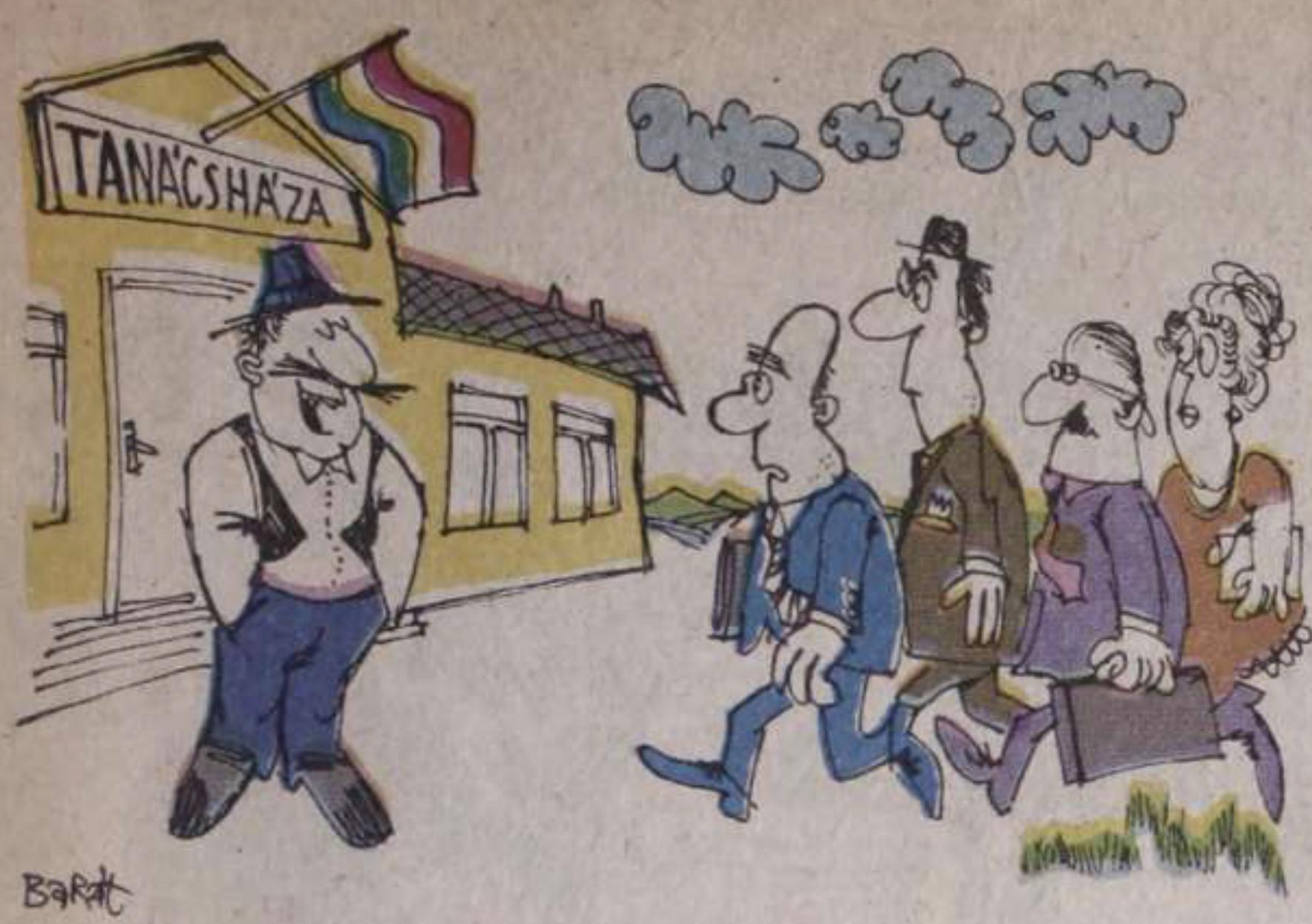

– Előemberi csontvázat, római kori települést, gyógyvizet vagy hétvégi telket keresnek az elvtársak?

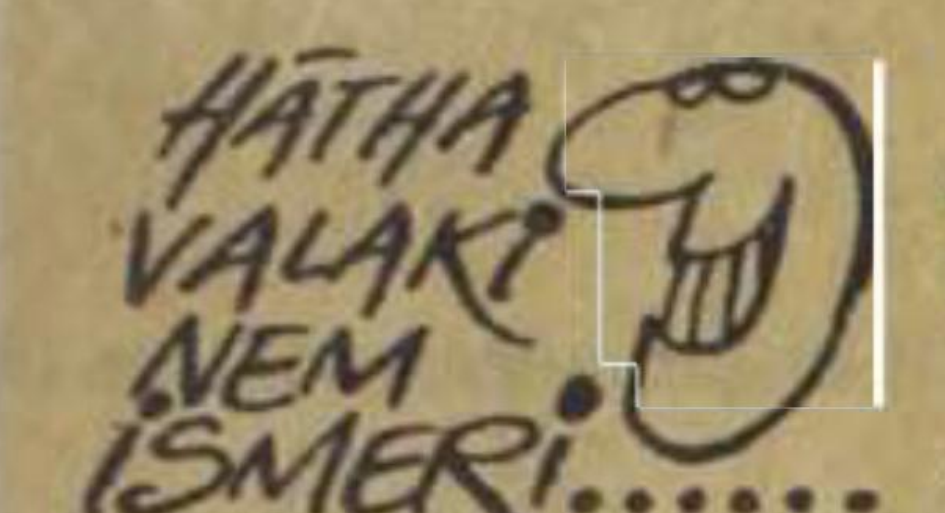
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Nézd, milyen szép ez a bunda! De szeretném, ha az enyém lehetne!

— Akkor báránynak kellett volna születned, drágám!

ELNŐIESEDETT HIVATÁS

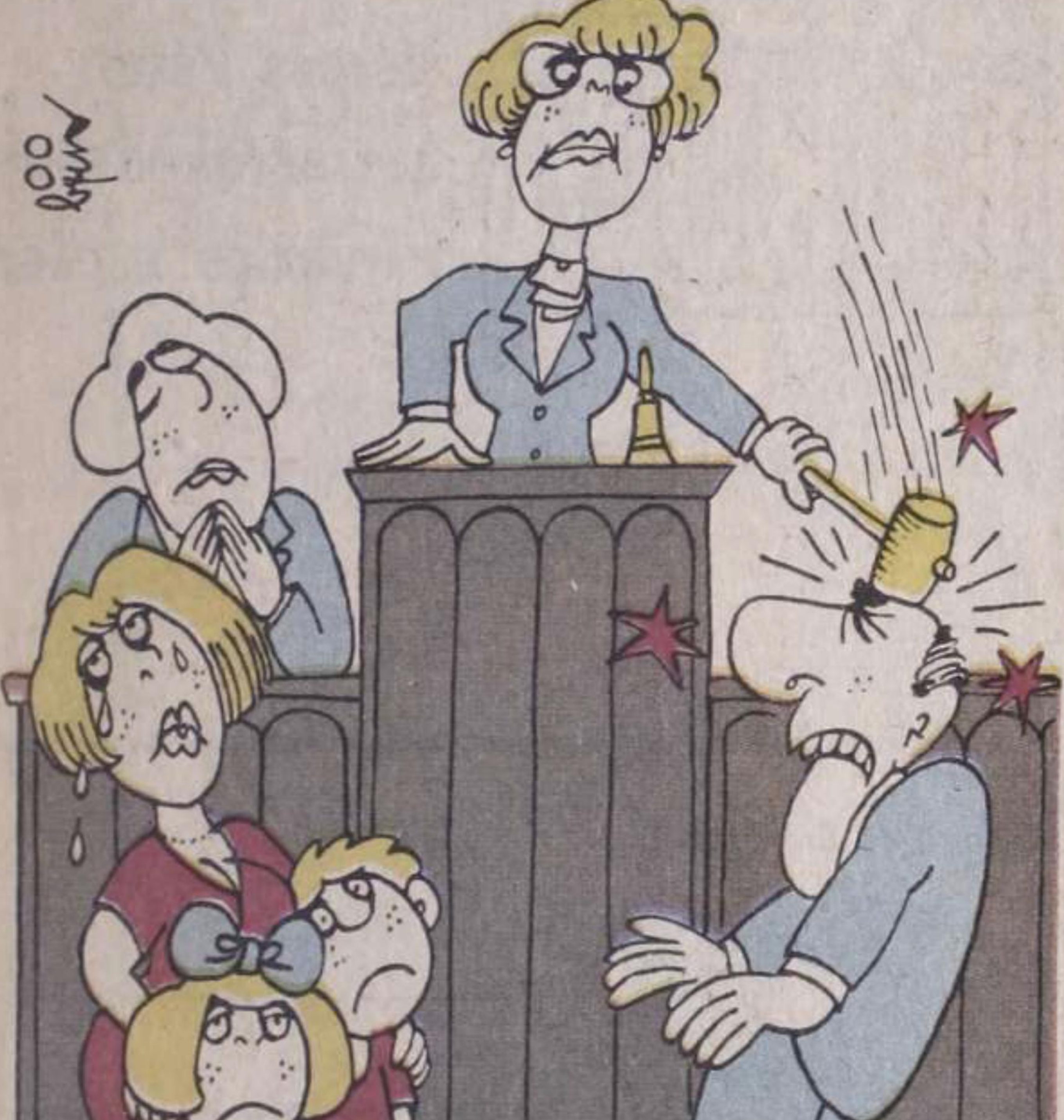

Aktuális töprengésünk:

MIKOR LEHET MÁR DIABETIKUS MÉZESMADZAGOT KAPNI?

ÉJSZAKA A DZSUNGELBEN

VADÁSZ: Állj, ki vagy, éjnek idején a Balaton-parton?

BOLYGÓ MAGYAR: Mit ijesztget, maga rendőr!?

VADÁSZ: Nem, én vadász vagyok! Az éjjeli pávaszemű lepkét várom. Nagyon értékes!

BOLYGÓ MAGYAR: Én a tanács fürdőhelyi megbízottja elől menekülök.

VADÁSZ: Miért üldözi?

BOLYGÓ MAGYAR: Mert a barátomnál nyaralok, és napi negyven forintot kell adóznia utánam, ha bejelent. Inkább egész nap bújkálok, még éjjel is.

VADÁSZ: Akkor meneküljön, jön valaki!

HÁZTULAJDONOS: Jó estét, nincs szállása!?

VADÁSZ: Az éjjeli pávaszemű lepkét várom. Nagyon értékes!

HÁZTULAJDONOS: Ne várja, nem jár erre! Legyen inkább az unokaöcsém!

VADÁSZ: Köszönöm, igazán nagyon kedves! De mi a jó ebből magának?

HÁZTULAJDONOS: Az, hogy akkor nem kell bejelentenem, ha nálam nyaral.

VADÁSZ: És ha nem jelent be, akkor én is kevesebbet fizetek magának?

HÁZTULAJDONOS: Bejelentés nélkül a dupláját fizeti, uram! Nekem is van rizikóm!

TANÁCS FÜRDŐHELYI MEGBÍZOTTJA: Fel a kezekkel! Most elkaptam magukat.

VADÁSZ: Kérem, én az éjjeli pávaszemű lepkét várom!

TANÁCS FÜRDŐHELYI MEGBÍZOTTJA: Azután is kell adózni!

HÁZTULAJDONOS: Na, én megyek...

TANÁCS FÜRDŐHELYI MEGBÍZOTTJA: Fogják meg! Fogják meg, háza van!

CSÖVES: Bácsi, tessék leszállni a fejemről!

VADÁSZ: Te hogy kerülsz ide?

CSÖVES: Itt alszom a fűben. Régebben a balatoni személyen aludtam Balatonmária és Világos között, de nekem most már az is drága.

VADÁSZ: Jó álmokat, én az éjjeli pávaszemű lepkét várom!

TAKARÍTÓNŐ: Összeszedtem a nagyját, főnök!

VADÁSZ: Azt hiszem, összetéveszt valakivel!

TAKARÍTÓNŐ: Ezen ne is csodálkozzon! Belebolondultam ebbe a sok környezetvédelmi rendeletbe. Mindennap egy újabb! Talán azért is adták ki nekem ezt a partszakaszt takarítani. Csak bolond vállal el ilyet, annyi itt a szemét!

VADÁSZ: Hagyja itt a szemetet, eleredt az eső! Az majd elmossa. Bele a tóba.

TAKARÍTÓNŐ: A nyavalyát eredt el az eső! A szomszéd locsol. Na, viszlát!

VADÁSZ: Ne locsoljon, jóember, az éjjeli pávaszemű lepkét várom!

LOCSOLÓ: De igenis locsolok, ha már a vízhiány miatt nappal nem lehet! Kilocsolok öt köbméter vizet, aztán lefekszem aludni.

VADÁSZ: Miért locsol ki ennyi vizet?

LOCSOLÓ: Mert a szomszédom veteményére locsolom, hadd rohadjon el az egész! Bejelentett, hogy a padláson külföldieket bújtatok.

KÜLFÖLDI VENDÉG: Maga lenni a Siótur?

VADÁSZ: Nem, én vadász vagyok, az éjjeli pávaszemű lepkét várom.

KÜLFÖLDI VENDÉG: Akkor én most hol aludni? Az előbb bemenni egy házba, jönni elém egy farkaskutya. Mondani neki, hogy szervusz, erre rámugrani és letépni rólam a ruha.

VADÁSZ: Nem tudja a helyi szokásokat, uram! Az itteni kutyák csak azt engedik be, aki angolul, németül, franciául, olaszul vagy japánul beszél.

KÜLFÖLDI VENDÉG: Akkor én most menni vissza kiskutyához angolul!

VADÁSZ: Ilyen éjszakai forgalomban nem lehet nyugodtan vadászni! De most megint jön valaki. Az éjjeli pávaszemű! Te vagy az Saturnia pyri, drágám?!

ÉJJELI PILLANGÓ: Nem Piri, Gizi vagyok!

VADÁSZ: Pedig már megörültem, hogy a Saturnia pyri. Nagyon értékes!

ÉJJELI PILLANGÓ: Az én értékem háromezer forint! Fizetsz, vagy nem, szivi?!

VADÁSZ: Fizetek, kisasszony! Nem szeretek úgy hazamenni az éjszakai lesből, hogy semmit sem fogtam!

Tormai László

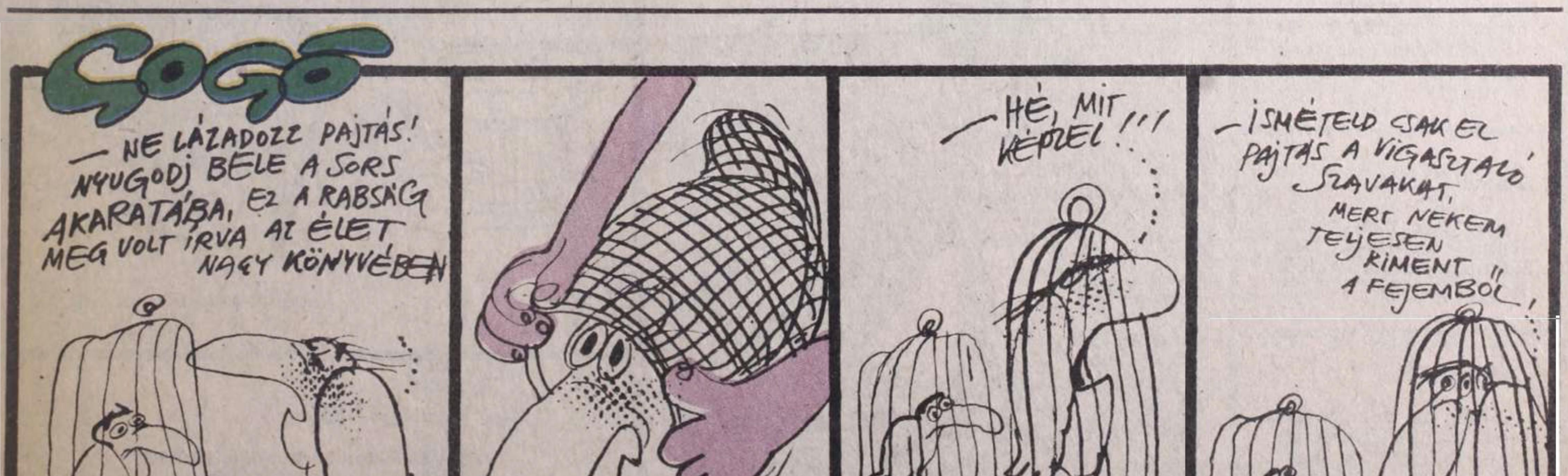
GOGÓ
— NE LÁZADOZZ PAJTÁS! NYUGODJ BELE A SORS AKARATÁBA, EZ A RABSÁG MEG VOLT ÍRVA AZ ÉLET NAGY KÖNYVÉBEN
— HÉ, MIT KÉPZEL!!!
— ISMÉTELD CSAK EL PAJTÁS A VIGASZTALÓ SZAVAKAT, MERT NEKEM TELJESEN KIMENT A FEJEMBŐL!

SAJDIK

LUDAS FÓRUM

Veress Péter külkereskedelmi miniszter kérdezi:

Miben látnak üzletet?

Krenner István:

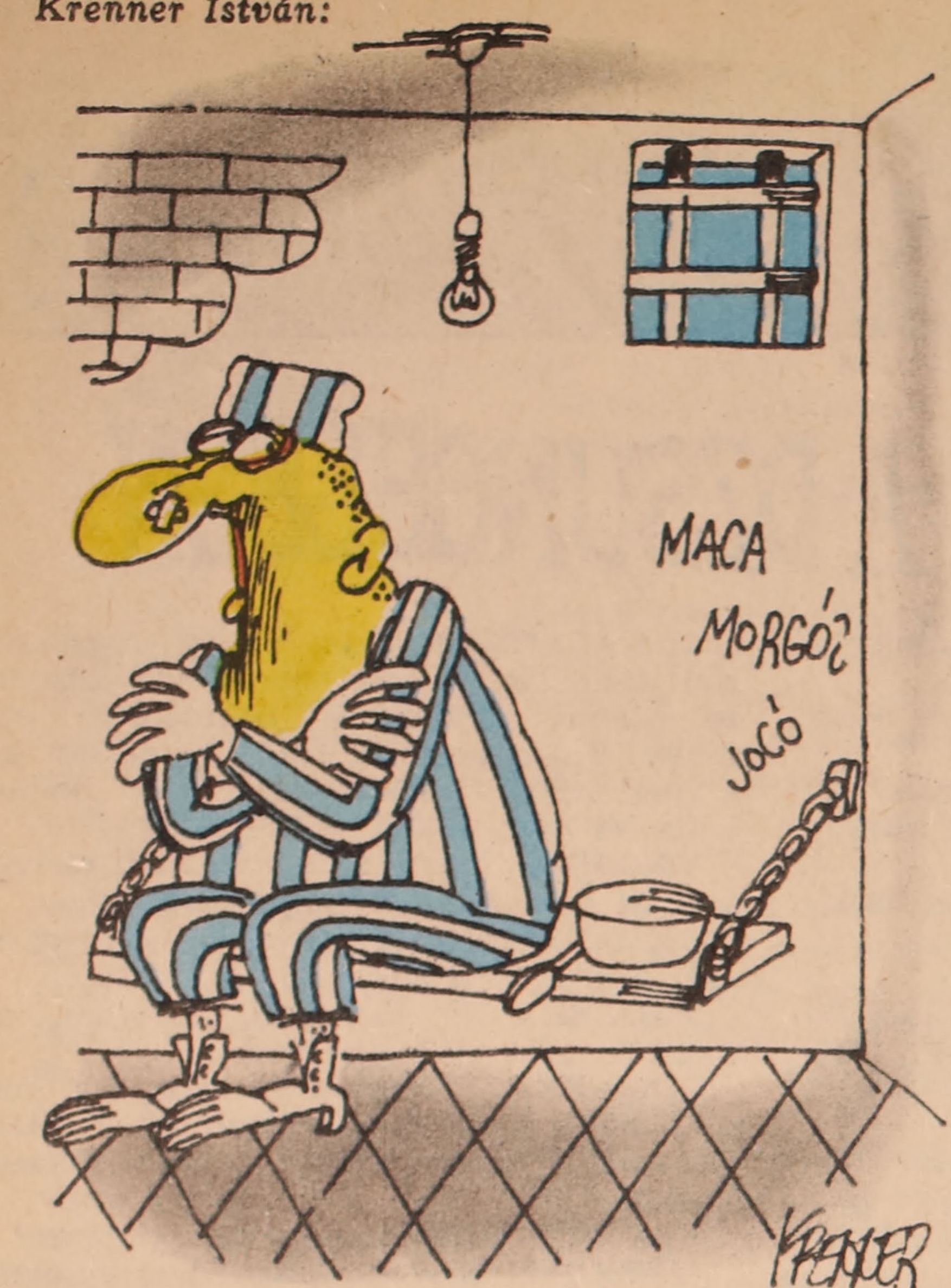

– Most már semmiben.

Árkus József:

Felvásárolnám az összes hongkongi bűvöskockát és eladnám annyiért, amennyiért mi gyártjuk.

Mikes György:

Olvastam egy hirdetésben, hogy a használt fehérnemű érték. Nekem már megvan az alaptőkém, csak még hordom.

Radványi Barna:

Továbbra is szorgalmaznám a baromfiexportot. Hátha vak tyúk is talál piacot.

Barát József:

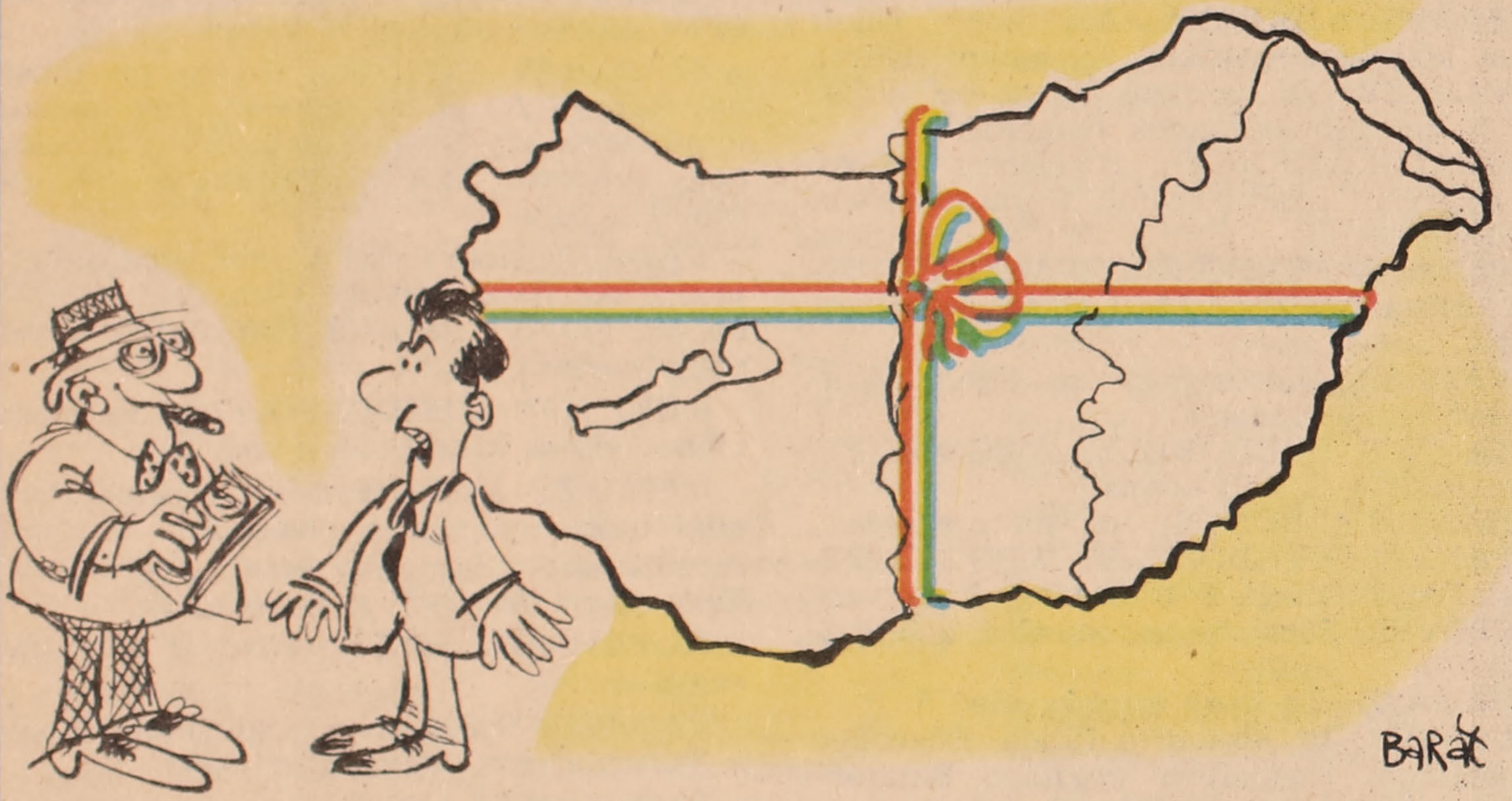

– Ezt nem adjuk el, ez mintadarab!

Peterdi Pál:

A leánykereskedelemben. Már úgy értve, hogy a legszebb lányainkat tanítsuk ki üzletkötőknek. Azoknak nehezebben lehet nemet mondani.

Tormai László:

Jelenleg nem látok semmiben, mert nem láttam a legutóbbi Kék fényt.

Somogyi Pál:

Jobb, ha nem is felelek rá. Ha egyszer eljönne hozzám és megnézné, mire jutottam ötven év alatt, biztosan nem kérne tőlem ötleteket.

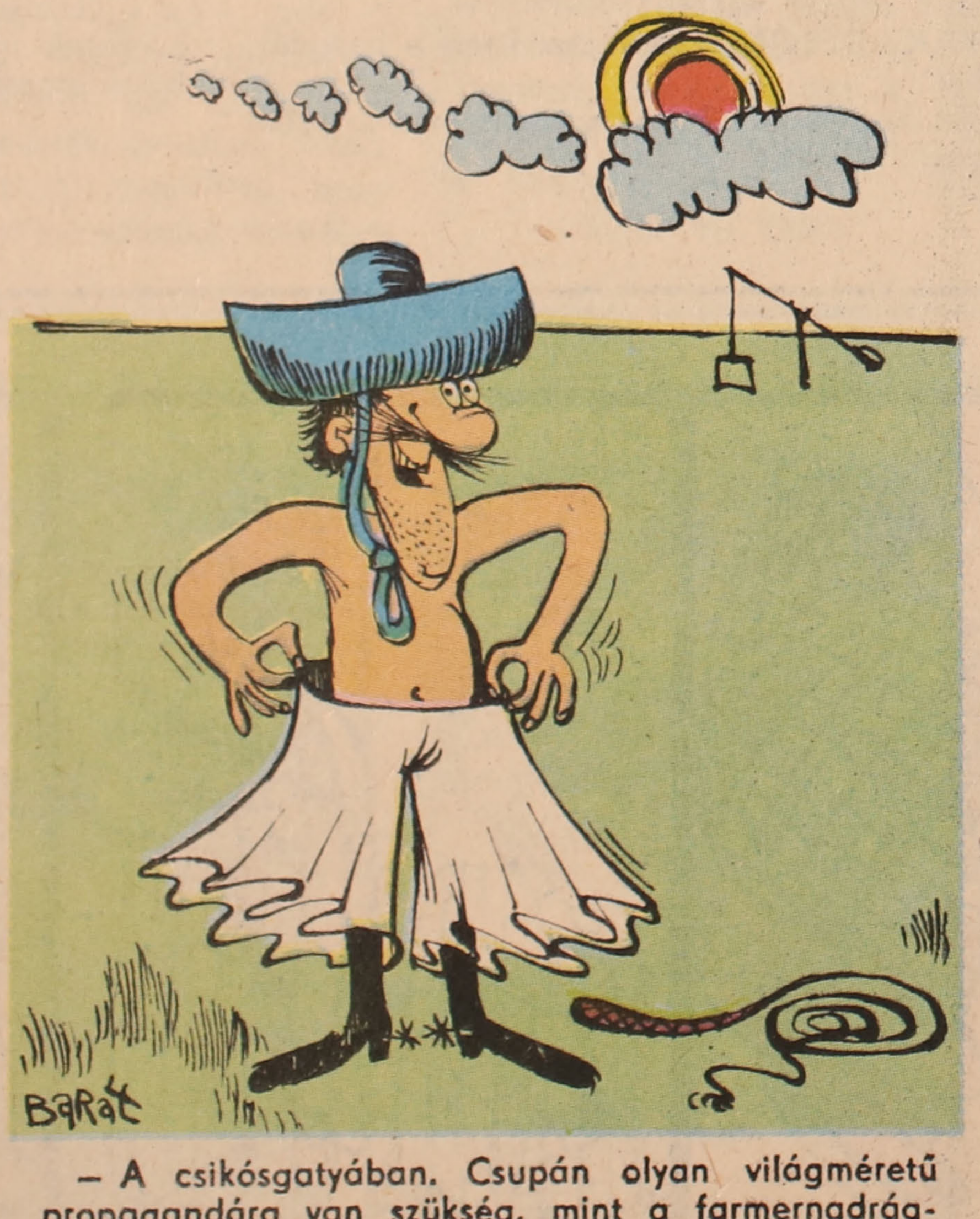

– A csikósgatyában. Csupán olyan világméretű propagandára van szükség, mint a farmernadrágnak.

Hegedűs István:

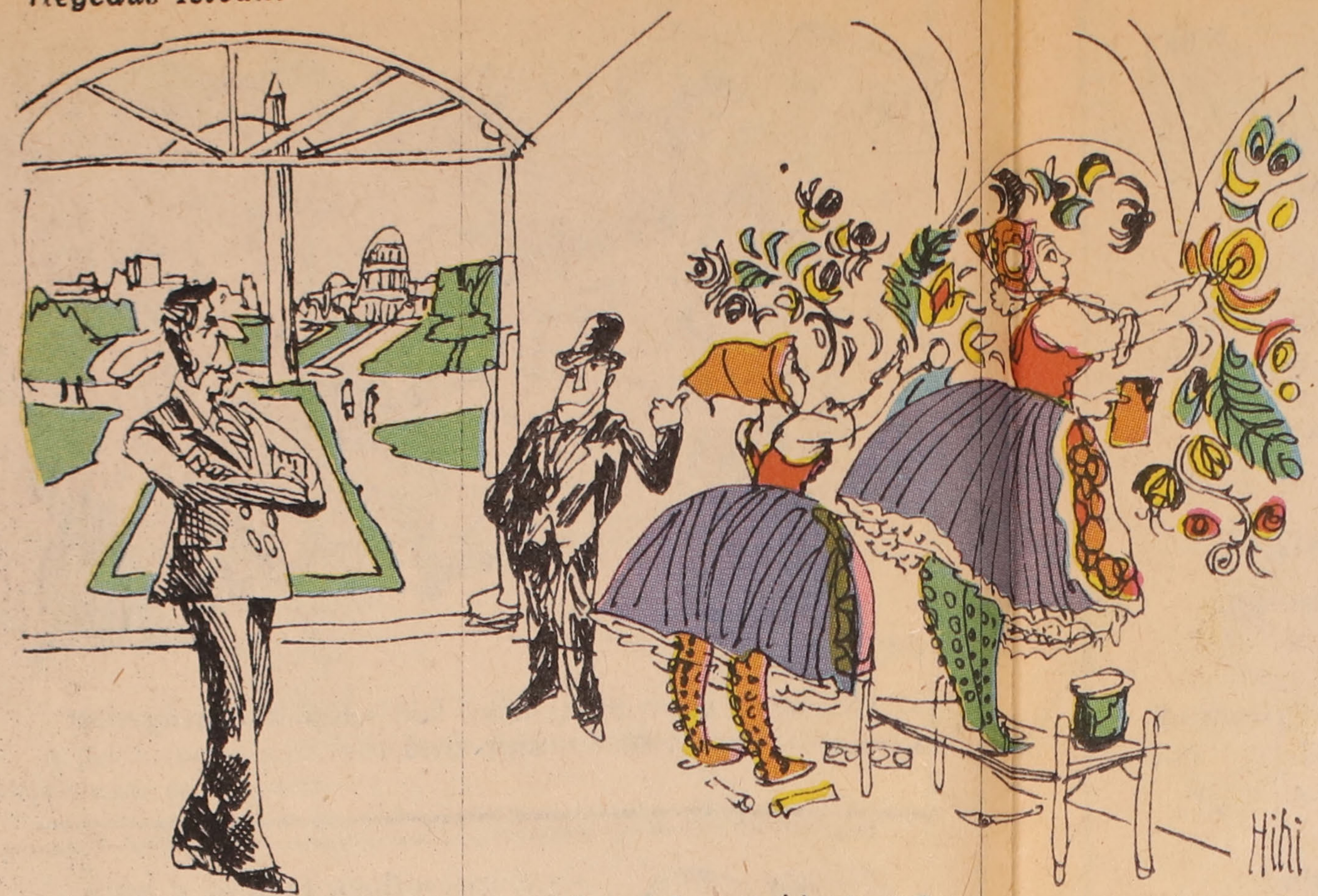

– Pingálóasszonyokkal kifestetni a washingtoni Fehér Házat.

Balázs-Piri Balázs:

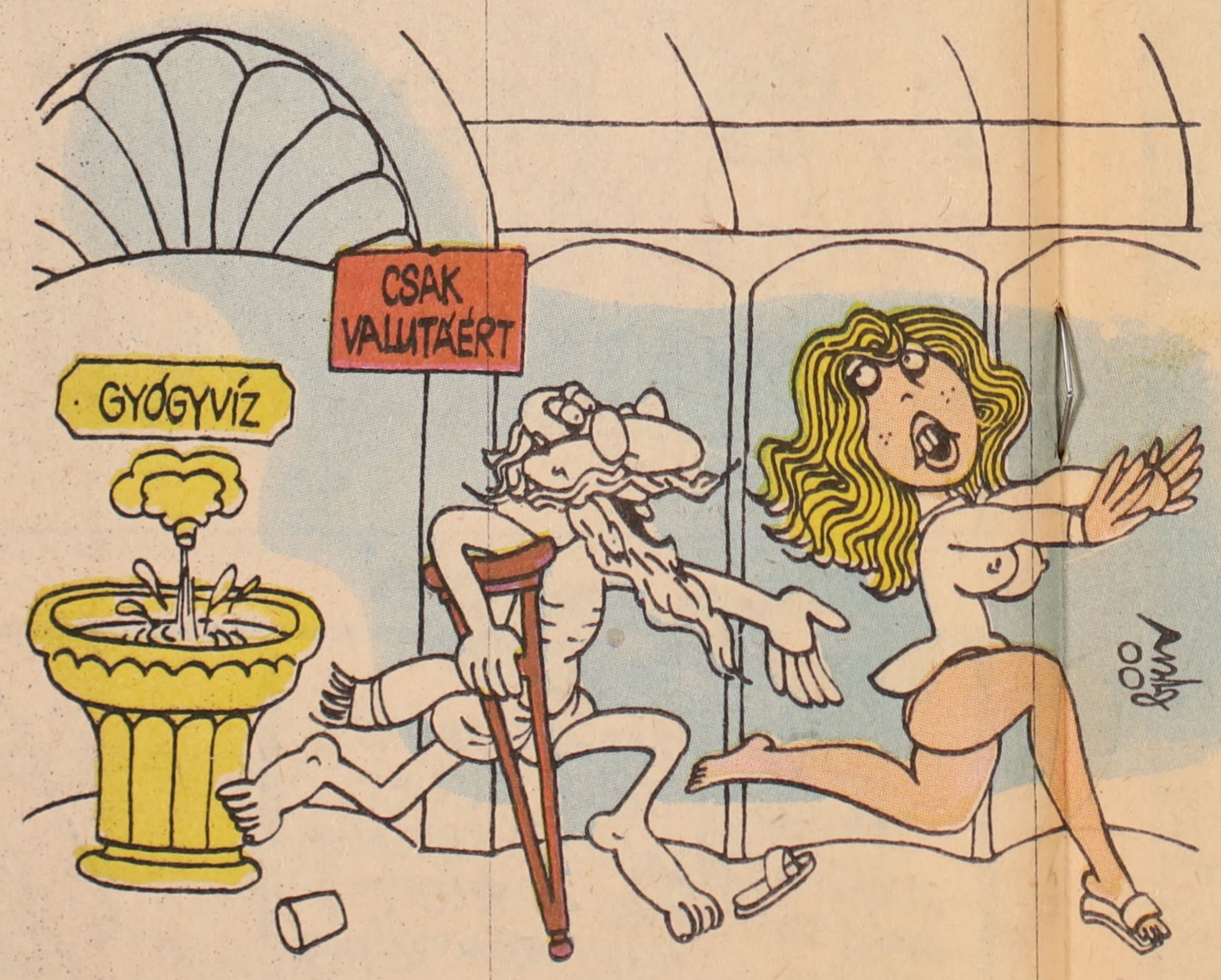

– A csodában.

Szilágyi György:

A szemközti házban látok üzletet,
redőnye lehúzva, ősz óta árva,
mert a Közért nem lát üzletet benne,
nincs kizárva, hogy ezért van bezárva . . .

Föld S. Péter:

A gyógyszerexportban. Exportáruink minőségével felidegesített partnereinknek nyugtatókat adhatnánk el.

Galambos Szilveszter:

Most hamisítok egy naplót a nyugatnémet Stern című lapnak.

Brenner György:

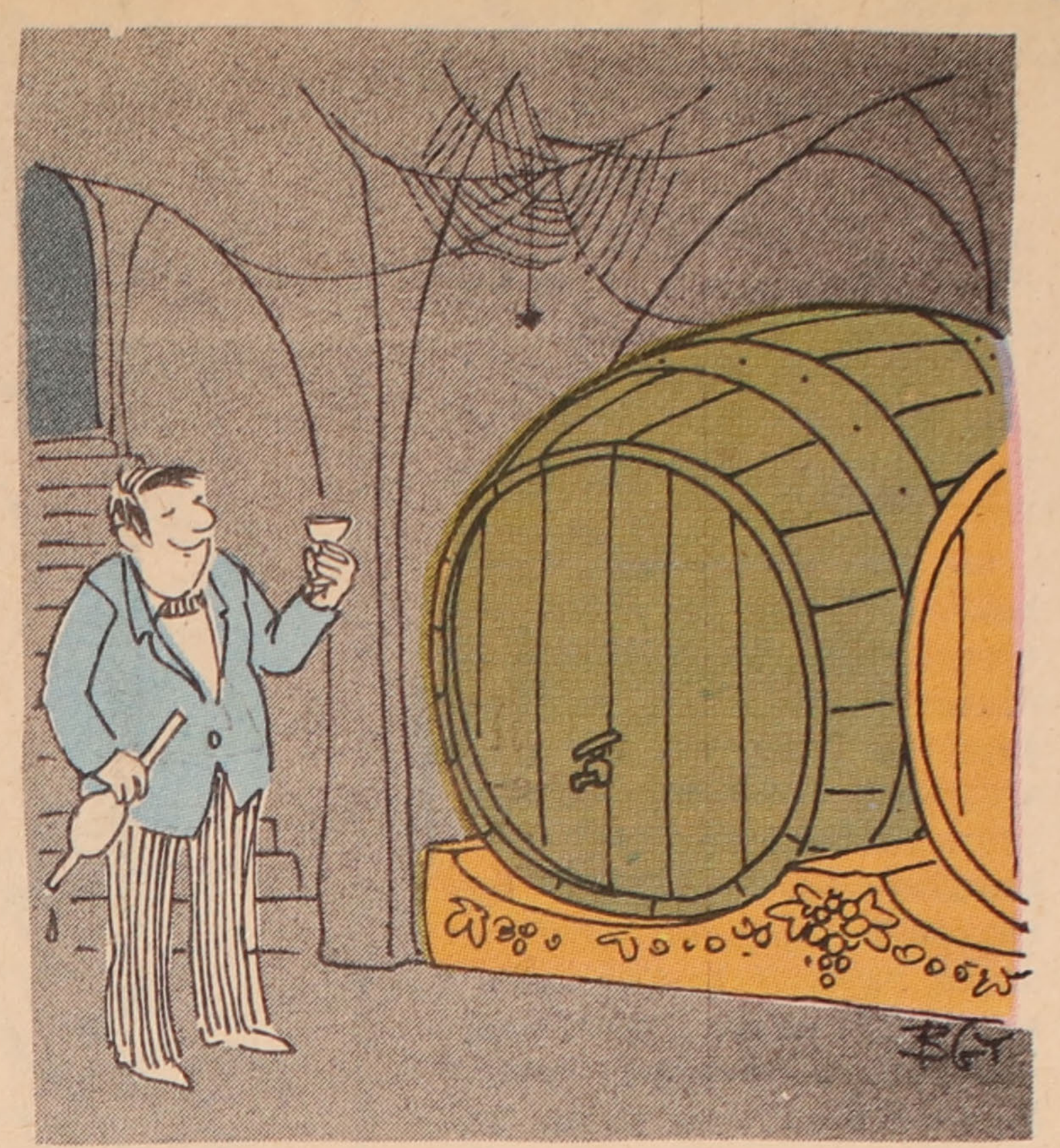

– A kábítószer-kereskedelmünkben.

Szűr-Szabó József:

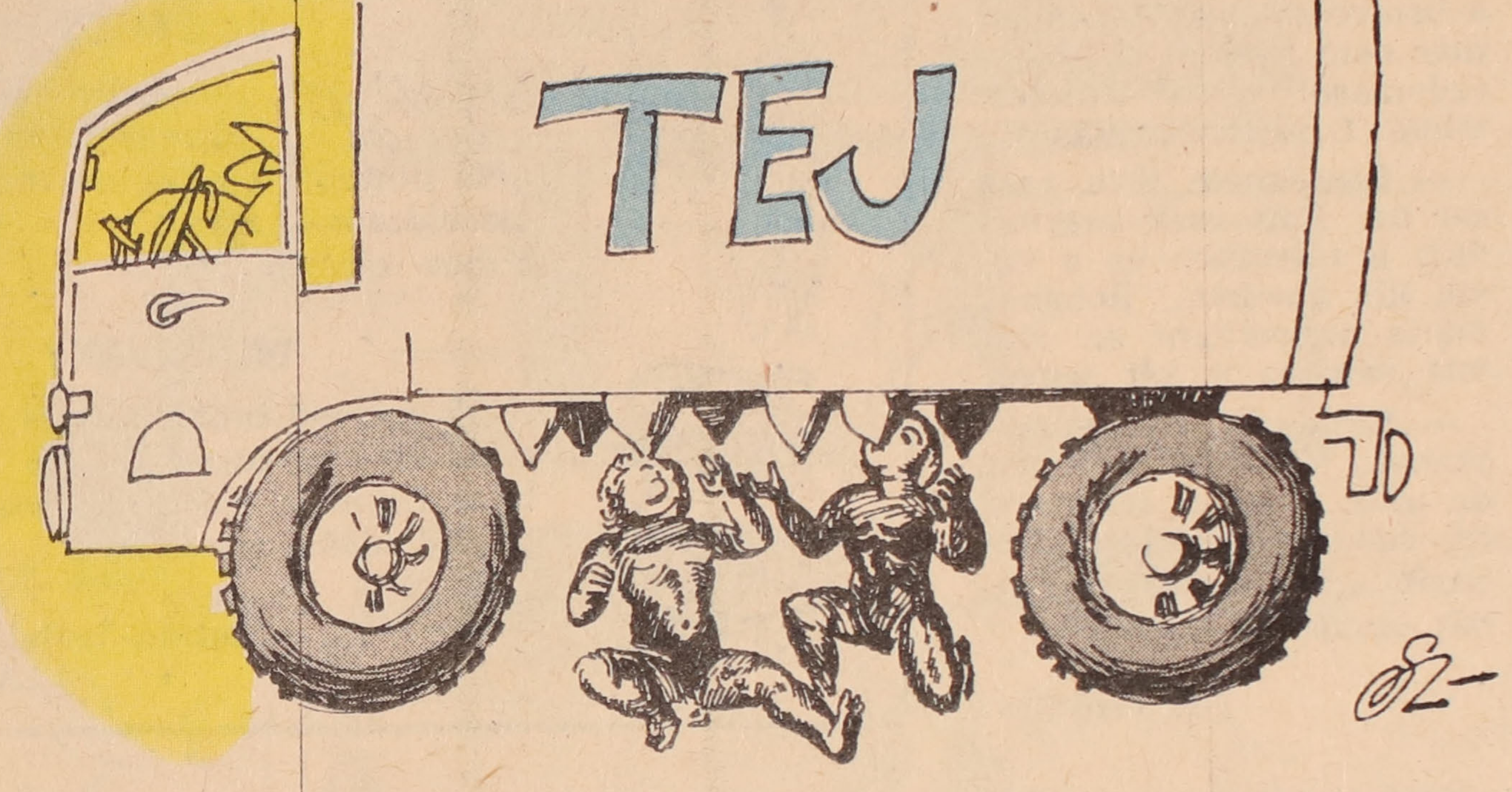

– Olaszországba, tejet.

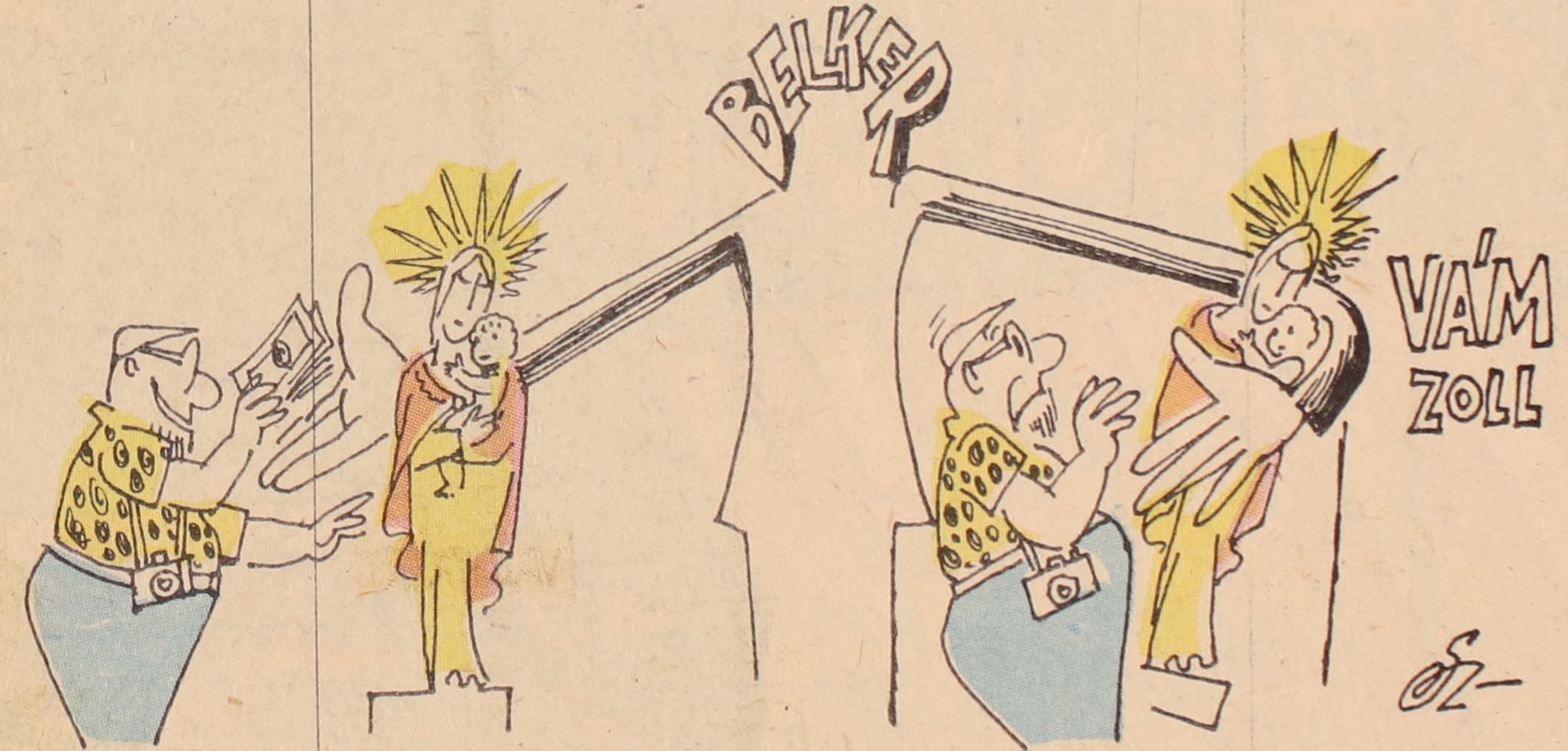

– Valutáért adjunk el műkincseket és kobozzuk el a vámnál.

Lehoczki István:

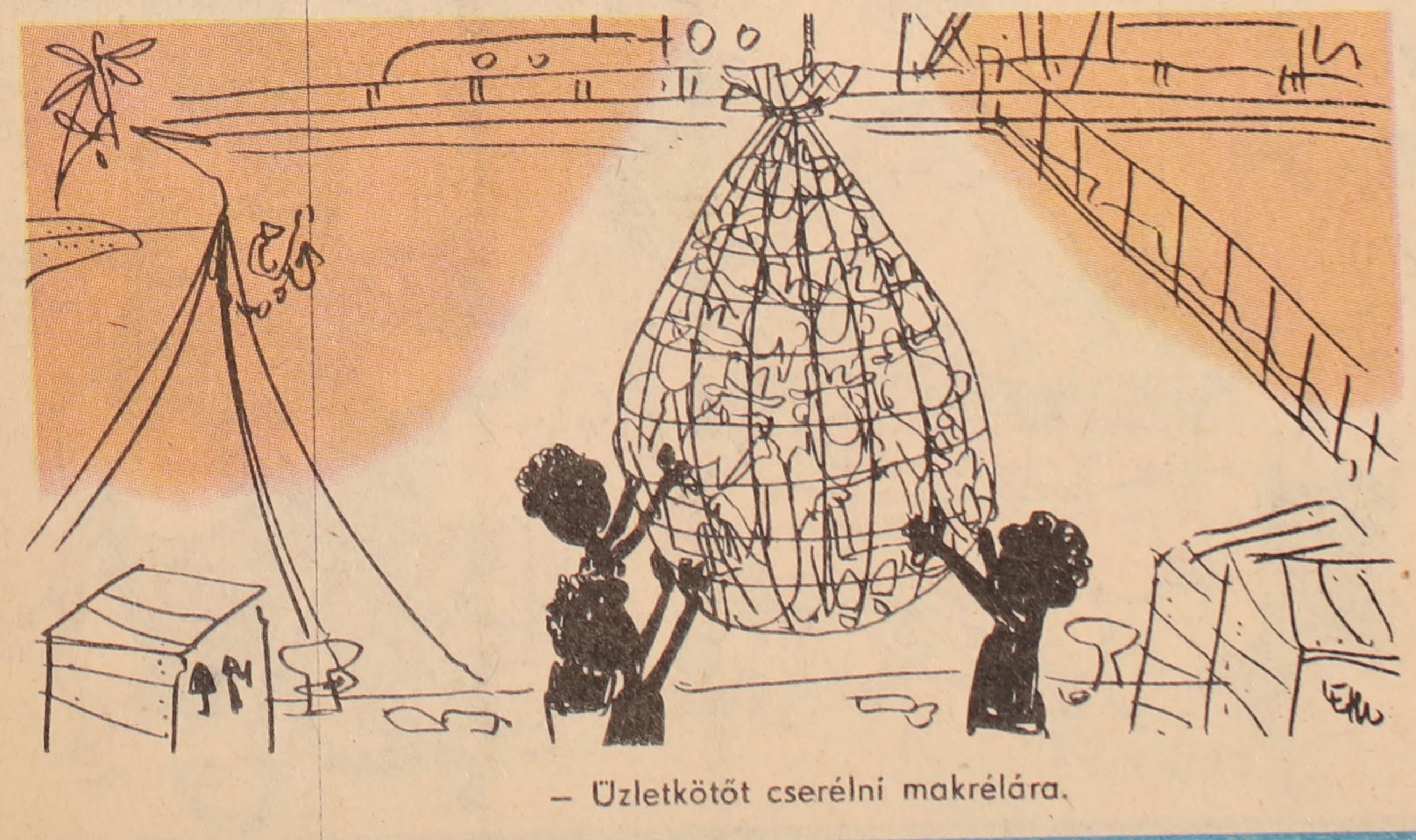

– Üzletkötőt cserélni makrélára.

TOVÁBBRA...

Pintér Barnabás, budapesti lakos érdekes adóügyi kérdést vet fel. *Nem kéne-e súlyosan megadóztatni azokat a 35 éven felüli férfiakat, akik nősülés helyett továbbra is a szüleik nyakán élnek?*

Az utóbbi időben egyetlen közhasznú változást tapasztaltunk adóügyben. Az URH-sávon a Petőfi adó helyet cserélt a Kossuth adóval, és a tarifa mégsem változott. Pintér Barnabás leveléből az derül ki, hogy ő a nős állapotot tartja ideálisnak. Ilyen alapon a 35 évnél idősebb nőtlen férfiak hátrányos helyzetű gyermeknek tekintendők, akiket igazságtalan dolog lenne megadóztatni. Viszont éljenek a szülők az ő nyakán.

●

Szarvas János, egri olvasónk kérdése: *„Kit juttatnának önök zárt osztályra?”*

Elsősorban talán azokat, akik az osztálynélküli társadalom bármely osztályát is zárt osztálynak tekintik.

●

Gájre Veronika izgalmas kérdést vet fel **Várpalotáról:** *„Mit tennének, ha a seprűt a közlekedési eszközök sorába iktatnák?”*

Hamarjában két dolgot tennénk:

1. Megszereznénk a boszorkányjogsit.
2. Befizetnénk a Merkurnál egy viszonylag keveset fogyasztó seprűre. Okvetlenül rubelelszámolású seprűt igényelnénk, mert az ilyeneknél egyszerűbb az elkopott cirok pótlása. Tisztában vagyunk azzal, hogy több évig kellene várnunk, amíg ily módon seprűhöz jutunk, de ez sem keserítene el bennünket. Addig porszívón közlekednénk.

●

Cherula Erzsébet (Budapest, XII. kerület) kérdése: *„Hisznek-e önök az asztaltáncoltatásban?”*

Már hogyne hinnénk, amikor saját szemünkkel rendszeresen látunk ilyesmit. A mellettünk levő lakásban ugyanis minden szombat este házibulit rendeznek és olyan hangerővel bömböltetik a magnót, hogy nálunk még az asztal is táncol.

●

Lohr Béla (Törökfürdő) azt a kérdést szögezi a Fórum mellének: *mit tegyen, hogy elviselhesse kollégáit, akik állandóan dohányoznak?*

Kedves Lohr Béla, ne tegyen semmit. Üljön nyugodtan a munkája mellett, adott esetben köhécseljen egy keveset és legyen nagyon boldog. Soraiból ugyanis azt vesszük ki, hogy az ön kollégái csak azért elviselhetetlenek, mert dohányoznak. Tiszta szívünkből irigyeljük Önt.

●

Gattner Ferenc (Budapest, Völgy utca) két kérdést tesz fel:

1. Igaz-e, hogy a válogatott olyan, mint a bajnokság?

2. Igaz-e, hogy a bajnokság olyan, mint a válogatott?

A kérdések sorrendjében válaszolunk:

1. A mennybéli magasság mentse meg attól a válogatottat.
2. Az isten őrizze meg attól a bajnokságot.

●

Balogh Piroska sövényházi olvasónk problémája: *„Régebben azt énekeltük, hogy egyik ember annyi, mint a másik. Fennáll-e ez még ma is?”*

Elvileg igen. A mindennapok gyakorlatában azonban már nem ennyire egyértelmű a dolog. Minthogy manapság jobb szeretünk enni, mint fogyókúrázni, sok ember jóval több, mint a másik. És ez még a jobbik eset, mert gyakran az is előfordul, hogy még annyi se. Hadd említsünk meg azonban egy másik régi jelszót: „Legfőbb érték az ember”. Nos, manapság sok visszaélésről olvashatunk, mind többen próbálnak kárt okozni a népgazdaságnak. Ezek olykor rács mögé kerülnek, ahol a staneclíragasztás társadalmilag is hasznos munkáját kezdik végezni. Tehát az ilyen ember csak akkor érték, ha már tettenérték.

(peterdi)

Ki dotálja Évát?

— Hová visz el ma, drágám? — duruzsolja Éva, kosztümjét kacéran igazgatva a tükör előtt.

— Moziba — felelte Ádám. — Már meg is vettem a két jegyet a Panda maci kalandjaihoz.

— De amikor én a Jézus Krisztus Szupersztárt akarom megnézni magával. Tíz éve készülök rá. Most végre Magyarországon is bemutatták. Miért hallgat, Ádám? És mitől olyan zavart? Más nője is van talán? És azzal készül megnézni ezt a világhírű filmalkotást?

— Ne ítéljen elhamarkodottan, Éva. Csak nem kételkedik rendíthetetlen hűségemben? Elfelejti, hogy amióta világ a világ, vagyis a Teremtés óta, mennyi csodálatos élményben volt része mellettem a moziban. Hányszor bújt oda az oldalamhoz...

— Mit csináljak, ez már olyan ősi hajlam nálam. Elvégre az oldalbordája voltam valamikor.

— Hányszor simult oda hozzám reszketőn egy-egy szexisebb jelenetnél. Vagy amikor üvöltő coltok verték fel félelmetesen a végtelen prérik nyugalmát. Hunyja a le a szemét. Éva. Látja maga előtt újra leperegni a Hindu síremlékét, a Tarzan bosszúját, a Nyolc és felet, a Talpra Győzőt...?

— Látom, Ádám. No, de...

— Akkor arra is emlékeznie kell, hogy ki fizette ki mindig a mozijegy árát.

— Maga természetesen.

— Persze hogy én. De a magyar állam megtérítette. Dotáció gyanánt. Valamicskét rendszerint az én jegyem árához is hozzátett.

— Ne őrjítsen, Ádám. Ezt miért nem mondta eddig?

— Olyan diszkréten és tapintatosan csúsztatta a zsebembe ez a jótékony szocialista tündér, hogy évtizedeken át szinte észre sem vettem. Az emberiség történetében, ami tudvalevőleg velünk, kettőnkkel vette kezdetét, most, a Jézus Krisztus Szupersztárnál adta először értésemre, hogy többé nem minden egyes külföldi produkciónál győzi feltétlenül ezt a nagy gavallériát. Fizesse ki mindenki a jegy árában a behozatal teljes költségének ráeső részét, ha a filmet látni akarja. Üzlet az üzlet.

— Akkor maga most engem nem visz el a Jézus Krisztus Szupersztárhoz?

— Elvinni elviszem. Csak... tudja... most... mivel ez az új helyzet állt elő... ki-ki alapon. Be kell látni, ha egyszer megvonták tőlem a maga dotációját, Éva, én nem vállalhatom át magamra. Az állam nem én vagyok.

— Ha jól értem, amit beszél, akkor én a magyar társadalom és kormányzat részéről általában ingyenes juttatás vagyok a maga számára, Ádám, amikor szórakozópartnereként a moziba visz. Kvázi egy nemzeti ajándék. Ha viszont egyszer kivételesen a saját számlájára kell megjátszani a lovagot, máris igyekszik kibújni alóla. Fizessem meg én! Igazán nem mondhatja, zokszó nélkül magával tartottam, amikor kiűzettünk a Paradicsomból, hogy orcánk verítékével keressük meg a betevő falatot. Hanem ezt már nem nyelem le. Vegye tudomásul, nem ismerem többé. Szakítok magával!

— Szerelmem, Éva, csak ezt ne! Épp csak megfordult a fejemben ez a kósza kis gondolat. Rohanok máris megváltani az áhított filmhez a két jegyet.

— Látja, Ádám, dotációk jönnek, dotációk mennek, de attól még a természet ősi rendjét nem lehet felborítani. Na, szedje a lábát, smucig alak!

Sas György

Hepigrammák

ELEGENDA

Igazgatónk, új szektát alapítván,
népéhez komor hangon szónokolt:
Testvéreim! A piálásnak vége.
Holnap vízzé változtatom
a repi alkoholt.

FOLKLÓR PISTA

A néphagyomány szent dolog,
azt ő nem hagyja bántani.
Görgős kaszával nekilát,
és a zsindelyedő hagymáz-magot
elkezdi sarló alá szántani.

EXPOZÉ

Tisztelt! Tábornok! Társaim!
Ez! Így! Már nem mehet tovább!
Ki kell mondanunk végre.
Damoklész kradjaként függ
fejünk felett a BÉKE!

BOGÁNCS

Nem válogat, nem mérlegel,
ember jár ott, vagy ló legel,
nem pattog, nem panaszkodik,
aki először hozzáér,
ahhoz ragaszkodik.

MUTATVÁNY

Csak negyed órát álldogálj
mozdulatlan, karod kitárva —
bámulsz majd zsibbadt csodálattal
az erőművész fenyőfára.

Sorbán-Szabó Zoltán

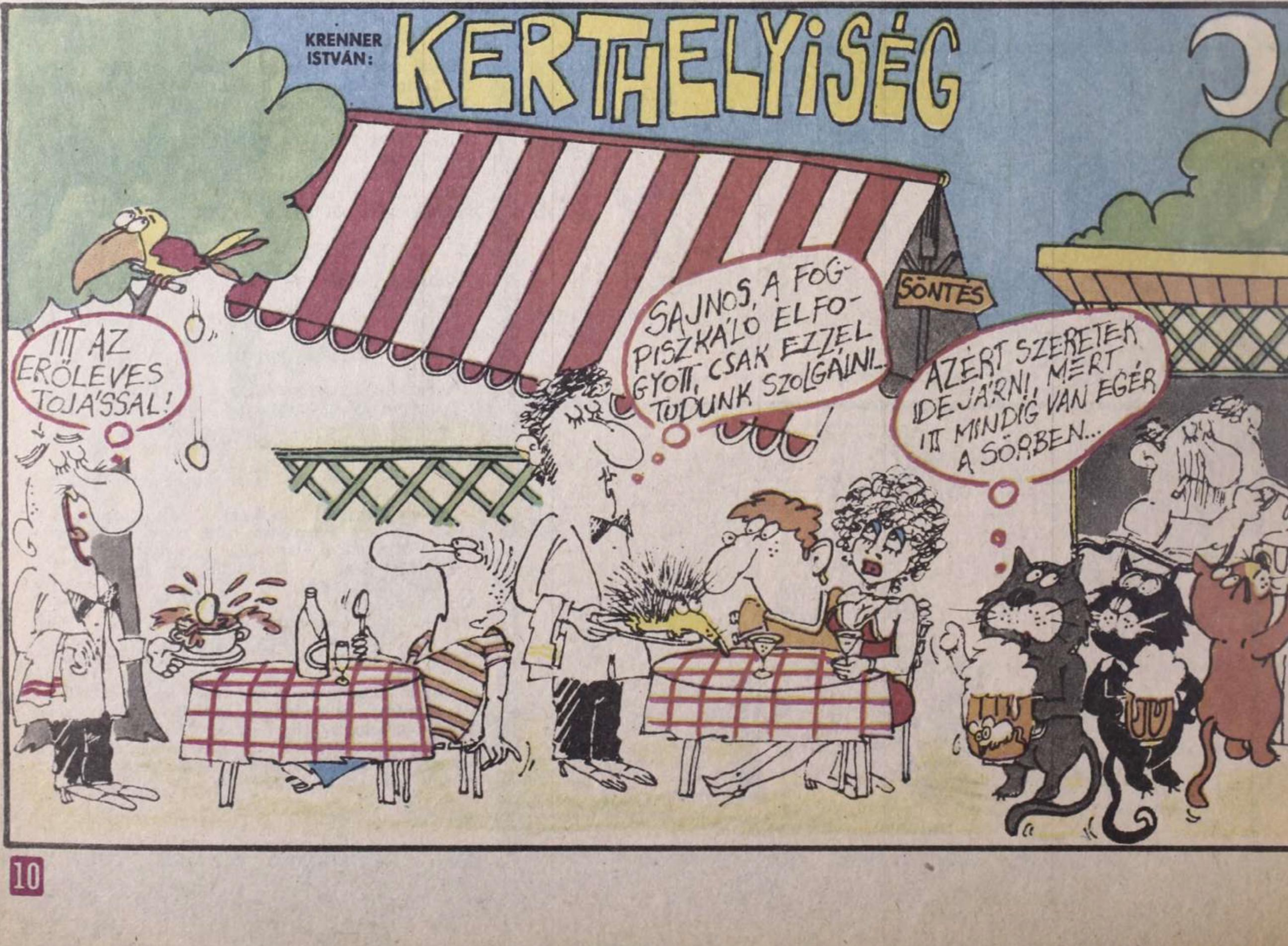
KRENNER ISTVÁN: KERTHELYISÉG
ITT AZ ERŐLEVES TOJÁSSAL!
SAJNOS, A FOGPISZKÁLÓ ELFOGYOTT, CSAK EZZEL TUDUNK SZOLGÁLNI...
SÖNTÉS
AZÉRT SZERETEK IDEJÁRNI, MERT ITT MINDIG VAN EGÉR A SÖRBEN...

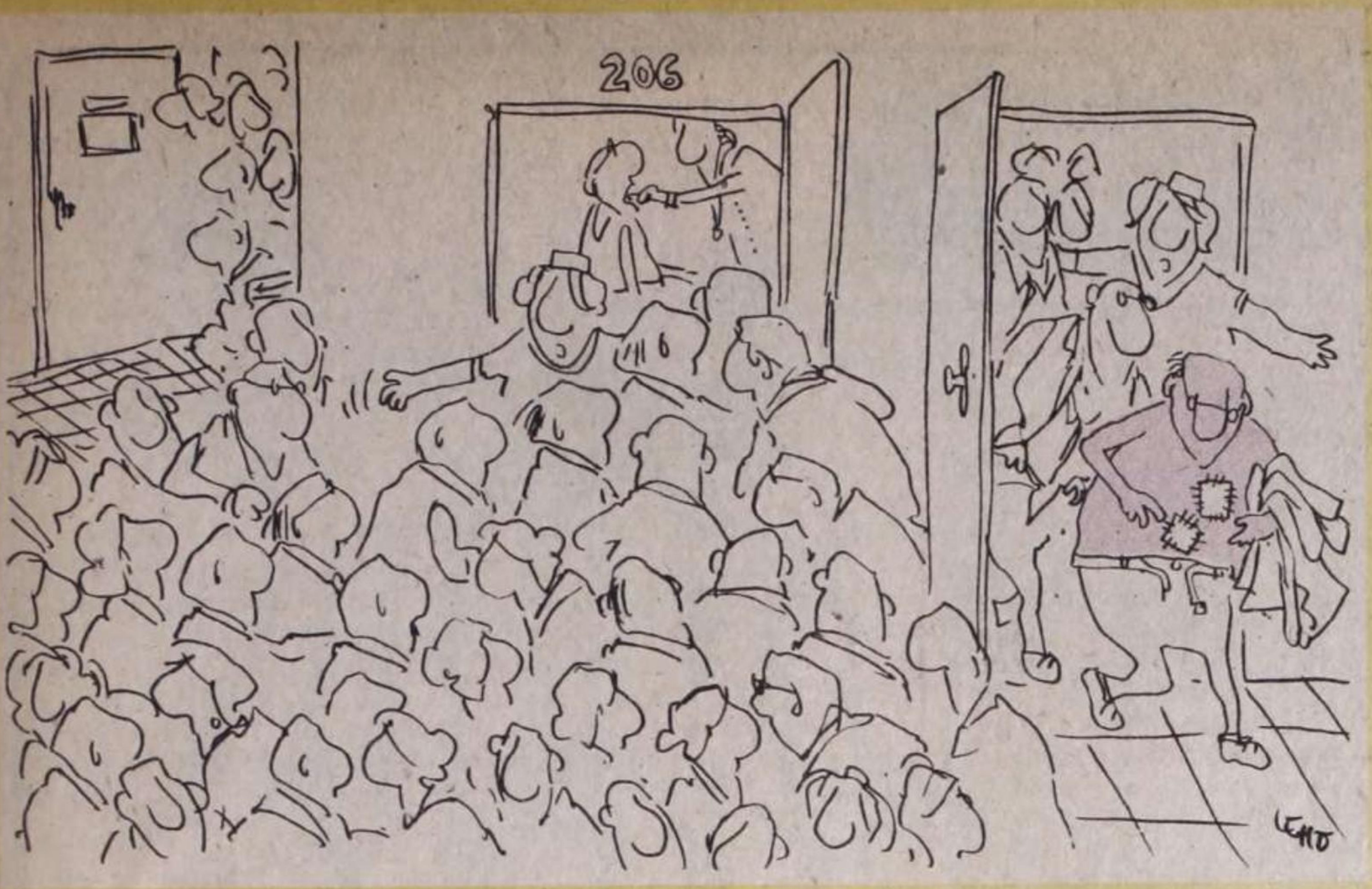

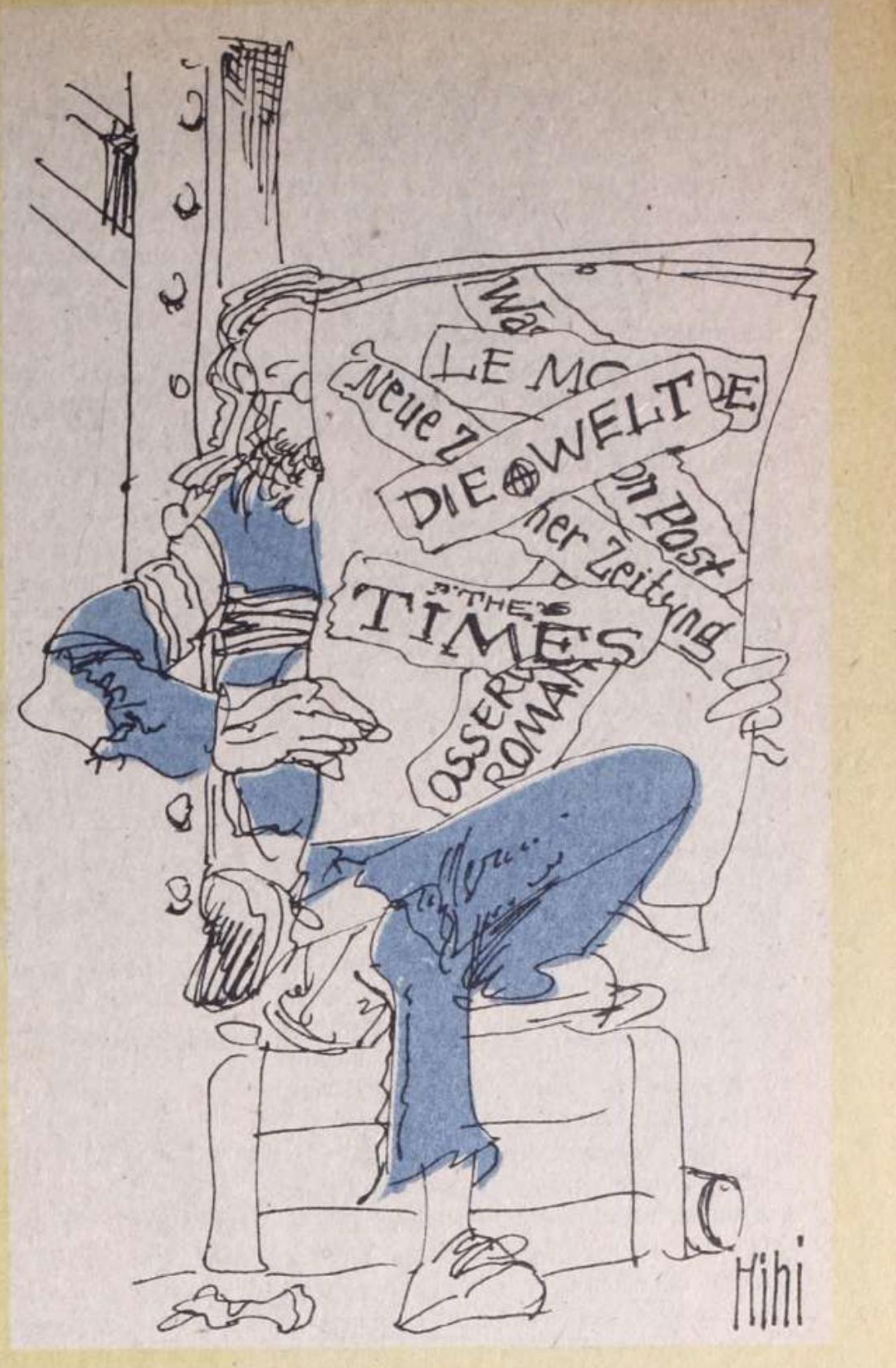
Wa
LE MO DE
Neue Z
DIE WELT
on Post
her Zeitung
THE TIMES
OSSER
ROMAN
Hihi

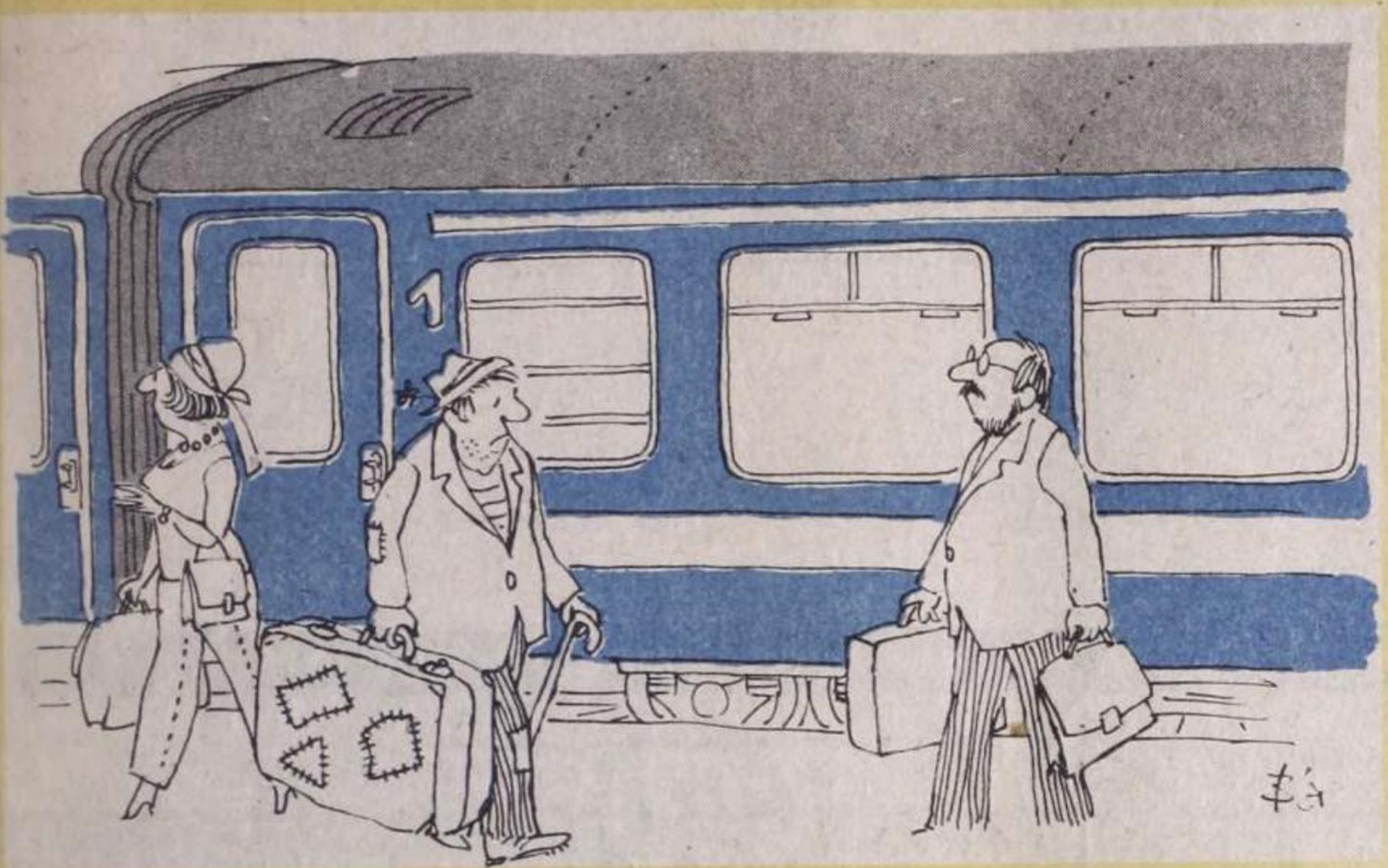

LEHOCZKI,
HEGEDŰS,
BRENNER,
FÜLÖP,
SAJDIK

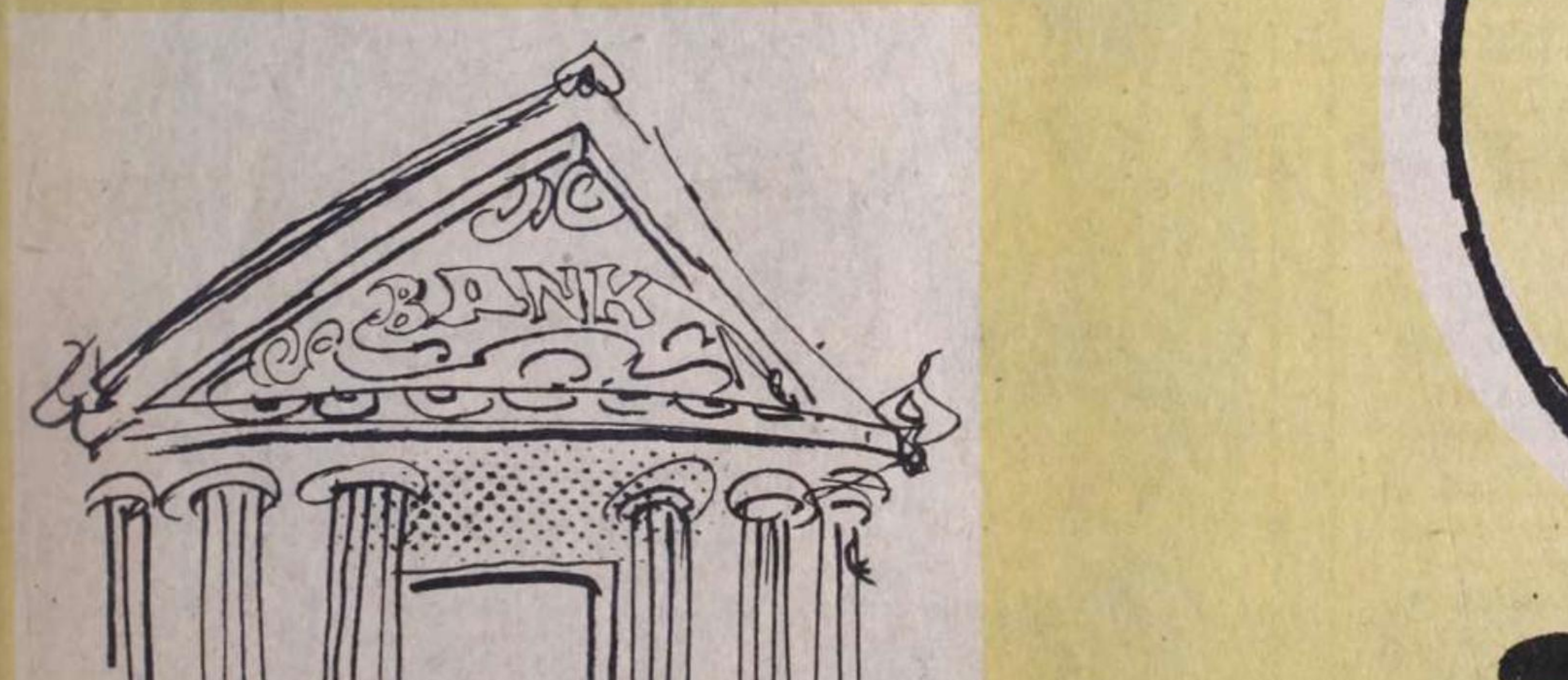
BANK
SAJDIK

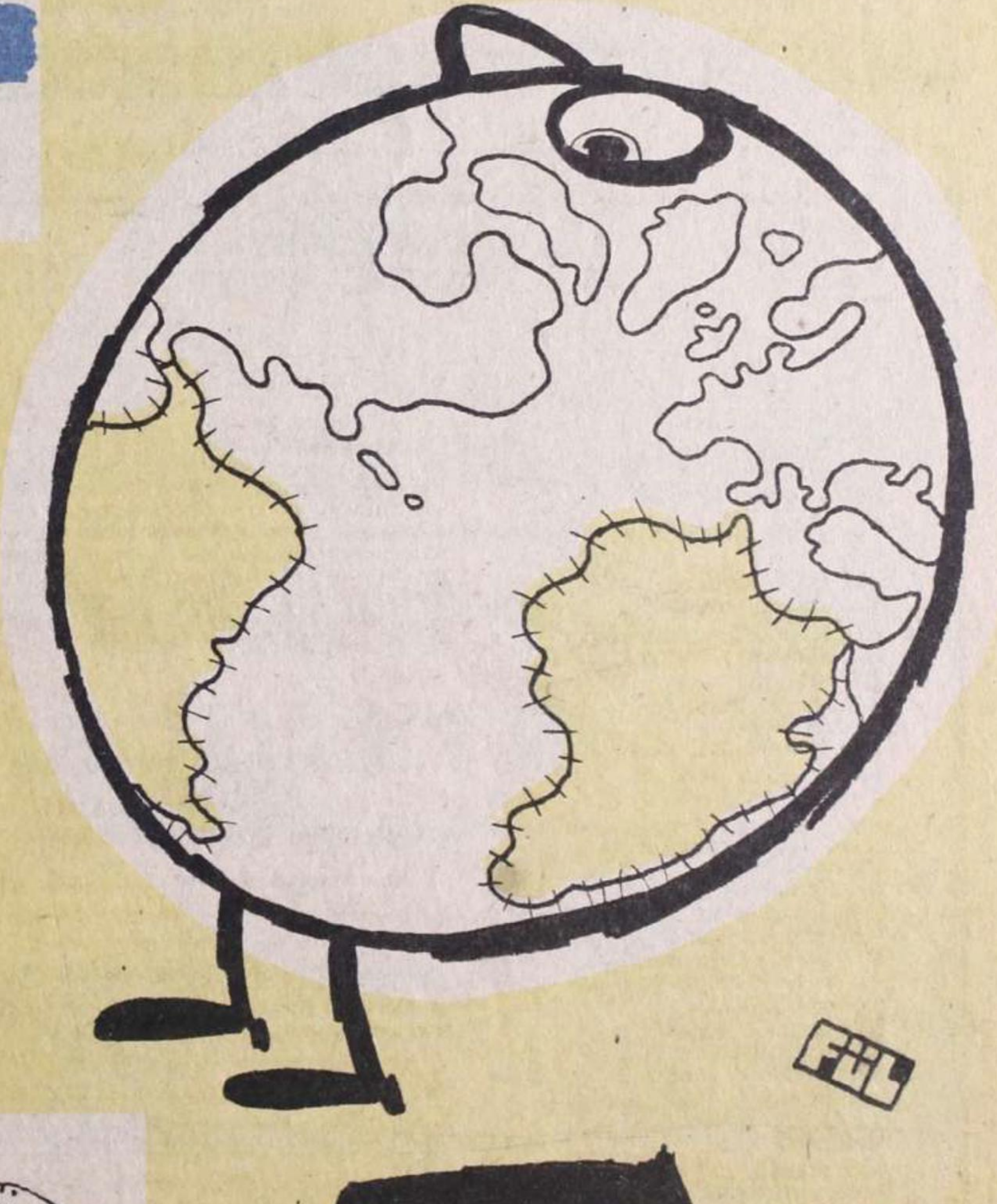

Folt

BAKI BAKI HÁTÁN

Furcsa hetilap-mondat egyik színművészünkről: *„Ha csak önmagát szeretné, lehetne író is, mivel azonban korlátlanul szereti az eleven embereket: színészként lép naponta a siker máglyájára.”*

Lám, ilyen pofonegyszerű dolog írónak lenni, feleim: elég, ha az ember önmagát szereti. Jobbszívűek, lám, színésznek állnak.

Hm, izé... Csak ne hallottam volna egy Julius Fučík nevű íróról, aki búcsúsoraiban ezt írta: „Emberek, szerettelek benneteket...!” Bizonyára tévedésből lépett másnap a siker máglyája helyett csupán a vesztőhelyre...

●

A *Szeszélyes évszakok című* tévéműsor, hogy lehűtse izzadó nézőit (a képernyő előttieket, akiknek a szeszélyes Naptól, valamint a stúdióban ülőket, akiknek a megbízhatóbb Jupiterektől volt melegük), legutóbb az Északi-sarkról közölt verses tudósítást — pingvinekről. Hogy folytassam kis csillagászatomat: nem tudom, én álltam-e jobban fejre ettől, avagy Földgolyónk, mely csak imígyen tudta volna északra juttatni eladdig csupán a Déli-sarkon tárolt pingvinkészleteit. Lehet, persze, hogy újabban a sarkok is szeszélyesek...

Célját ezzel a műsor mindenesetre elérte: volt, akit lehűtött, volt, akit megnevettetett. Csupán a címét módosítottam volna szeszélyes *északokra.*

●

„Hajnalban *négylépésenként járkáltam fel s alá”* — olvasom egy emlékezésben. Vagyis, ha jól értem, szerzőnk tett vala négy lépést, aztán járkálni kezdett. Fel s alá. Amikor járkáltában ily módon eljutott a negyedik lépésig, újfent járkálásba fogott, és így tovább.

Innen a perpetuum mobiléig már csak alig négy lépés.

●

„A zenekar *szomorú* gyászzenét játszik” — jelenti egy rádióriporter.

Ne tessenek csodálkozni, kérem. Temetéseken nem lehet folyton csak vidám gyászzenéket játszani.

●

„Árkádia *jó marhalegelő, kivált szamarak számára”* — olvasom egy újságcikkben.

Tessék, most aztán döntsem el, vajon marhaságot avagy szamárságot olvastam-e.

Timár György

MAI JÁNUSZ

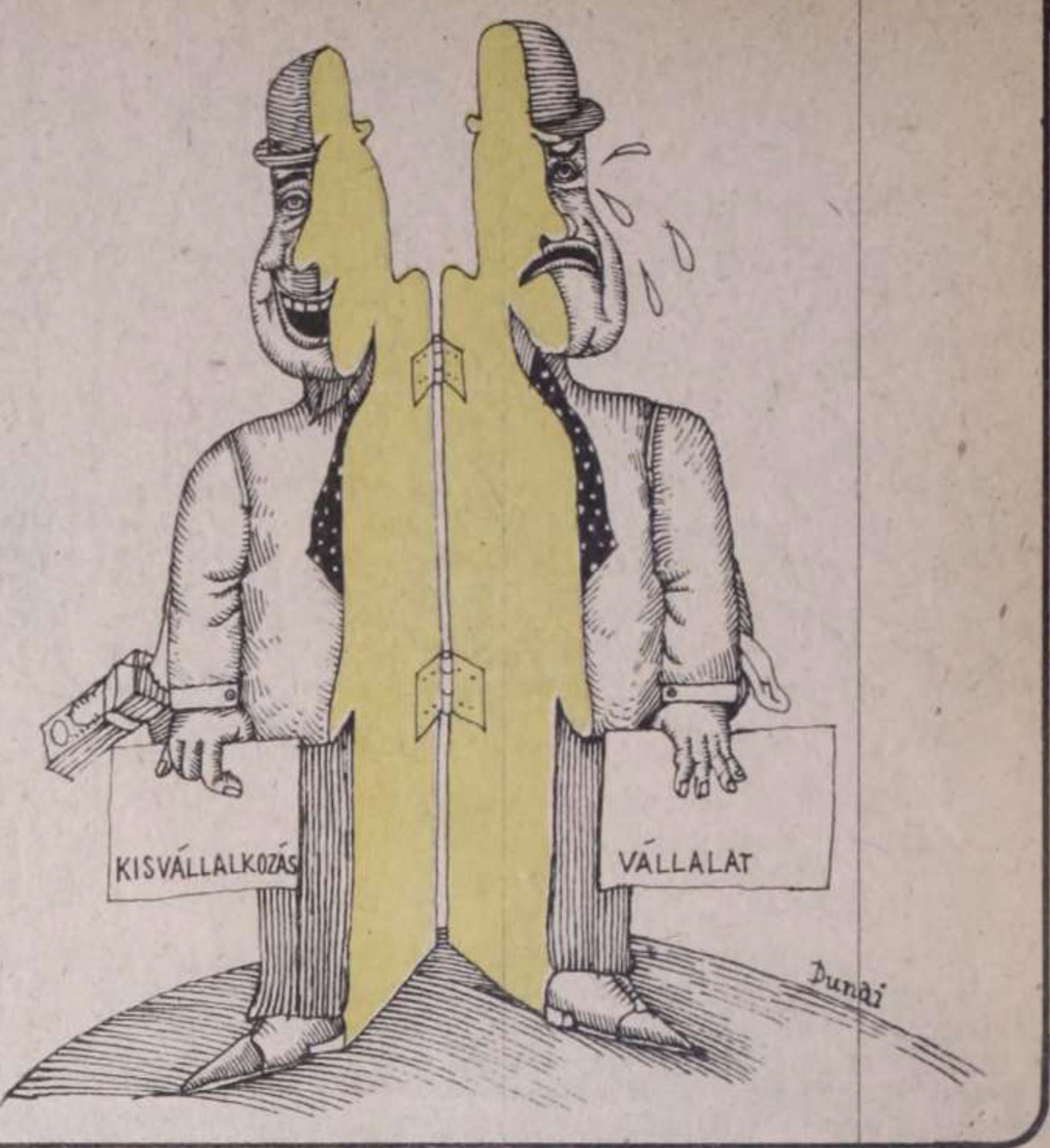

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Két cowboy találkozik vadnyugaton.

— Mi újság, Billy? — kérdi az egyik. — Még mindig veszekszel a szomszéddal, vagy elástad a csatabárdot?

— Azt nem. Csak a szomszédot!

HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK

AK

AHÁNY KÖNYV,
ANNYI ÉLMÉNY

... pld. Isaac Asimov: AZ ALAPÍTVÁNY 1—3. kötet. Móra	70 Ft
... pld. Truman Capote: MOZART ÉS A KAMÉLEONOK. Európa	50 Ft
... pld. Dobai Péter: VADON. Magvető	47 Ft
... pld. Alexandre Dumas: A RÉGENS LÁNYA. Európa	35 Ft
... pld. J. W. Goethe: KÖLTÉSZET ÉS VALÓSÁG. Európa	85 Ft
... pld. Kálmán Márta: ÖRÖKSÉG. Magvető	32 Ft
... pld. Karinthy Frigyes: NEM MONDHATOM EL SENKINEK. Szépirodalmi	30 Ft
... pld. KI VOLT EDGAR ALLAN. Kisregények Ausztriából és az NSZK-ból. Európa	55 Ft
... pld. Kolozsvári Grandpierre Emil: DR. CSIBRÁKY SZERELMEI. Magvető	22 Ft
... pld. Malcolm Lowry: VULKÁN ALATT. Kriterion	44 Ft
... pld. Maróti Lajos: LISZT FERENC ÉLETE. Magvető	32 Ft
... pld. Theodor Plievier: SZTÁLINGRÁD. Zrínyi	50 Ft
... pld. Sajó András: TERVEN FELÜLI REGÉNY. Magvető	31 Ft
... pld. Takáts Sándor: KÉMVILÁG MAGYARORSZÁGON. Szépirodalmi	40 Ft
... pld. Grigore Zanc: ZUHANÁS. Európa	30 Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi részletfiztési kedvezményt adunk, az 5%-os kezelési és a portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezési sorrendben teljesítjük.

Címünk:

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
RÉSZLET-KÖNYVSZOLGÁLAT
Budapest, Postafiók 502. 1397

A megrendelő neve: ....
....
....

Pontos címe (irányítószámmal): ...
....
....
....

Munkahelye: ....
....
....
....

Részletfizetésnél:

Anyja neve: ....
....
....

Születési helye, ideje: ....
....
....

Személyi igazolványának száma: ...
....
....

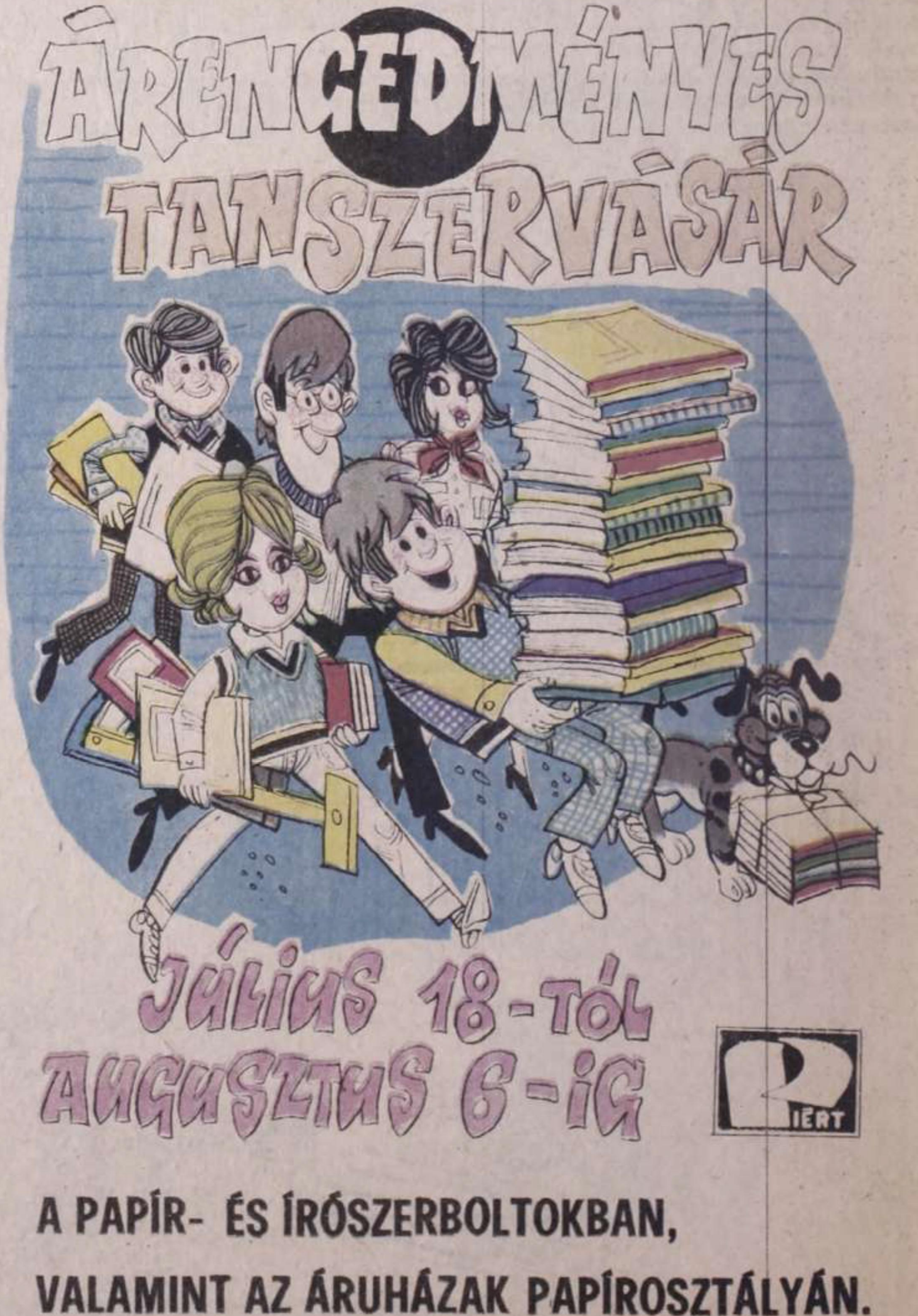

A PAPÍR- ÉS ÍRÓSZERBOLTOKBAN,
VALAMINT AZ ÁRUHÁZAK PAPÍROSZTÁLYÁN.

AZ OLVASÓ OLDALA

Hajnal-dosszié

TISZTA LESZ A LEVEGŐ

Nincs igaza dr. Varga Péternek, amikor a török szultánok dörgedelmes intelmeire hivatkozik a dohányzás ellen. A szultánok azért keltek ki a dohányzók ellen, mert a rendszeres füstölés gátolta a hívőket az imádkozásban. Mai világunkban, ha a dohányzás után kezet mosunk és kinyitjuk az ablakot, megint tiszta lesz a levegő. De ha már ennyit papolnak a cigaretta ártalmasságáról, miért nem zárják be a dohánygyárakat és nyitnak helyettük turistaházakat?

Varga Péter
úszóedző
Győr, Lenin u. 30. 9021

■

Nem gondolják, hogy némely levélíró hozzászólása kész agyrém? Házastársak szétválasztása, csak mert az egyik dohányzik, a másik meg nem? Vagy például Pakay Éva levele, hogy mindenki csak a részére meghatározott időben dohányozhasson? Szerintem vannak komolyabb dolgok, mint a dohányzók és nemdohányzók állandó, egymás elleni harca. Ha nem fújnának fel egy ilyen piti ügyet, fölös energiáikat hasznosabb dolgokra fordíthatnák.

Kiss Ilona
Budapest, Bimbó u. 27. 1023

■

Szerintem Hajnal Csaba a Közvélemény-kutató Intézet egyik újító szellemű dolgozója, aki a Hajnal-dosszié segítségével megoldotta, hogy ne kelljen az ország különböző tájain mászkálnia. A Ludas Matyi úgyis megfordul az ország, sőt a világ minden táján, végezze el ő a munkát, gondolta Csaba. Az ötlet ragyogóan bevált, gratulálok!

Vajon plágiumnak minősül-e, ha üzletkötőink is átveszik ezt a módszert?

Csáki Zoltán
Budapest, Márton u. 30.

KRESZ-VITA

Az új KRESZ-szel kapcsolatban szeretnék néhány dolgot leírni. A hátsó féklámpákkal kapcsolatos vitákhoz nincs mit hozzáfűznöm, bizonyíthatóan jók és hasznosak, az ellenük felhozott érvek erőltetettek. Olvastam, hogy újabban céltábla lett az autókban elhelyezett hátsó függöny is. Aki nyáron, hosszabb úton, mint utas, ült már hátul gépkocsiban, annak nem kell e szerkezet előnyeit taglalnom. A vezetőt nem zavarja a függöny, a mögötte jövő sofőrt úgyszintén nem, mert pár centis kitéréssel már ellát az előtte levő mellett. Arról nem is beszélve, hogy míg a második pár féklámpát belemagyarázással még be lehet tiltani, a függöny betiltása szerintem a személyi szabadság korlátozása. Persze, jogalapot erre is lehet találni, de ezen az alapon azt is meghatározhatnák, hogy milyen színűre fessem a kocsimat, hányszor vegyek lélegzetet stb....

Javaslom, Hajnal Csaba ötletei mellett a Ludas erről is kezdeményezzen vitát, kíváncsi vagyok, milyen arányban oszlanak meg a régihez makacsul ragaszkodók az újat elfogadókkal?

Csobány Jenő
Budapest, Népszínház u. 24. 1081

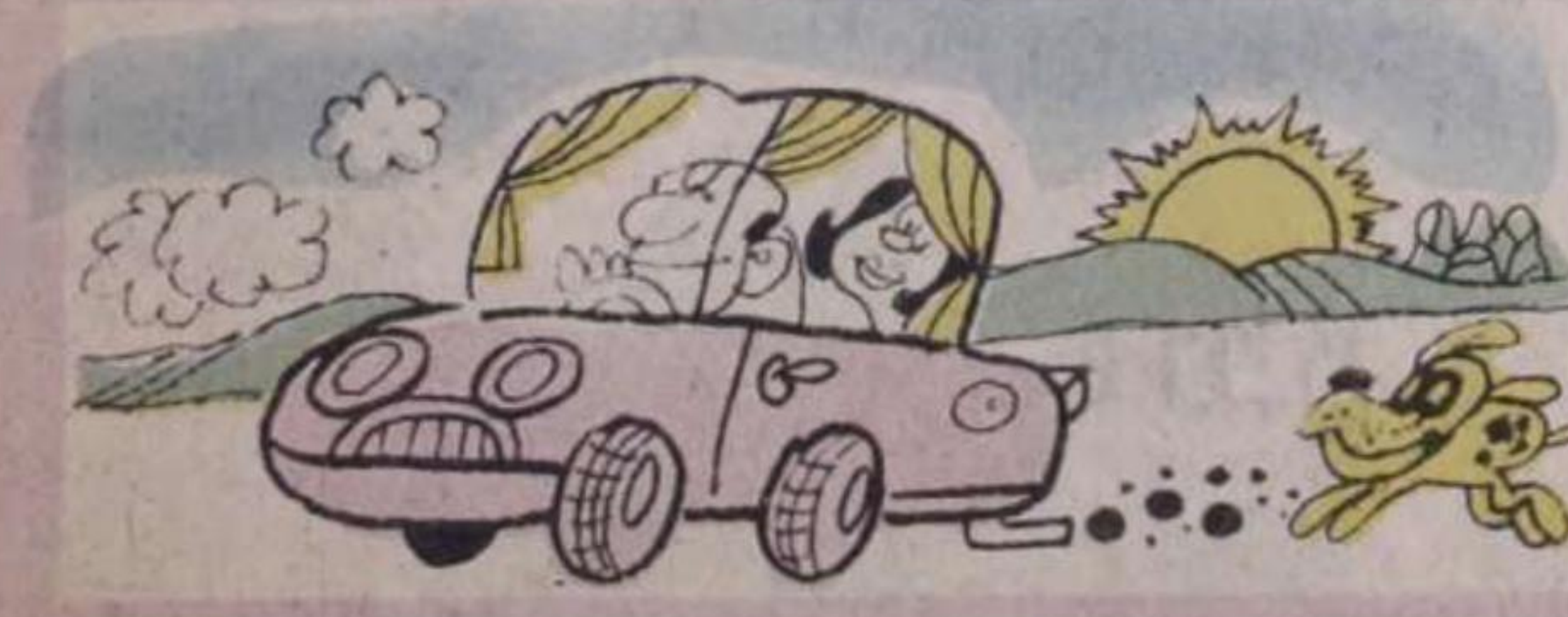

MARGARÉTA KENHETETLEN

A miskolci élelmiszerüzletekben is megjelent a Margaréta vaj, doboza oldalán olvasható az a felirat, miszerint hidegen is kenhető.

Mindezek után nyugodt lelkiismerettel helyeztem a készítményt a hűtőszekrénybe, de két óra elteltével a legerősebb késsel — svéd acél — sem sikerült vajas kenyeret kennem. Azt talán mondanom sem kell, nem azért, mert nem volt kenyér, hanem mert ez a vaj úgy viselkedett, mint régi, teavaj társa: kenhetetlen volt.

Egyébként a Margaréta igazán nagyszerű termék, csupán az nem világos, miért kell ilyen fölösleges és megtévesztő reklámhúzásokat eszközölni, amelyek nem fedik a valóságot.

Francesco Ötvös Péter
Miskolc, Győri kapu 52. 3531

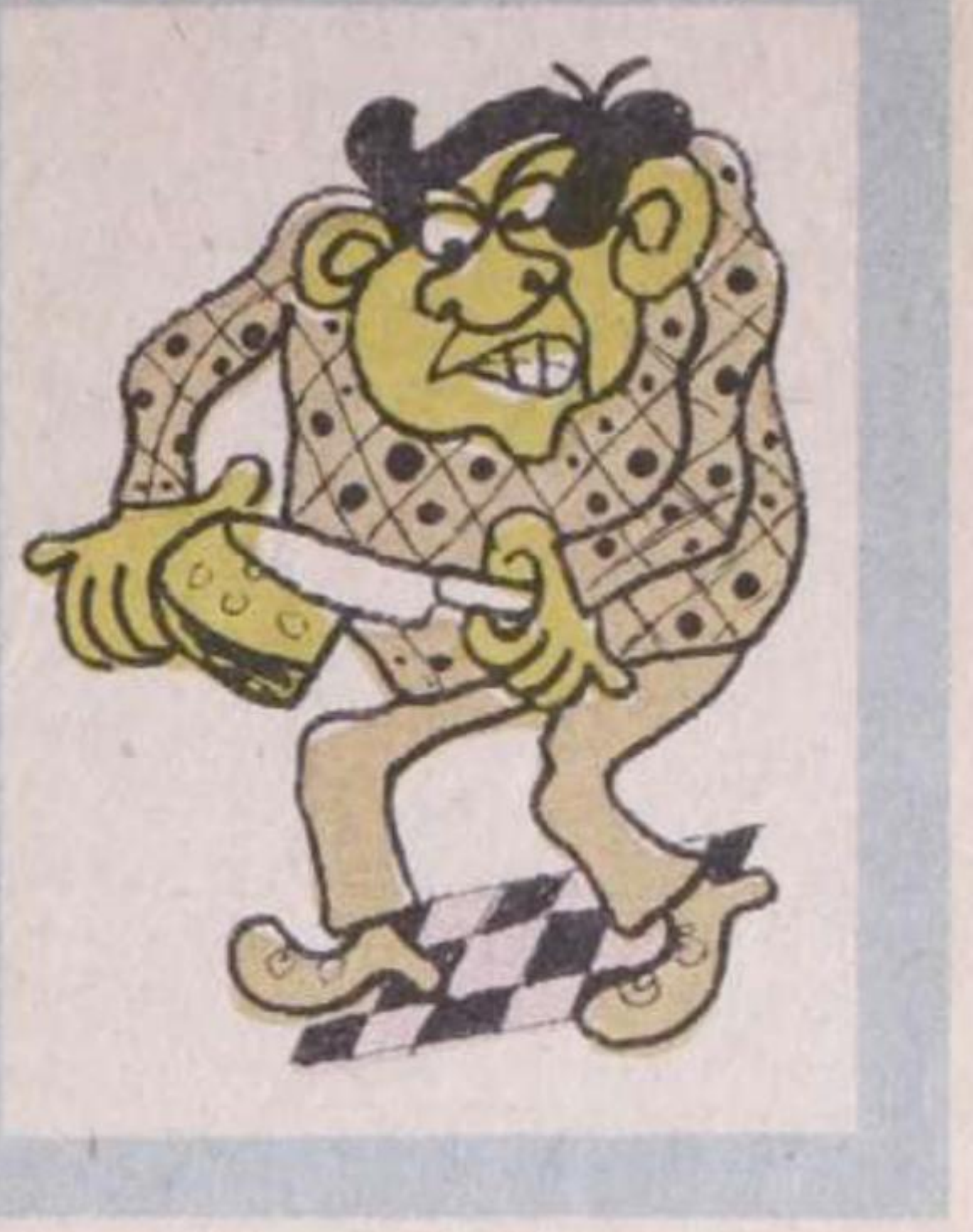

TÜCSÖK és BOGÁR

Bogyóstábor '83

Csecsebogyók?

(A Zalai Hírlapban lelte Trovencsák József)

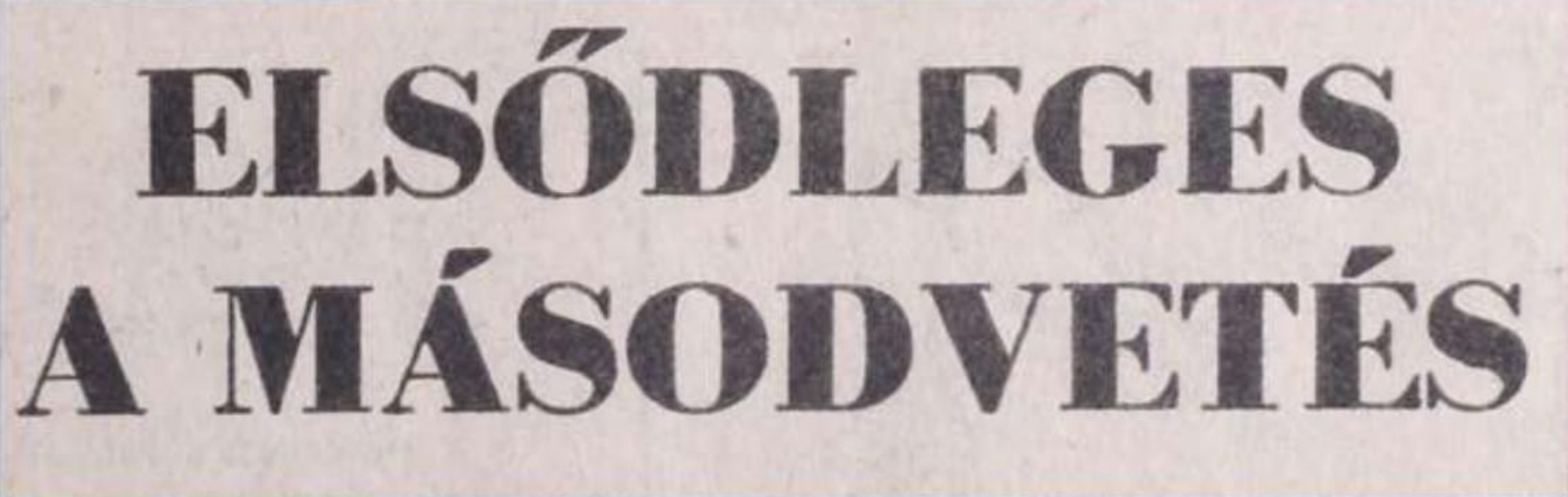

ELSŐDLEGES
A MÁSODVETÉS

És másodlagos az első?

(A Kisalföld című lapból nyírta Sipos Sándor, abdai olvasónk)

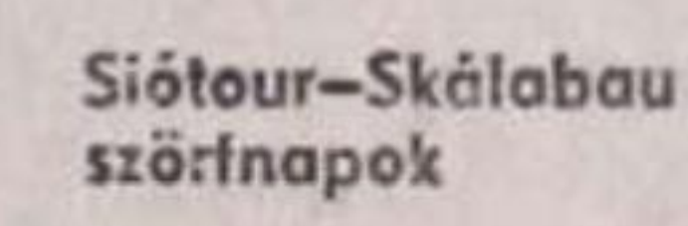

Siótour–Skálabau hobbi szörfnapok

És hogy mondják ezt magyarul?

(A Hétfői Hírekből ollózta Holofernes Mihály olvasónk)

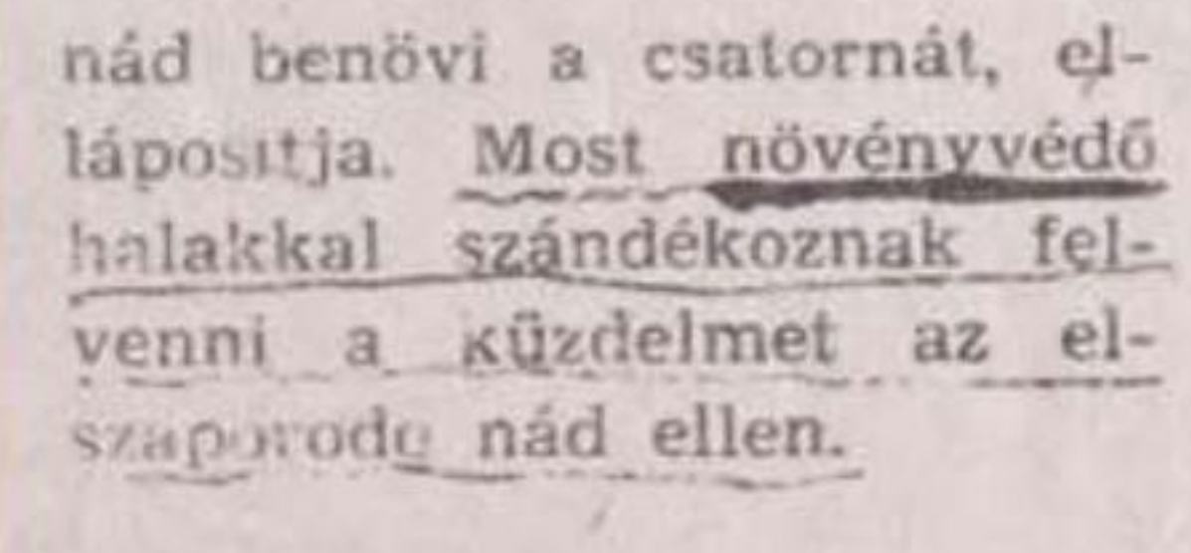

nád benövi a csatornát, elláposítja. Most növényvédő halakkal szándékoznak felvenni a küzdelmet az elszaporodó nád ellen.

Ha a nád növény, akkor érzésünk szerint a növényvédő hal nem küzd majd ellene teljes erőbedobással.

(Az Északmagyarország c. lapban észlelte Mótyus József, miskolci olvasónk)

Cikkünk nyomán

KIHÚZTUK A GYUFÁT

Kihúztuk a gyufát című írásunkban egy olvasónk levele alapján szóvá tettük, hogy olykor mennyire zavaró az, hogy a gyufásdoboz mindkét oldalán van hirdetés, gyakran előfordul, hogy a gyanútlan rágyújtó fordítva tartja a skatulyát, s annak egész tartalma a földre hullik. Levélírónk észrevételére válaszolt az illetékes, akinek megjegyzéseit most közöljük.

A gyufadobozok cím- és hátoldalán szereplő reklámgrafikát a Gyufaipari Vállalat a Magyar Hirdető közreműködésével és segítségével szervezi. A gyufásdobozok reklám céljára történő felhasználása nem magyar találmány, ezt a reklámfogást külföldön, nálunk fejlettebb gazdasággal rendelkező országok már régen alkalmazzák.

A gyufadobozok cím- és hátoldali megkülönböztetésére minden esetben különös gondot fordítunk. A címoldal élénkebb, általában piros színű grafikát tartalmaz és az ár mellett a rövid szabványjel (MSZ) is feltüntetésre kerül. Úgy érezzük, hogy az alkalmazott megkülönböztetés elegendő és kellő figyelem mellett a doboztartalom földre borulása elkerülhető.

Magyar Ákos
Gyufaipari Vállalat
műszaki ig. h.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A skót meglátogatja a barátját, akit ágyban talál.

— Te nappal alszol?

— Persze. Így megspórolom a hálóinget.

* * *

Párbeszéd az orvosnál:

— Hány cigarettát szív naponta?

— Az attól függ, doktor úr, hogy hány ismerőssel találkozom.

* * *

Az autószerelő fejcsóválva kérdi:

— Hogyan tudott így elrepedni az autógumija?

— Belehajtottam egy üvegbe.

— Nem vette észre?

— Nem bizony — az üveg egy férfi zsebében volt!

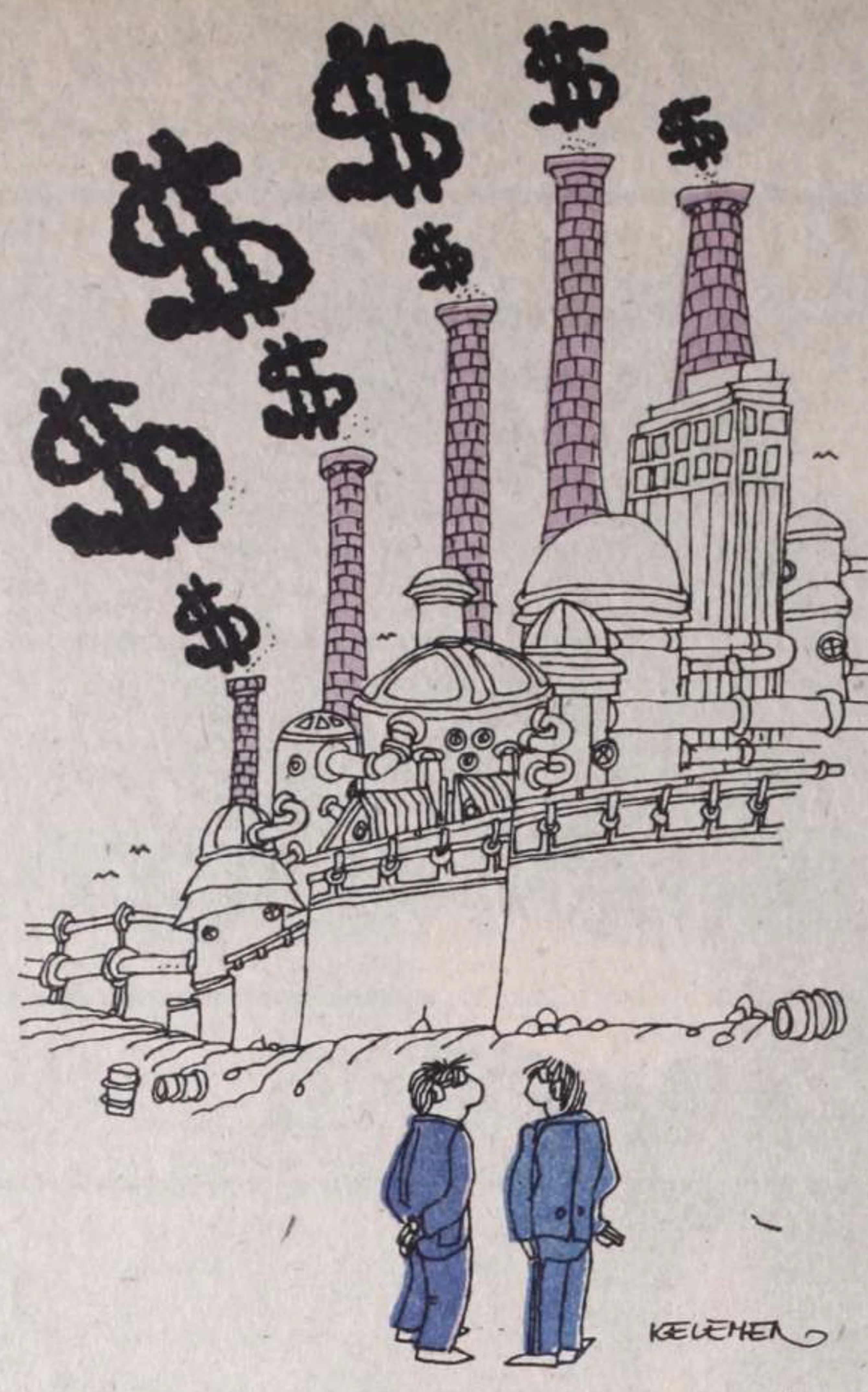

– Most már elhiszed, hogy jól fektettük be a pénzünket?

TRIBÜN

Joe Louis, a legendás Barna Bombázó mondta egyszer:

— A menedzserek olyanok, mint az én Bill barátom volt. Mielőtt bokszolni kezdtem, kis jegeskocsit béreltem Bill-lel. A jégtömböket mindig én cipeltem fel a vevőkhöz. Bill közben a kocsit őrizte. A bevételt megfeleztük.

●

A Főiskolai Edző című amerikai lap szerkesztői üzenetei között olvastuk:

— Sok edző kérdi tőlünk, hogyan tehetne szert egyévi rendes jövedelemre. Válaszunk: nagyon egyszerű — dolgozz két évet.

●

John McEnroe-t faggatták az újságírók legújabb wilmbledoni győzelme után.

— Nősülés? Családalapítás? Gyermekek?

— Nézzék — volt a válasz —, én állandóan úton vagyok. És az ilyesmi — különösen a legutóbbi — sajnos nem megy levelezés útján.

●

Wayne Gretzky, a profikorong szuperligájának legnagyobb csillaga. Az edzője büszkén mondta a tavalyi évad rajtja alkalmával:

— Remek formában van a fiú, mindent átadtam neki, amit csak tudok.

Az ifjú Gretzky újabb gólrekorddal zárta az évet és az edzője a szezon végén helyesbített:

— Úgy látszik többet adtam át neki, mint amennyit tudok.

●

A Rekordok Könyvéből is származhatna . . .

1902-ben, a Battling Nelson—Christy Williams ökölvívó-mérkőzésen 43 leütést jegyeztek fel a krónikások. Valamennyi Battling Nelsont érte, aki így a tizenhat menet oroszlánrészét a földön töltötte. Félálomban. Williams csak egyszer került a szorító padlójára. A tizenhatodik menetben. De akkor fel sem kelt többé. Kiszámolták.

Szóval az is fontos, hogy ki hányszor tud felkelni . . .

(p. p.)

RÍMHÍREK

POÉTIKUS HÁZASSÁGSZÉDELGŐ

Bedöntött egy szőke hölgyet,
Pénzt csalt ki a házassághoz,
És magában ezt mormolta:
Döntsd a szőkét, ne siránkozz.

SIKER

Egyik aluljáró mélyén
A sok néző összesúgott,
A csőlakók mutatták be
A szexből a ki mit tud-ot.

BELEVALÓ EMBER

Homlokot ő sose ráncol,
Amikor jár, szinte táncol,
Azért ég nagy tánclázban:
Házmester egy táncházban.

Hidvéghy Ferenc

ÁTSZERVEZÉS

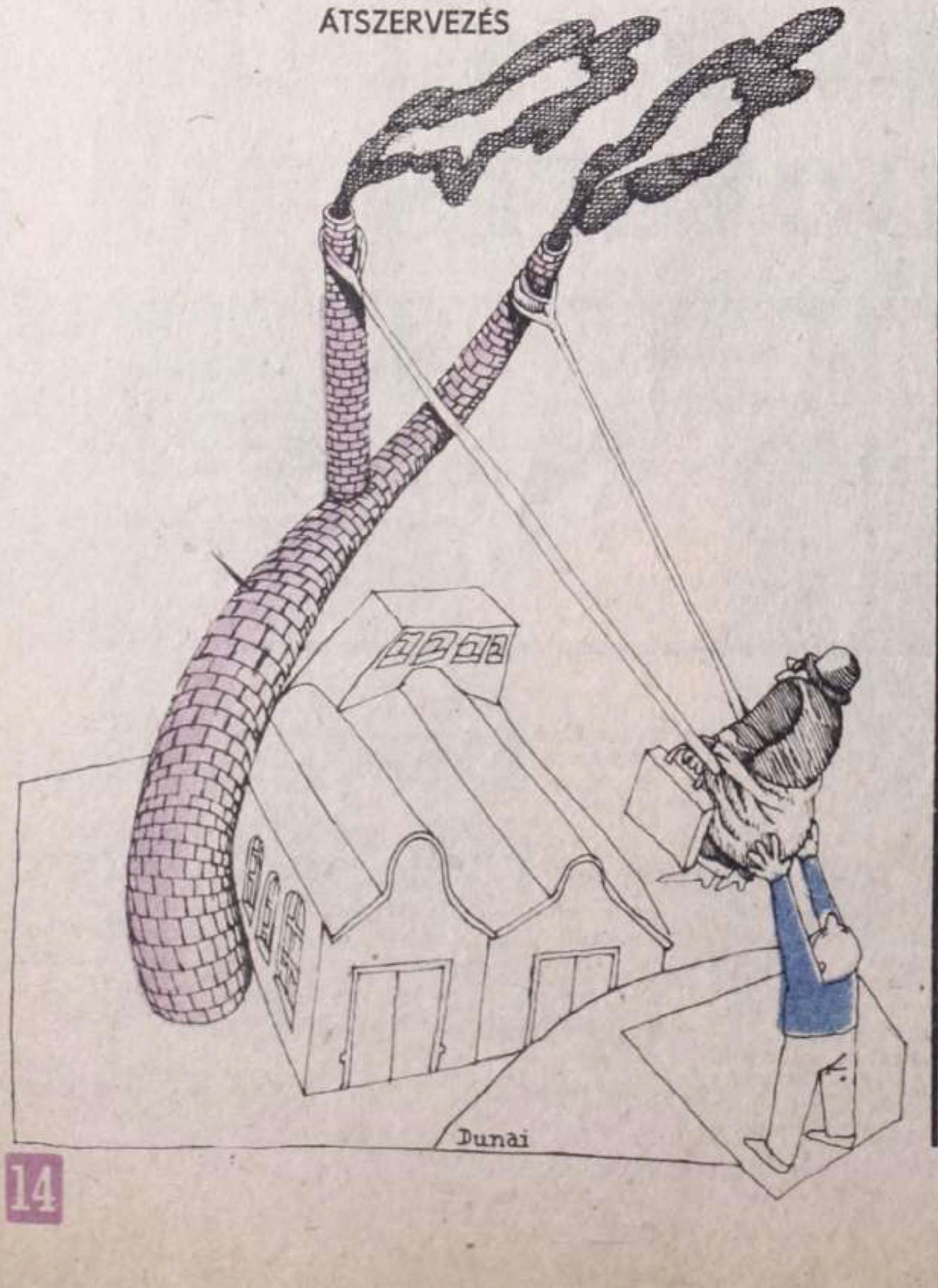

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A vonaton a kalauz kéri a jegyeket.

— Itt valami tévedés van — mondja az egyik utasnak. — Az ön jegye Érdre szól, s ez a vonat Miskolcra megy.

Az utas szörnyülködve csapja össze kezét:

— Hol jár az esze annak a mozdonyvezetőnek?!

* * *

Egy anya panaszkodik:

— Ez a köszönet! A fiam négy évig tanult, kitűnően vizsgázott, és akkor vidékre akarják tenni!

— Mit tanult? Mi a foglalkozása?

— Agronómus.

ÚJ MUNKATÁRS

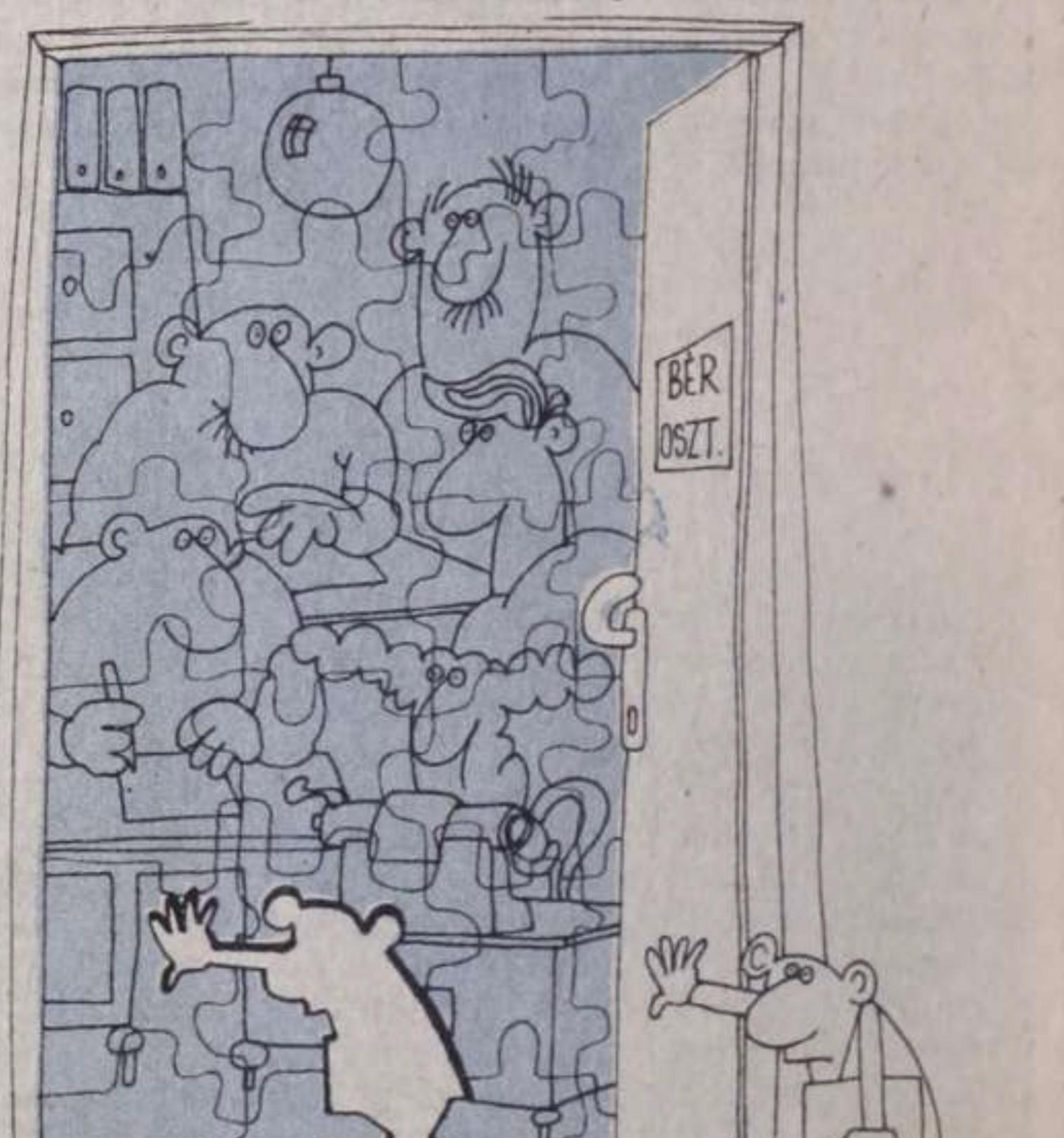

KOMPLETT GÓLYA

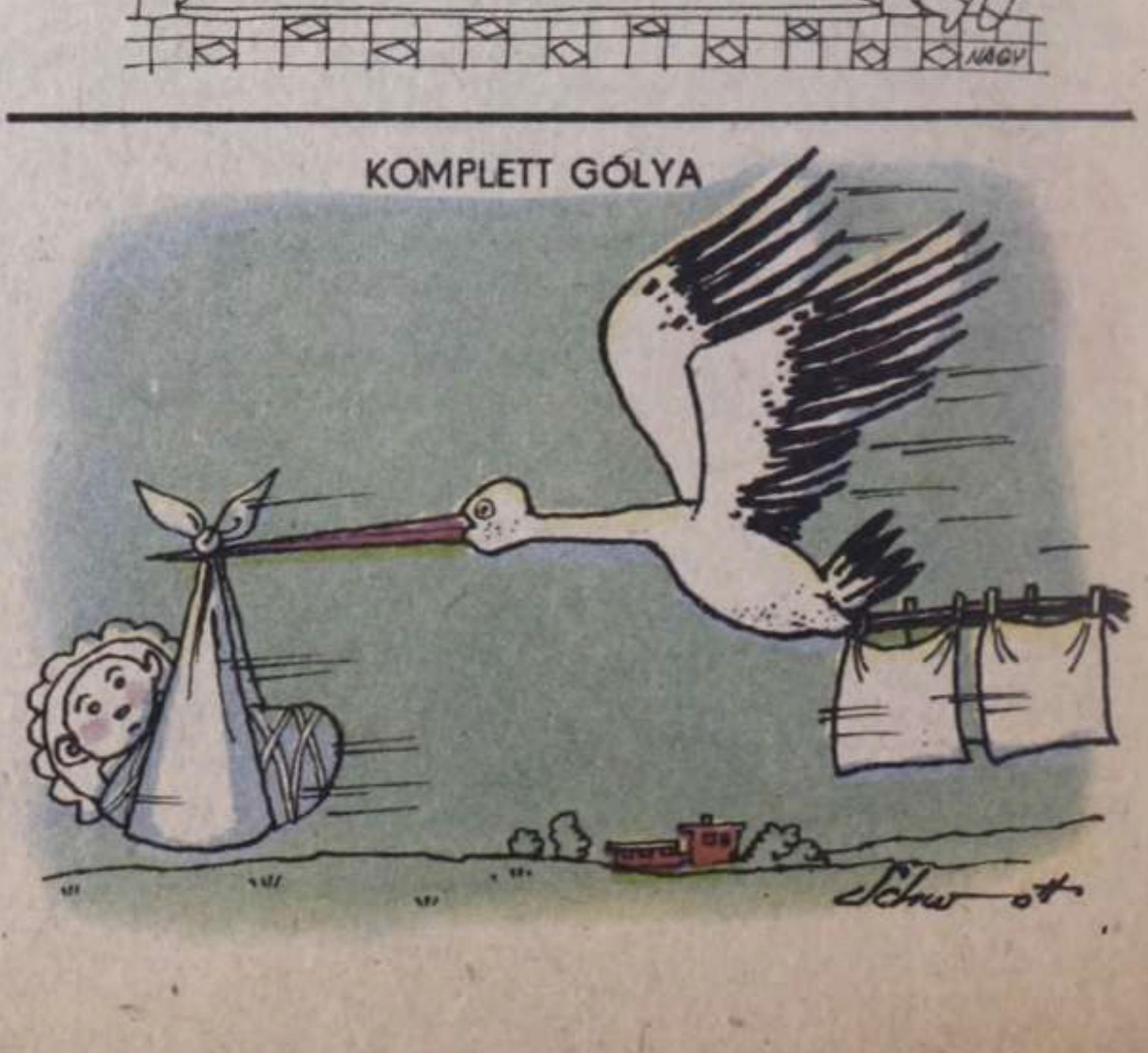

IMPORT HUMOR

Rajzok a pozsonyi ROHÁC nyári magazinjából

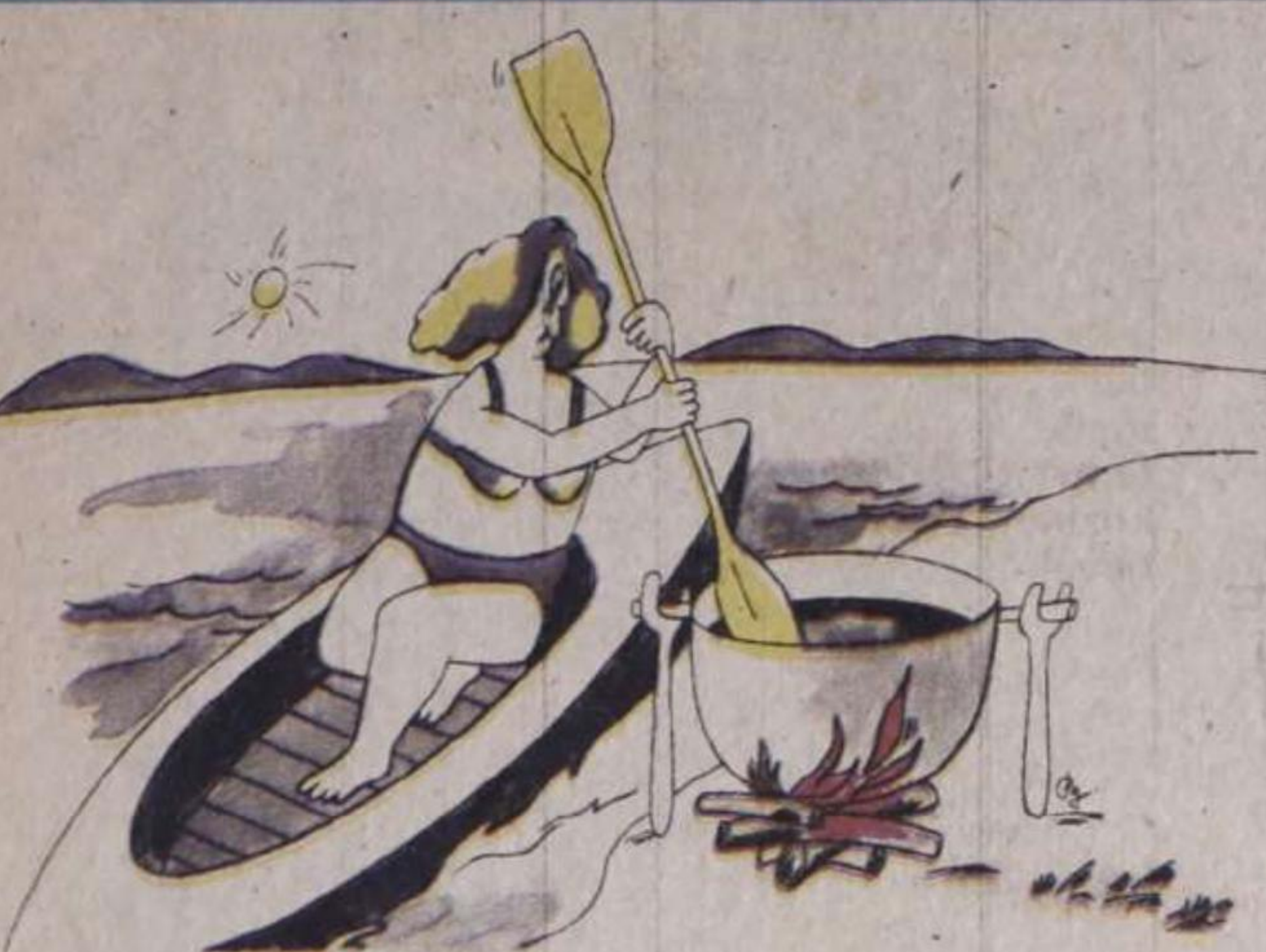

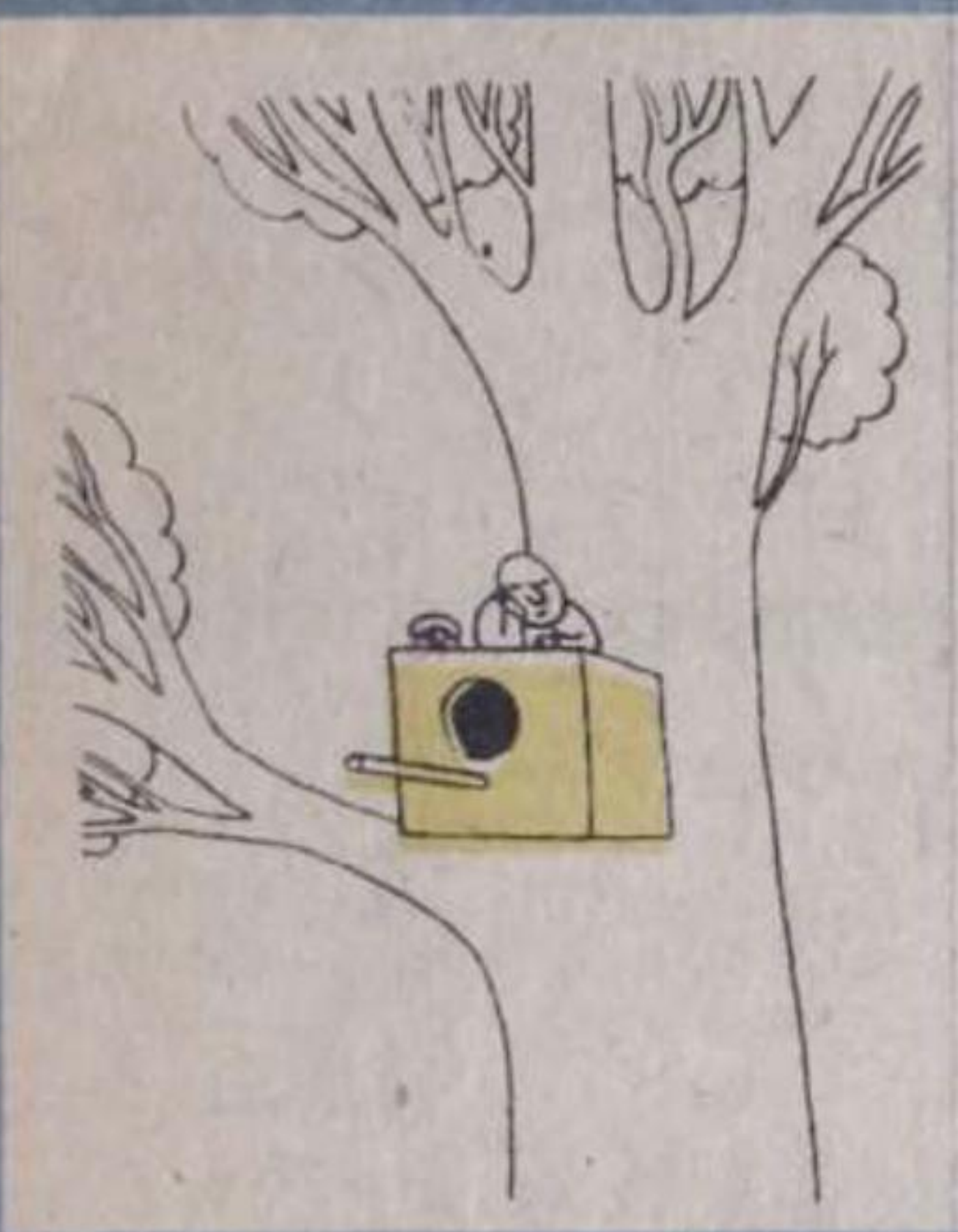

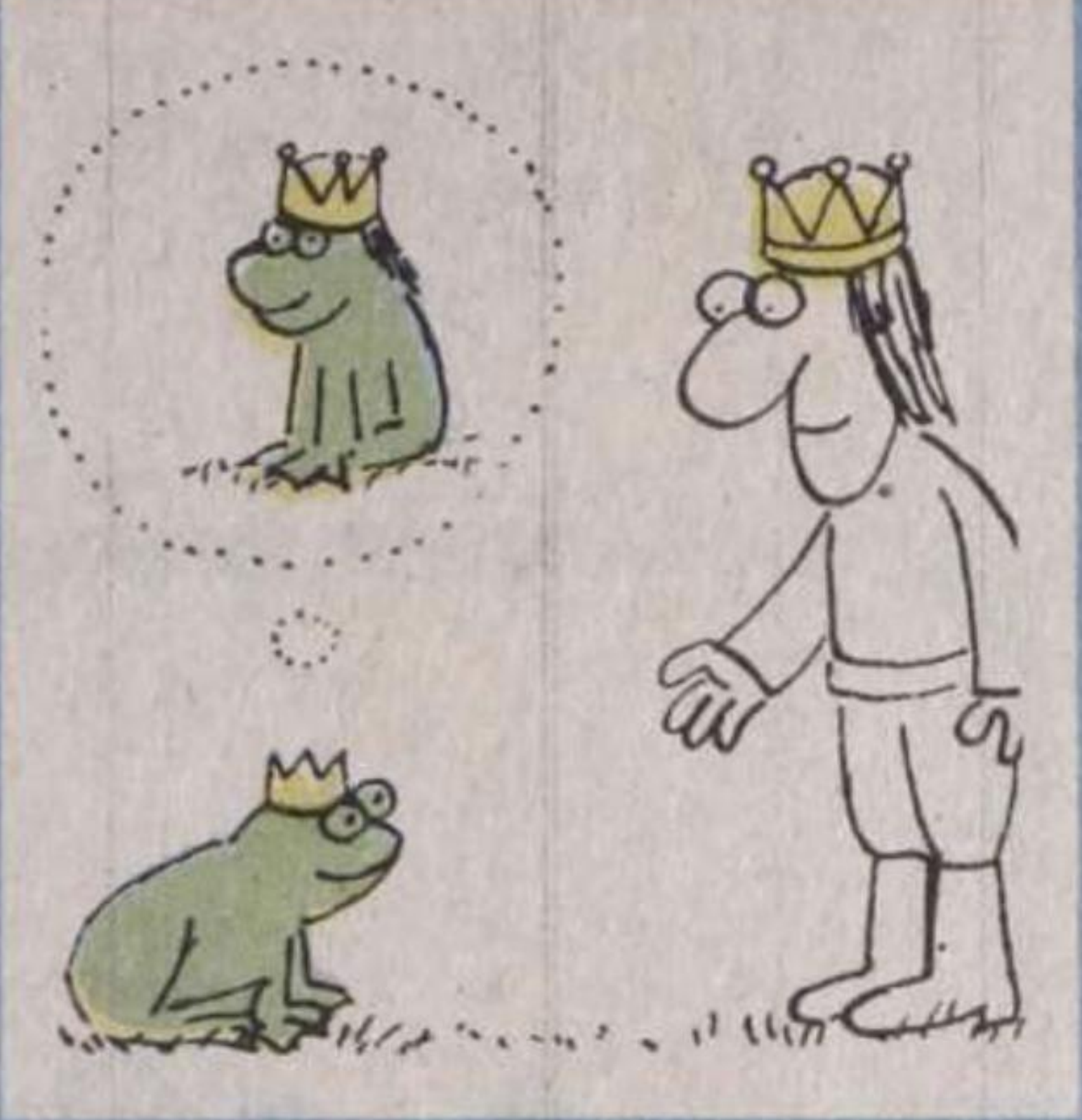

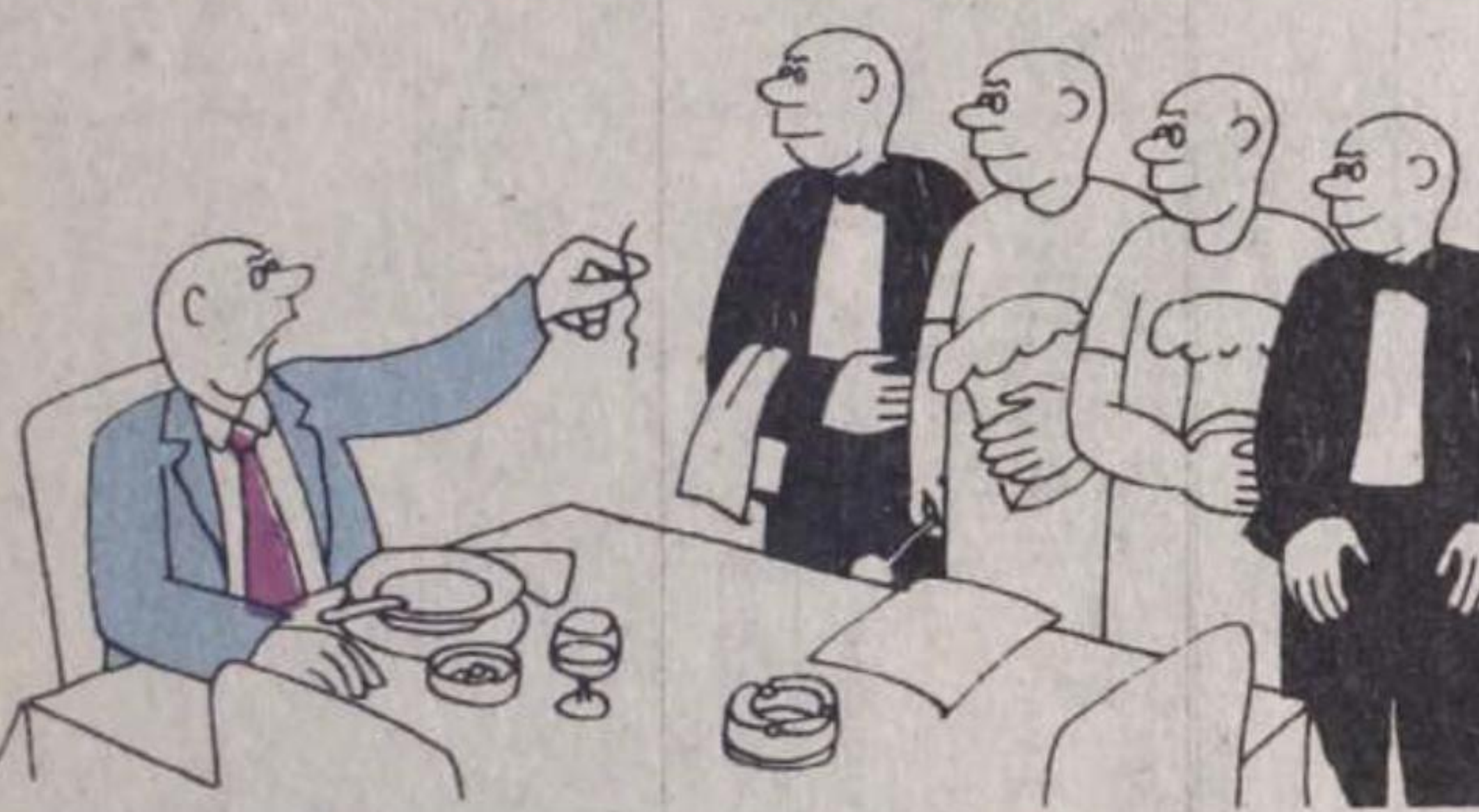

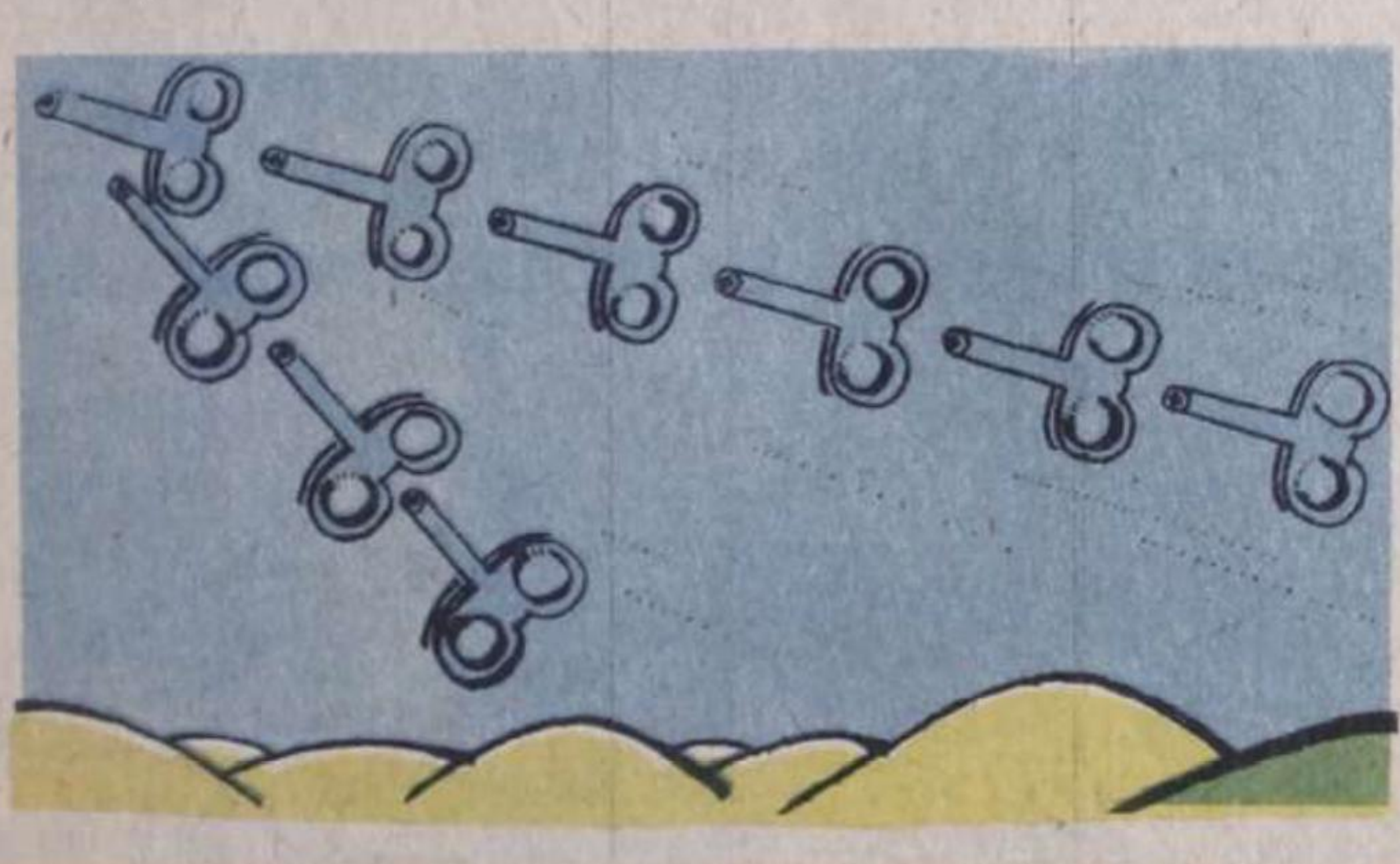

Okos gyerek

— Anyu, mehetek cseresznyét szedni? — kérdi anyjától a hatéves Pistike. Anyja meglepődve feleli: — Vízszintes 16. Amire Pistike megnyugtatja: — Függőleges 16. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 25-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. A finnek nemzeti eposza
8. „Arra a helyre"
12. Ingaszerűen ide-oda mozgat valamit
13. Becézett Lajos
15. Szám
19. ... világ amilyen nagy (Petőfi)
20. Szóhoz tapad
21. Állóvíz
22. Ingerülten gúnyos
23. Angol asszonyok neve előtt áll
24. Egészségügyi dolgozó
26. E. N. Z.
27. Igekötő
28. ....-útfélen
29. Filmcsillag
31. Gonosz, ártó szellem (névelővel)
33. ..gura
34. Azonos betűk
35. F. N.
36. Valamire felhívó mozdulat, intés
37. Teherfuvarozó vállalat röv.
38. Apró cseppekben szét szórt folyadék
38. Egy nagy magyar festő, akinek nevéből csak ez a monogramja maradt ránk
42. R. V.
44. Művészkörút
45. Középkori titkos kémia.
49. S. L.
50. Színházi helyiség, öltözékek számára
53. Szeptemberben kezdődik, júniusban ér véget
55. Irodalmi műfaj
56. A három személyes névmás
58. Hajdani török tiszti rang
59. Súrolásra használatos anyag
60. Foltra vár
61. Az elveszett paradicsom
62. Dudva
64. Azonos betűk
65. Régi portugál pénzegység

FÜGGŐLEGES

2. Katonai rang
3. Egyik lap a tarokkkártyában
4. ... hal (békaporonty)
5. Botanikus kertjéről nevezetes helység Pest közelében
6. A csikágói alvilág „legendás" gengsztervezére
7. Minden — angolul
8. Spanyolország királya volt
9. Holnapra tegnapi lesz
10. Billenőszekrényes szállítókocsi
11. Európai főváros
14. Dürer előneve volt
17. Ritka férfinév
18. Latin kettős magánhangzó
25. Hirtelen támadt jó gondolat
28. Német prepozíció
30. Harun al Rasid öltözéke volt
32. Életben van
33. Régen: fuvaros, ma: ármányos, furfangos
35. Magasztos, lenyűgöző szépségű
39. Ez áll a vízszintes 23 férje előtt
41. Nehézkesen mendegélő
43. Káprázatos technikájú előadóművész
46. Például a kombájn is „teszi"
47. K. Z.
48. Véleményt mond
51. Lehet testi, lehet lelki
52. Ingoványos terület
53. Növény része
54. A zenittel ellentétes pont
57. E. K.
61. Rokon magánhangzók
63. Z. V.
65. Vallás röv.

1	2	3	4	5	6		7	■	8	9		10	11	■
■	12					■	13	14			■	15		■
16 N						17					18			I
19			■	20			■	21		■	22			
23			■	24						25	■	26		
27		■	28				■	29			30		■	E
31		32				■	33		■	34		■	35	
36			■	37				■	38			39		
40		■	41	■	■	■	42	43	■	44				
A	■	■	45	46	47	48				■		■	49	
50	51	52							■	53		54		
55					■	56			57		■	58		
59					■	60				■	61			
A	■	■	62		63	■	64		■	65				■
B	Á	T				E			E		■		■	

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
83.2308/2-29
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

NÉPEK TALÁLKOZÓJA

című rejtvényünk megfejtése:

A rejtvényben 9 nép neve található.

(sk*olasz*tika, k*ara*bély, por*osz*ló, *finn*yás, *Cseh*ov, kar*dán*tengely, i*llatszer*bolt, pi*románia*, csat*angol*.)

200—200 forintot nyert:

Ispán Ferenc, Balatonszepezd-fürdő, Úttörő u. 26. 8250

Hartinger Edit, Szolnok, Móra F. u. 11. 5000

Szilasi Ferencné, Bp. III., Bogár Ignác u. 1. 1039

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Útlevél nélkül... (Magyarok Magyarhonban. Összeállítás a 8—9—10. oldalon)

Várnai György: Édes otthonunk

Szilágyi György: Mellékhatások

Somogyi Pál: Korhatár

PÁNIK A NAPOZÓBAN

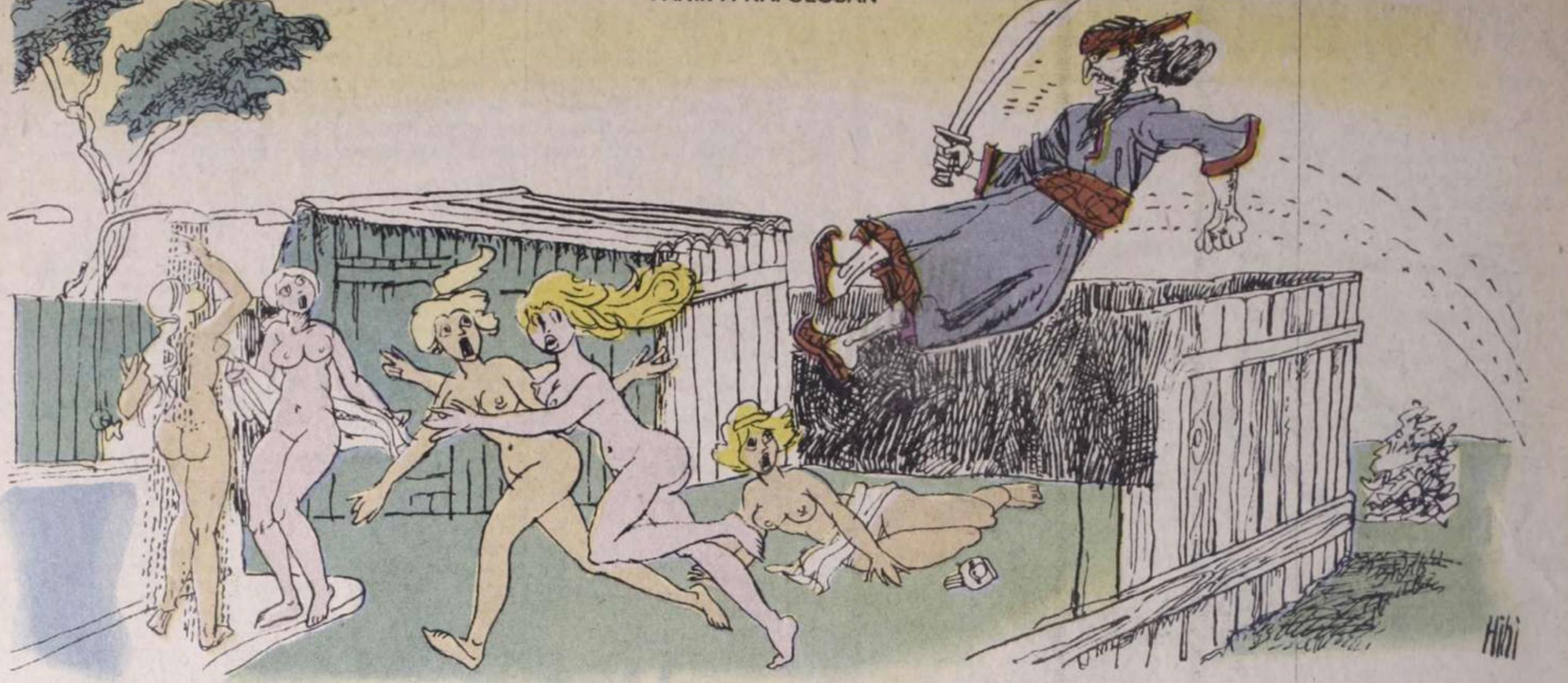

– Úristen . . . Sandokan!

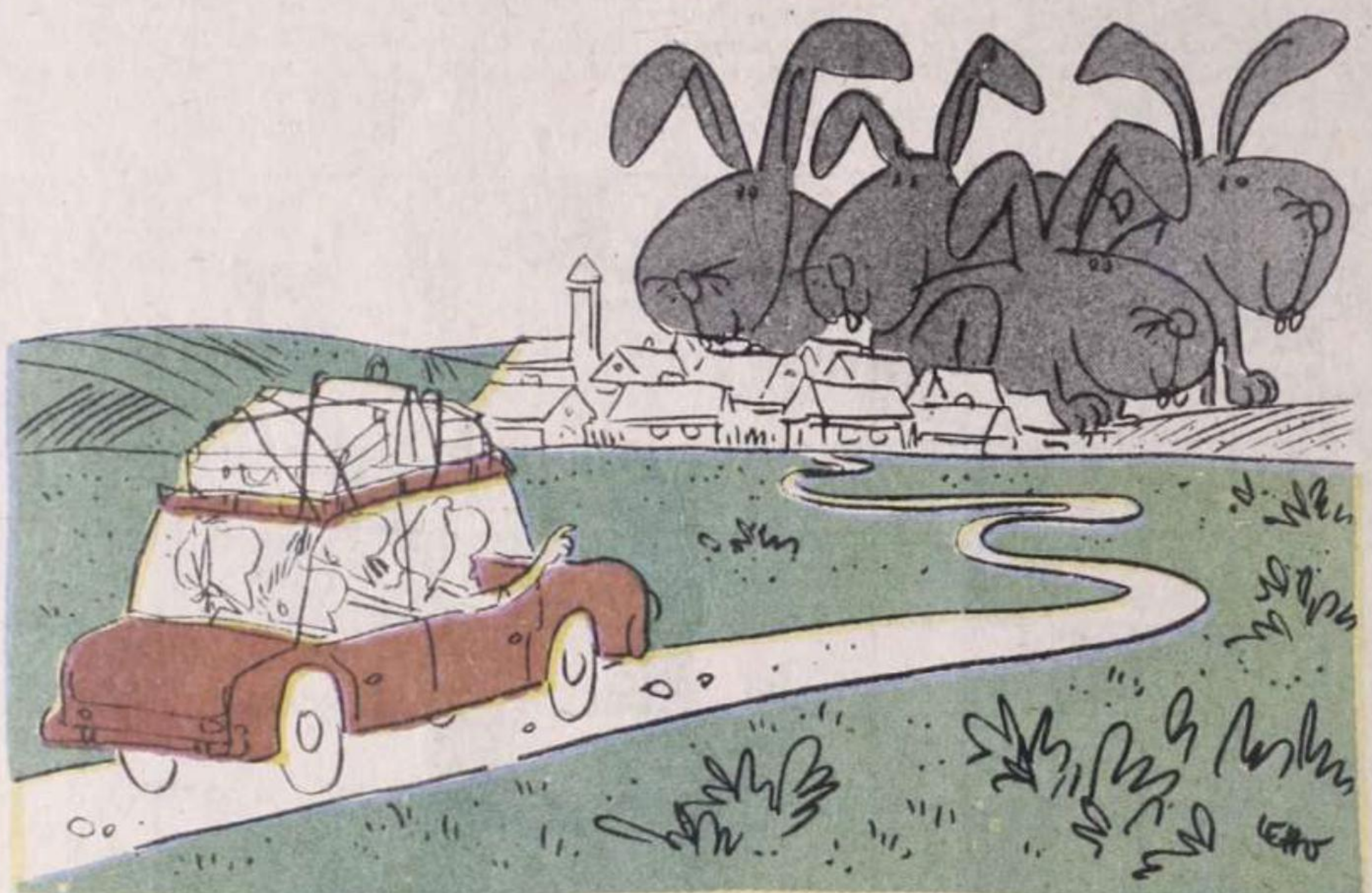

– Megmondtam, hogy inkább ne menjünk nyaralni! Tessék, elromlott a tápadagolónk!

VITA A MÚLTUNKRÓL

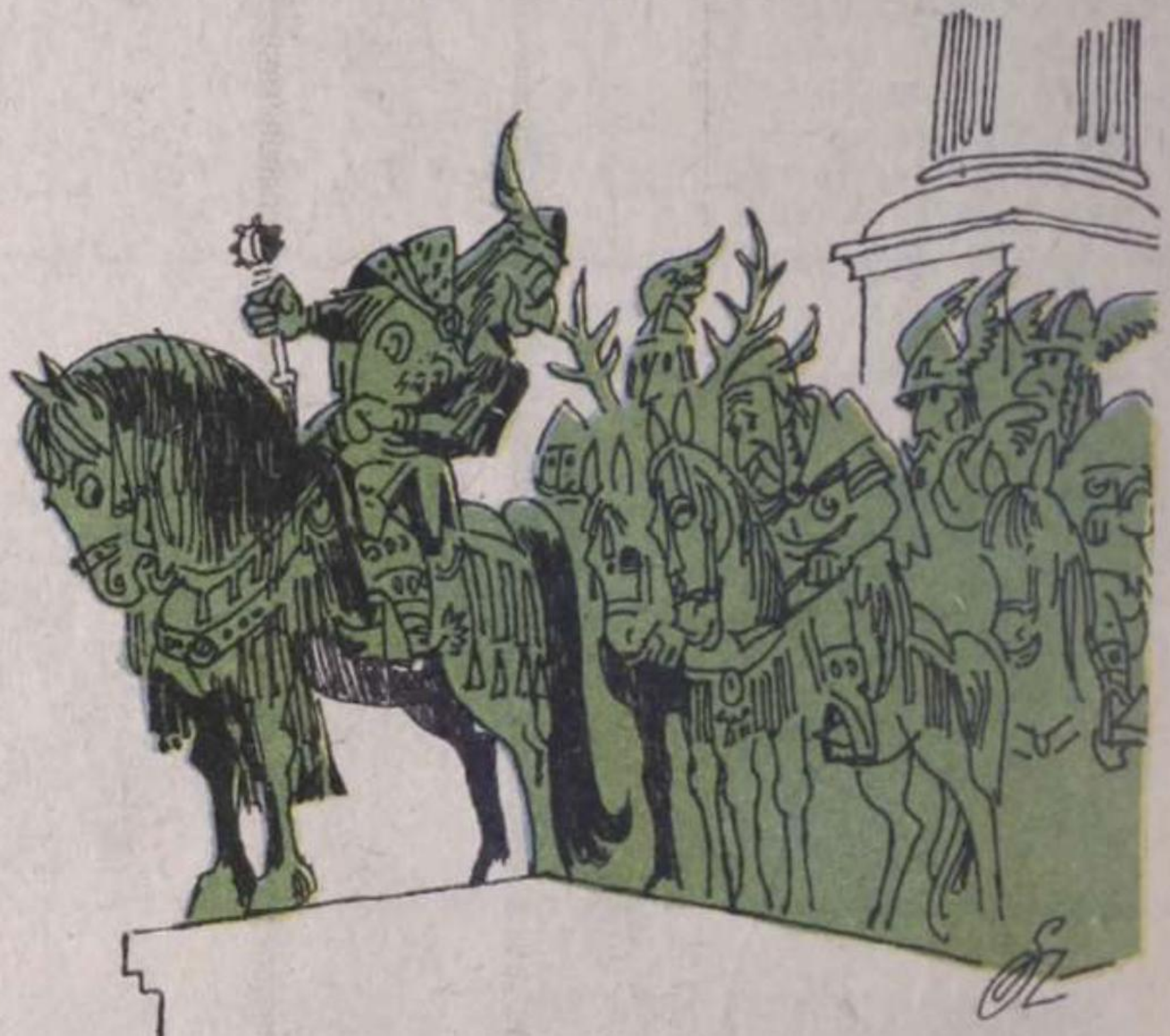

– Lehet, hogy be se jöttünk?

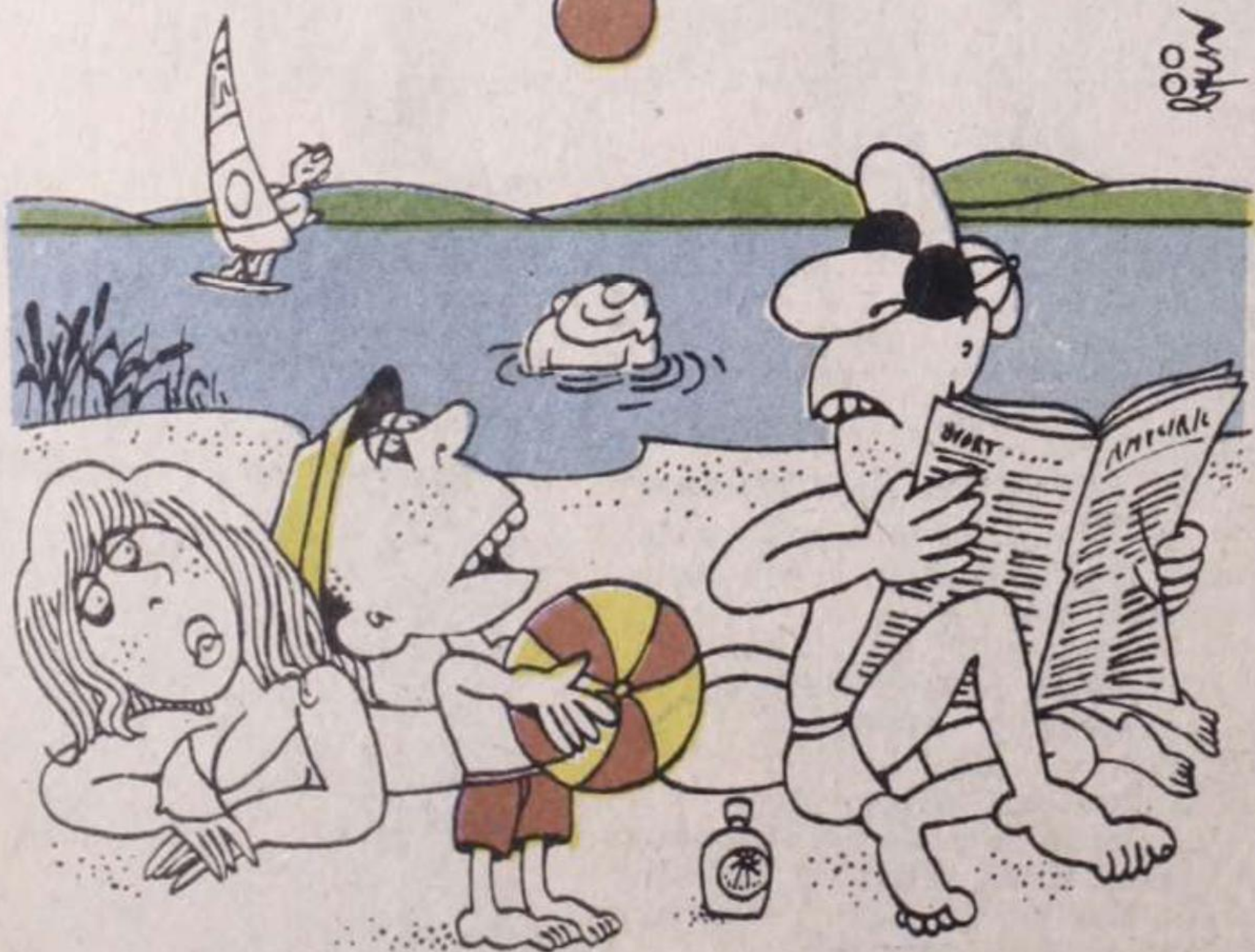

– Miért baj az, ha ki akarom élvezni az utolsó gondtalan nyaramat az iskola előtt?

ÉLETFILOZÓFIA

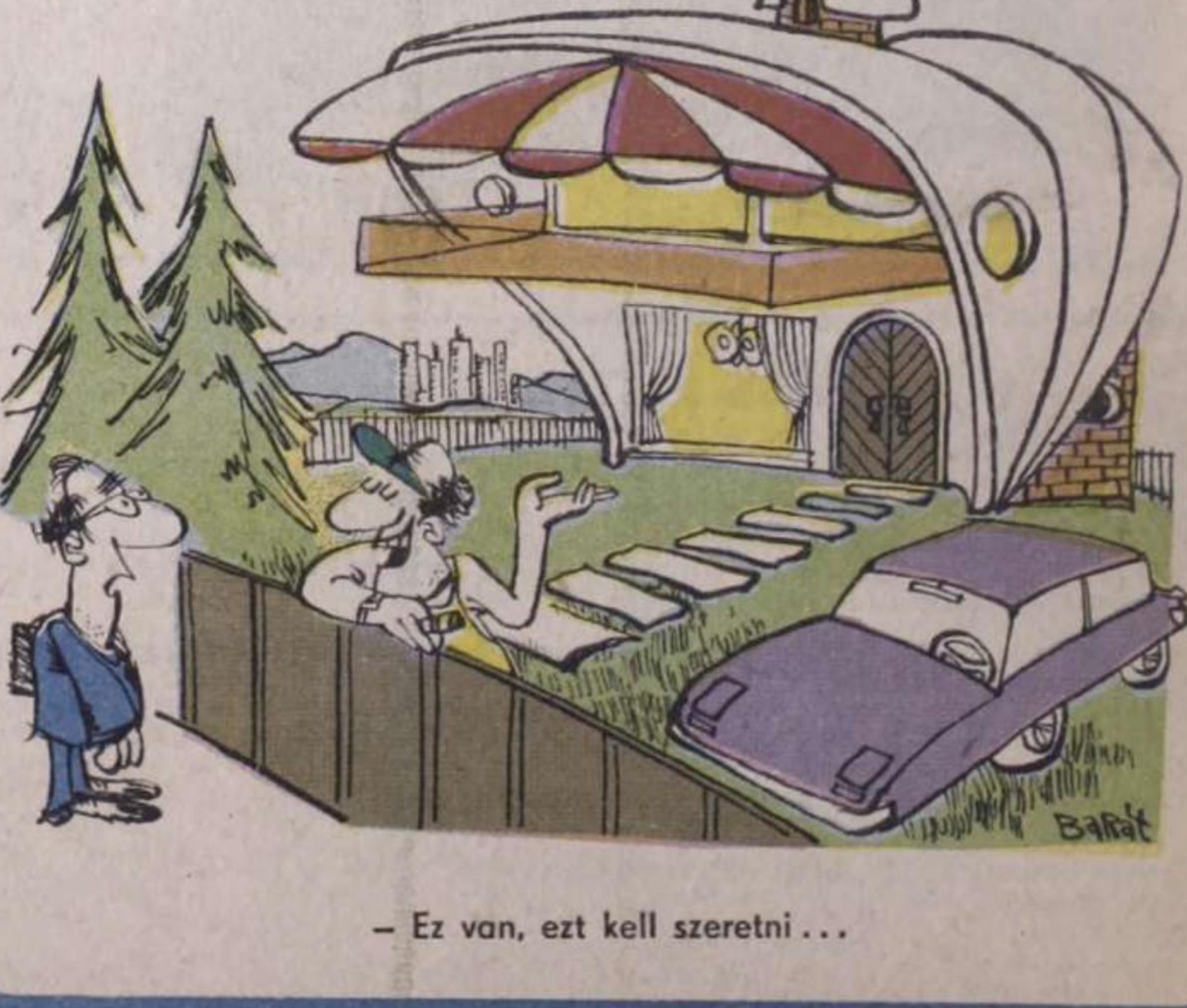

– Ez van, ezt kell szeretni . . .